

VIIMSE AJA PÜHADE JEESUSE KRISTUSE KIRIK • APRILL 2016

Liahooona

Kuidas tõlgitakse pühakirju? lk 20

Saame tutvavaks oma
uue apostli, Ronald A.
Rasbandiga, lk 12

Vanemaealised paarid:
Kutsutud teenima, lk 26

Kui meestel on probleeme
pornograafiaga,
vajavad tervenemist ka
nende naised, lk 34

Õpi 10 minutiga
kirikulaulu mängima, lk 54

*„Nõnda ütleb Issand:
Ma võrdlen sind, oo
Iisraeli koda, otsekui
väärisõlipuuga, mille
mees võttis ja hoolit-
ses selle eest oma
viinamäel; ..*

*Ja õnnistatud olete teie,
kuna te olete töötanud
usinalt koos minuga
mu viinamäel ja olete
pidanud kinni mu
käskudest ja olete
toonud mulle taas
loomulikku vilja, et mu
viinamägi ei ole enam
rikutud ja halb on
minema heidetud;
vaadake, tänu mu
viinamäe viljale saate
te rõõmustama koos
minuga.”*

Jaakobi 5:3, 75

Õlipuudel, mida Vahemere piirkonnas laialdaselt kasvatatakse, on pikk vaimne ajalugu, alates ajast, mil tuvi tõi õlipuu oksa Noale, kuni ajani, mil Päästja õpetas Õlimäel, kuni Jaakobi allegooriani õlipuudest.

SÕNUMID

- 4** **Esimese Presidentkonna sõnum:**
Prohvetlik kuulutus ja isiklik
ilmutus
President Henry B. Eyring
- 7** **Külastusõpetuse sõnum:**
Meie Igavese Isa tütre

PÕHIARTIKLID

- 12** **Vanem Ronald A. Rasband:**
Andekas juht, pühendunud isa
Vanem M. Russell Ballard
Armastav abikaasa ja isa vanem Rasband arendas mentorina töötatud aastate jooksul juhioskusi, õppides silmapaistvatelt äri- ja preesterluse juhtidelt.
- 18** **Kas tema on piiskop?**
Patrick J. Cronin III
Ma mõistsin, miks ta ei suutnud uskuda, et ma teenin nüüd piiskopina. Kolmkümmend aastat tagasi olin ma hoopis teine inimene.

- 20** **Pühakirjade tõlkimine oma**
südame keelde
R. Val Johnson
Pühakirjade lugemine oma emakeeles on nagu vaimne kojutulek.

- 26** **Seeniormisjonnäride hetked**
President Russell M. Nelson
Palun palvetage võimaluse eest luua koos imelisi hetki seeniormisjonnäridena.

- 28** **Vanemaealised misjonärid:**
teid vajatakse, õnnistatakse
ja armastatakse
Richard M. Romney
Vanemaealised paarid leiavad, et misjonil teenimine võib olla paindlikum, odavam ja toredam kogemus, kui nad arvatagi oskasid.

- 34** **Kui kodus on probleeme por-**
nograafiaga, vajavad tervene-
mist nii mees kui ka naine
Nimi avaldamata
Piiskop jagab kogemusi, kuidas aitab mitte ainult pornograafiaga kimpus olevaid mehi, vaid ka nende abikaasasid, kes vajavad samuti Päästja tervendavat väge.

- 38** **Vahimehed tornis**
Rikastage oma mõistmist prohvetitest, õppides, kuidas nad on nagu vahimehed tornis.

ALAJAOTUSED

- 8** **Meenutused: Kas juhised**
on arusaadavad?
Ruth Silver
- 9** **Teenimine kirikus:**
Täna sind teenimistöö eest!
Nimi avaldamata
- 10** **Evangeeliumi klassika:**
Preesterlus: kindel ankur
Vanem L. Tom Perry
- 40** **Viimse aja pühade hääled**
- 80** **Jällenägemiseni!:**
Vaimuandide otsimine
President George Q. Cannon

KAANEPIIDID

Esikaas ja tagakaane sisekül: Les Nilssoni
fotod. Esikaane sisekül: © RayTango/
Thinkstock foto

48

44 Saatanavõltsingute äratundmine

Dennis C. Gaunt

Kui otsime Saatanavalede ja Kristuse õpetuste vahel erinevusi, mitte sarnasusi, võime tunda ära Saatanavõltsingud.

48 Noorte täiskasvanute profiilid: Mõõtes õnnistusi Madagaskaril

Mindy Anne Selu

Hoolimata sellest, et nende riik on suurtes raskustes, tunneb Solofo Ravelojaona, et tema elu on täis õnnistusi.

Kas sa leiad üles sellesse väljaandesse peidetud Liahoona?

Vihje: Et järgida seda vihjet, järgi prohvetit.

50 Vaimne stabiilsus: uppumatu laeva ehitamine

Vanem Dale G. Renlund

Just nagu laeva tuleb hoolikalt ehitada, et see oleks stabiilne, nii aitavad meil leida stabiilsust need neli põhimõtet.

54 Õpi 10 minutiga kirikulaulu mängima!

Daniel Carter

Kui sa pole varem klaverit mänginud, kuid soovid õppida, siis nüüd on sul võimalus sellega algust teha.

57 Pühendunud pooleli jätmisele

Gretchen Blackburn

Ma olin nõus tegema mida tahes, et klaveriõpingud pooleli jätta, nii et kui mu vanemad ütlesid, et võin lõpetada, kui olen õppinud mängima 50 kirikulaulu, tegin ma sellega algust.

58 Vapustus, kurbus ja Jumala plaan

Paola Çajupi

Vaadates tagasi oma elu kõige vapustavamale kogemusele, tundsin, et Taevane Isa oli minuga kogu selle aja.

60 Isegi kui oled häbelik

Vanem José A. Teixeira

Usalda Issandat ja Ta õnnistab sind, kui püüad evangeliumi jagada.

62 Meie oma

63 Plakat: Paistab hea?

64 Küsimused ja vastused

„Mind naeruvääristatakse koolis, kuna olen viimse aja püha. Ma tean, et peaksin oma uskumuste eest seisma, kuid seda on raske teha. Kuidas saada selleks julgust?“

76

66 Vastused apostlilt: Mida apostlid teevad?

Vanem David A. Bednar

67 Rahu minu südames

Carol F. McConkie

Kui ma nägin prohvetit ja kuulsin teda kõnelemas, tundsin ma rahu.

68 Ethani tunnistus

Larry Hiller

Tundus, nagu oleks kõigil peale Ethani tunnistus.

70 Peesod Taevasele Isale

Angela Peña Dahle

Kui kõik raha oli otsas, mõtiskles Ana: „Mida me homme sööme?“

72 Prohvetite ja apostlite järgimine

Jenna Koford

Kuidas saate sellel kuul prohvetit järgida?

74 Mormoni Raamatu kangelased: Alma parandas meelt

75 Ma võin lugeda Mormoni Raamatut

76 „Mormoni Raamatu lood“: Alma ristib paljusid

79 Värvimisleht: Hingamispäev on eriline päev

57

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku
eestikeelne ajakiri

Esimene Presidentkond: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A.
Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Peatoimetaja: Joseph W. Sitati

Asetoimetajad: James B. Martino, Carol F. McConkie

Konsultandid: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett,
Craig A. Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden,
Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Tegevdirektor: David T. Warner

Pere ja liikmete tugiosakonna juhataja:

Vincent A. Vaughn

Kiriku ajakirjade osakonna juhataja: Allan R. Loyborg

Toimetuse juhataja: Garff Cannon

Tegevtoimetaja: R. Val Johnson

Tegevtoimetaja asetäitja: Ryan Carr

Kaastoimetaja: Megan VerHoef

Toimetust: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen

Kujundusjuht: Tadd R. Peterson

Kujundusosakonna personal: Jeanette Andrews,
Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott,
Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Intellektuaalomandi koordineerija:

Collette Nebeker Aune

Tootmisjuht: Jane Ann Peters

Tootmisosakonna personal: Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Trükiettevalmistus: Jeff L. Martin

Trükiosakonna juhataja: Craig K. Sedgwick

Levijuh: Stephen R. Christensen

Tõlkijad: Karin Kornav ja Märt Baumer

LIAHOONA tellimiseks võtke ühendust kohaliku
jaotuskeskusega.

Käsitirjad ja küsimused esitage internetaadressil
liahona.lds.org, e-posti teel liahona@ldschurch.org või
postiaadressil *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Ajakiri Liahona (Mormoni Raamatust pärit sõna, mis
tähenab kompassi või suunanäitajat) ilmub albaania,
armeenia, bislama, bulgaaria, eesti, fidži, hiina, lihtsustatud
hiina, hispaania, hollandi, horvaadi, indoneesia, inglise,
islandi, itaalia, jaapani, khmeeri, kiribati, korea, kreeka,
leedu, läti, malagassi, maršalli, mongoli, norra, poola,
portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, samoa, sebu,
sloveeni, soome, suahiili, taani, tagalogi, tahiti, tai, tonga,
tšehhi, ukraina, ungari, urdu, vene ja vietnami keeles.
(Ilumise sagedus sõltub keelest.)

© 2016 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve Inc-le.
Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Liahona teksti ja pildimaterjale võib kopeerida osaliseks
kasutamiseks mittekaubanduslikul eesmärgil kirikus
või kodus. Piltmaterjalide kopeerimine ei ole lubatud,
kui taieist puudutaval real on selle kohta vastav märg.
Autoriõigusega seonduvates küsimustes pöörduge
intellektuaalomandi kontori poole aadressil: 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-posti aadress:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2016 Vol. 18 No. 1. LIAHOONA (USPS 311-480)
Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a year
(April and October) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada,
\$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
Send address changes to Salt Lake Distribution Center,
Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Soovitusi pereõhtu pidamiseks

Käesolev number sisaldab artikleid ja soovitusi tegevusteks, mida võib kasutada
pereõhtutel. Järgmiselt on esitatud üks näide.

„Isegi kui oled häbelik“ lk 60: Võite kasutada pereõhtut evangeeliumi jagamiseks!

Arutage perega, millised hirmud muudavad evangeeliumi jagamise teile raskeks. Võite
perega palvetada, et Issand aitaks teil tunda end evangeeliumi jagamisel kindlana, seejärel
küsi palves, keda võiksite pereõhtule kutsuda. Võite õpetuse ajal paluda igal pereliikmel
tunnistust jagada. Võite õpetada taastamisest või päästmisplaanist. Soovi korral kirjutage
oma mõtted ja tunded päevikusse.

LISATEAVE INTERNETIS

Liahoonat ja muid Kiriku materjale paljudes keeltes leiате aadressilt **languages.lds.org**.

Külastage lehte **facebook.com/liahona.magazine** (saadaval Inglise, portugali ja hispaania keeles), et leida inspireerivaid sõnumeid, ideid pereõhtu pidamiseks ja materjali, mida võite jagada oma sõprade ja perega.

SELLE VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, mis leheküljel artikkel algab.

Aktiveerimine, 18

Anded, 40, 54

Andestus, 34

Armastus, 40

Ausus, 62

Hingamispäev, 79

**Ilmutus, 4, 10, 20, 41, 42,
50, 70, 72**

**Jeesus Kristus, 20, 34,
43, 58**

Julgus, 48, 64

Jumalik loomus, 7

Jüngriks olemine, 12, 26

Kurbus, 58

Kutsed, 18

Kuulekus, 8, 34, 62, 72

Käsud, 8, 72

Külastusõpetus, 9

Kümnis, 62, 70

Lepitus, 34

Meeleparandus, 18, 74

Misjonitöö, 26, 28, 60

Mormoni Raamat, 43, 44

Muusika, 54, 57

Palve, 41, 64

Pornograafia, 34

**Prohvetid ja apostlid, 10,
12, 66, 67, 72**

Pühakirjad, 20

Püha Vaim, 44, 50

Rahu, 50, 67

Ristimine, 75, 76

Teenimine, 9, 26, 28, 41

Tunnistus, 64, 68

Usk, 34, 48, 58, 60

**Usulepöördumine, 43, 58,
75, 76**

Vaimsed annid, 80

Võltsingud, 44, 63

Õpetamine, 75

**President
Henry B. Eyring**

Esimene nõu-
andja Esimeses
Presidentkonnas

Prohvetlik kuulutus JA ISIKLIK ILMUTUS

Jeesuse Kristuse õige Kirik on taastatud ja on praegu maa peal. Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut on alati juhtinud elavad prohvetid ja apostlid, kes saavad pidevat juhatus taevast.

See jumalik muster toimis ka muistsetel aegadel. Me loeme Piiblist: „Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohveteile” (Am 3:7).

Meie ajal on Jumal taas kõnelenud prohvet Joseph Smithi kaudu. Prohvet Josephi kaudu ilmutas Ta Jeesuse Kristuse evangeeliumi selle täiuses. Ta taastas oma püha preesterluse koos võtmete, kõigi õiguste, kogu väe ja funktsioonidega, mis pühal preesterlusel on.

Meie päevil on elavad prohvetid ja apostlid volitatud Jumal Isa ja Issanda Jeesuse Kristuse juhatusel kõnelema, õpetama ja juhtima. Päästja ütles prohvetile: „Mida mina, Issand, olen rääkinud, seda ma olen rääkinud, ja ma ei otsi õigustusi; ja ehkki taevad ja maa kaovad, ei kao minu sõna, vaid kõik läheb täide, olgu minu enda hääle või minu teenijate häälega, see on sama” (ÕL 1:38).

Kaks korda aastas üldkonverentsil õnnistatakse meid võimalusega kuulda meile antud Issanda sõna Tema teenijatelt. See on hindamatu õnnistus. Kuid selle võimaluse

väärtus sõltub sellest, kas me võtame need sõnad vastu sama Vaimu kaudu, millega Tema teenijad need on andnud (vt ÕL 50:19–22). Me peame saama juhatus taevast just nagu nemadki. Ja see nõuab meilt samasugust vaimset jõupingutust.

„Tehke ära ettevalmistustöö”

Aastate eest palus üks Kaheteistkümne Kvoorumi liige mul lugeda konverentsikõnet, mida ta üldkonverentsiks kirjutas. Olin kvoorumi noorim liige. Mul oli au, et tema oli veendunud, et mina võiksin aidata tal leida sõnu, mida Issand soovib, et ta kõneleks. Ta ütles naeratades: „Oh, see on selle kõne 22. mustand.”

Mulle meenus armastava ja lahke president Harold B. Lee (1899–1973) nõuanne, mida ta oli mulle varem öelnud tugeva tunderõhuga: „Hal, kui sa soovid saada ilmutust, siis tee ära ettevalmistustöö.”

Ma lugesin, mõtisklesin ja palvetasin selle 22. mustandi üle. Ma uurisin Püha Vaimu mõjul, kuidas vaid suutsin. Selleks ajaks, kui see kvoorumiliige oma kõne esitas, oli mul ettevalmistus tehtud. Ma ei ole kindel, et minust oli abi, kuid tean, et seda kõnet kuulates muutus miski minus.

Minuni jõudsid palju sügavamad sõnumid, kui ma olin lugenud või kui tema kõneles. Sõnadel oli suurem tähendus kui siis, kui neid mustandist lugesin. Ja sõnum tundus olevat mõeldud mulle, kohandatud minu vajadustele.

Jumala teenijad paastuvad ja palvetavad, et saada sõnumeid, mis Temal on nende kaudu anda inimestele, kes vajavad ilmutust ja inspiratsiooni. Mida mina sellest ja paljudest sellesarnastest kogemustest õppisin on see, et elavate prohvetite ja apostlite kuulamisest

kasu saamiseks peame me ise maksma ilmutuse saamise hinna.

Issand armastab igat inimest, kes Tema sõnumit kuulda võib, ja Ta teab meie kõigi olukorda ning tunneb meie südant. Ta teab, milline noomitus, milline julgustus ja milline evangeeliumi tõde aitab igal inimesel paremini valida teed igavese elu poole.

Meie, kes me kuulame ja vaatame üldkonverentsi sõnumeid, võime mõnikord hiljem mõtiskleda: „Mis mulle kõige enam meelde jäi?” Issand

soovib, et selleks vastuseks oleks meie kõigi jaoks see: „Ma ei unusta kunagi seda hetke, kui tundsin Vaimu häält oma meeles ja südames ütlemas, mida võin teha, et olla meelepärane oma Taevasele Isale ja Päästjale.”

Me võime saada isiklikku ilmutust, kui kuuleme prohveteid ja apostleid ning kui me usus tegutseme, et ilmutust saada, just nagu president Lee ütles, et me seda saada võime. Ma tean, et see on tõsi oma kogemuse ja Vaimu tunnistuse kaudu. ■

SÕNUMI ÕPETAMINE

Võite lugeda ette president Eyringi loo, kuidas ta uuris oma kvoorumi liikme konverentsikõne mustandit. Võite küsida: „Mis on ilmutuse saamise hind?” Pärast arutelu võite innustada

neid, keda külastate, mõtisklema ja rakendama plaani, et võtta eeloleva konverentsi sõnumid vastu „sama Vaimu kaudu, millega [Jumala] teenijad need andsid”.

Taevane Isa kõneles mulle konverentsikõne kaudu

Anne Laleska Alves de Souza

Ma ei suutnud otsustada, mida ülikoolis õppida. Enamik inimesi rääkis minu valitud kursustest halba ja nii ma palvetasin Issanda poole, et teada, kas Tema on minu otsusega ühel nõul.

Sain vastuse järgmisel päeval, kui lugesin üldkonverentsikõnet ajakirjast Liahooa. Ma tundsin, nagu ütleks Taevane Isa mulle, et ei või minu eest valida – pean selle otsuse ise tegema. Ma teadsin, et mida ma ka õppima ei hakkaks, pean ma edu saavutamiseks kõvasti tööd tegema.

FOTO ON ILLUSTRATIVNE

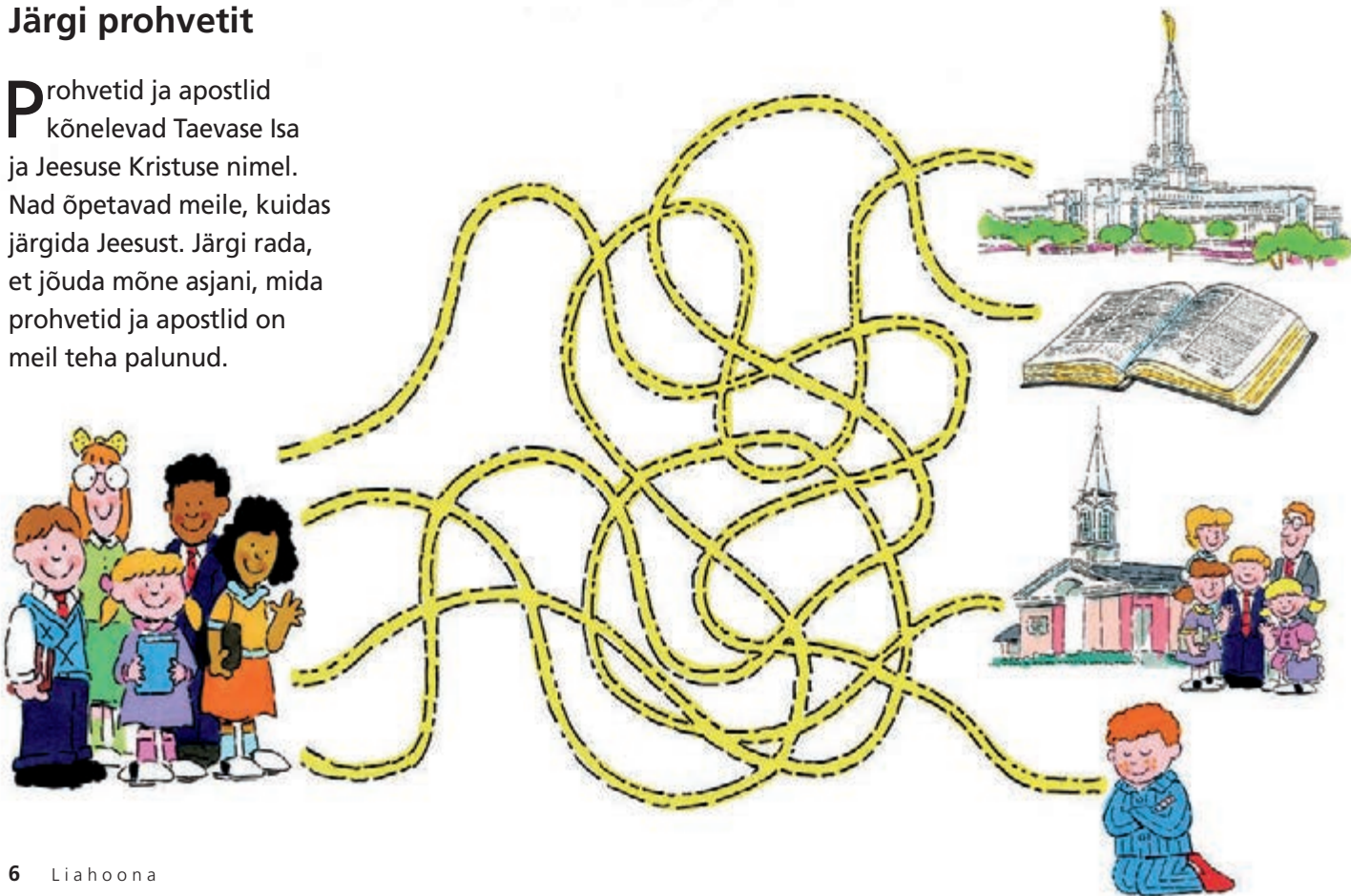
Ma tean, et mu palvele vastati. Püha Vaimu kinnitus aitas mul otsuse teha. Ma õppisin andma endast parimat ja tean, et Taevane Isa aitab mind.

Artikli autor elab Brasiilias Sergipes.

LASTELE

Järgi prohvetit

Prohvetid ja apostlid kõnelevad Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse nimel. Nad õpetavad meile, kuidas järgida Jeesust. Järgi rada, et jõuda mõne asjani, mida prohvetid ja apostlid on meil teha palunud.

VAL CHADWICK BAGLEY ILLUSTRATISCOON

Uurige seda sõnumit palvemeelselt ja mõelge läbi, mida sellest teistega jagada. Kuidas dokumendi „Perekond: läkitus maailmale” mõistmine saab tugevdada teie usku Jumalasse ja õnnistada teie külastusõpetuse hoolealuseid? Lugege lisaks internetist www.reliefsociety.lds.org.

Meie Igavese Isa tütred

Pühakirjad õpetavad, et me „oleme Jumala sugu” (Ap 17:29). Jumal viitas Emma Smithile, prohvet Joseph Smithi naisele, kui „mu tütar” (ÕL 25:1). Perekonna läkitus õpetab meile, et igaüks meist on „taevaste vanemate armastatud vaimu.. tütar”.¹

„[Surelikkusele eelnevas] maailmas saime me teada oma igavesest identiteedist naisena,” on öelnud Carole M. Stephens, esimene nõuandja Abiühingu üldjuhatuses.

„Meie surelik rännak maa peale neid tõdesid ei muutnud.”²

„Teie Taevaisa teab teie nime ja teab teie olukorda,” on öelnud vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. „Ta kuuleb teie palveid. Ta teab teie lootusi ja unistusi, samuti teie hirme ja pettumusi.”³

„Igaüks meist kuulub Jumala perekonda ja meid vajatakse seal. Kõik maised pered näevad välja erinevad.

Ja samal ajal, kui me anname endast parima, et luua tugevaid traditsioonilisi perekondi, ei sõltu Jumala perekonna liikmeks olemine mingisugusest staatusest – ei abielustaatuses, lapsevanemaks olemisest, rahalisest seisust, sotsiaalsest staatusest ega isegi staatusest, mida kuulutame sotsiaalmeedias.”⁴

Täiendavad pühakirjakohad

Jeremija 1:5; Roomlastele 8:16; Õpetus ja Lepingud 76:23–24

VIITED

1. Perekond: Läkitus maailmale. – Liahona, nov 2010, lk 129.
2. Carole M. Stephens. Pere on Jumalalt. – 2015. a kevadine üldkonverents.
3. Jeffrey R. Holland. Noortele Naistele. – 2005. a sügisene üldkonverents.
4. Carole M. Stephens. Pere on Jumalalt. – 2015. a kevadine üldkonverents.
5. Vt Gospel Topics, First Vision Accounts, topics.lds.org.

Usk, pere, tröst

Meie ajaloost

Oma ülestähenduses esimesest nägemusest⁵ kinnitab prohvet Joseph Smith paljusid tõdesid – sealhulgas seda, et Taevane Isa tunneb meid nimepidi.

Noor Joseph ei teadnud, millise kirikuga liituda, ja sai juhatust Piibli salmist Jaakobuse 1:5. Joseph otsustas küsida Jumalalt.

Ühel kevadhommikul 1820. aastal läks ta metsa palvetama, kuid otsekohe haaras teda enda võimusesse pimedusejõud. Ta on selle kohta kirjutanud:

„Nägin otse oma pea kohal valguse sammast, mis oli eredam päikesevalgusest ja laskus tasapisi, kuni langes minu peale.

Vaevalt oli see ilmunud, kui ma tundsin end vabastatuna mind ahelais hoidnud vaenlase käest. Kui valgus minu peal oli, nägin ma enda kohal õhus seismas kahte Isikut, kelle sära ja hiilgust on võimatu kirjeldada. Üks nendest pöördus minu poole, kutsudes mind nimepidi, ja osutas teisele ning ütles: „See on minu armas Poeg. Kuula Teda!”” (JSA 1:16–17)

Mõtiskle järgneva üle

Kuidas mõjutab minu otsuseid teadmine, et olen sõna otseses mõttes Jumala tütar?

KAS JUHISED ON ARUSAADAVAD?

Ruth Silver

Jalgrattamatk veenis mind, kui vajalik on pidevalt vaadata oma elu kohta Issanda teedekaarti.

Mõne aasta eest käisin ma koos õe, vennanaise ja vennatütrega Prantsusmaal jalgrattamatkal. Igal hommikul anti meile kolmeleheline juhised, mis pidi meid selle päeva sihtkohta juhutama, kui seda täpselt järgime. Kui me läbi viinamarjaistanduste sõitsime, võisid juhised öelda: „Sõitke 50 meetrit põhja poole, seejärel pöörake vasakule ja sõitke 100 meetrit.” Enamasti olid juhistes märgid ja tänavanimed.

Ühel hommikul sõitsime mööda maalilist teed, kuid avastasime peagi, et juhised ei lähe ümbritsevana kokku. Kuna eksisime üha enam teelt, otsustasime pöörduda tagasi sinna, kus olime viimati kindlad, et oleme õigel teel, lootuses, et leiame üles, kuhu minna.

Kui me tagasi jõudsime, leidsime juhistes mainitud väikese teetähise, mida me varem polnud märganud. Peagi olime uuesti teel ja meie

teekond läks vastavalt juhistele, mis olid taas arusaadavad.

See kogemus oli kui metafoor, mis andis vastuse mind vaevanud küsimusele: kuidas võib keegi, kellel on olnud tunnistus evangeeliumist, kirikust eemale jääda? Mulle sai selgeks, et kui me astume valele teele (patustame) või ei järgi Jumala käske, siis ei saa me enam juhistest (Jumala sõnast) aru. Teedekaart ei sobi enam ümbritsevana kokku. Kui me pole liiga kaugele eksinud, võime mõista, et oleme ise vea teinud ja peame tagasi tulema (meelt parandama) või oma elu taas Jumala käskudele pühendama ehk naasma sinna, kus teadsime, et oleme veel õigel teel.

Liiga tihti aga, kui juhised enam ümbritsevana kokku ei lähe, seame me kahtluse alla juhised. Selle asemel et tagasi pöörduda, süüdistame juhiseid ja heidame need hoopis kõrvale. Lõpuks, olles loobunud oma

tulevikunägemusest, eksime me ära ja uitame radadel, mis võivad ajuti paista väga ahvatlevad, kuid ei vii meid sinna, kuhu peaksime välja jõudma.

Meil on iga päev võimalus pühakirju uurida. Ja iga kuue kuu tagant on meil võimalus kuulata üldkonverentsi. Kas pole see mitte aeg, kui võime kontrollida oma teedekaarti ja teha kindlaks, et oleme õiges kohas? Kord kui ma konverentsi kuulasin, tundsin, et kuigi me oleme ebatäiuslikud, võime me teada, et oleme õigel teel, kui juhised on meile arusaadavad.

Just nagu õige suuna järgimine viib meid selles elus sihtpunkti, aitab pühakirjade uurimine ja elavate prohvetite nõu järgimine meil kontrollida oma kurssi ja seda vajadusel muuta, et võiksime jõuda oma seelitsisse koju. ■

Artikli autor, kes elas Ameerika Ühendriikides Colorado osariigis, suri möödunud aastal.

TÄNAN SIND TEENIMISTÖÖ EEST!

Nimi avaldamata

Sina kehastad neid naisi, kes Nauvoo päevist alates on üksteist armastava ja inspireeritud külustusõpetuse kaudu teeninud.

Ma ei tea sinu nime, sinu vanust ega midagi muud sinu kohta. Ainus, mida ma tean, on see, et sa oled Joanni külustusõpetaja ja ma hindan sinu kohusetundlikku teenimist kogu südamest.

Ma tean, et taolise vähemaktiivse õe külustamine nagu minu minia Joann (nimi on muudetud) ei ole kerge, eriti siis, kui ta pole väga sõbralik. Ma kahtlen, et ta sinu külustusi alguses üldse soovis. Kuid Joann rääkis mulle, et oled olnud talle tõeline sõber, tema juurest läbi astudes, et vaadata, kuidas tal läheb, ja aktsepteerides teda sellisena, nagu ta on.

19 aasta jooksul ajast, mil Joann minu pojaga abiellus, on see esimene kord, kui ta mainis, et tal on külustusõpetaja. Hiljuti rääkis ta mulle, kui regulaarselt sa teda külustad ja kui hooliv ja lahke sa alati oled. Ta rääkis, et oled teda mitmel korral aidanud, kui ta haige oli, ja isegi pannud ette, et viid mu pojatütre Noorte Naiste üritusele.

Viimased kümme aastat on tema, minu poeg ja nende pere elanud meist sadade kilomeetrite kaugusel. Olen palvetanud, et teised neid

armastaksid ja neist hooliksid, nagu mina seda teen, ning olen pisarsilmil anunud Taevast Isa, et teised neile abikäe ulataksid, nagu mina teeksin, kui nad minu lähedal elaksid. Joanni sõnade kohaselt oled sina vastus minu palvetele.

Kuigi Joann ja minu poeg ei kuuletu Tarkuse Sõnale ega käi kirikus, on nad siiski head inimesed ja armastavad oma lapsi. Mingil moel ei hängustanud sinu silmi Joanni sigaretitoss. Sa ei määratlenud teda selle järgi, kas ta käis kirikus või mitte. Sa õppisid teda tundma ja said teada, et ta on armastav ema, kes soovib, et tema tütar kirikus käiks ja tunnistuse saaks.

Ja kui Joannile tehti operatsioon, viisid sa nende perele süüa, selle asemel et küsida, kas ehk polnud tema terviseprobleemid ta enda valikute tagajärg.

Kui tänulik ma olen, et sa oled eeskujuks minu lapselapsele. Ta võib võtta sind eeskujuks kui inimest, kes hoolib kõikidest ja annab endast kõik, et näidata armastavat hoolivust. Ta rääkis mulle, kuidas ühel päeval, kui sul

autot polnud, kõndisid sa koos oma väikeste lastega üle kahe kilomeetri, et neile küpsiseid tuua.

„Ma mõtlesin sinu ja su ema peale ning soovisin teie heaks midagi teha – lihtsalt niisama,” selgitasid sa talle.

Ma soovin, et võiksin sulle öelda, kui väga ma hindan sinu pühendumist külustusõpetaja kutsele. Sina kehastad neid naisi, kes Nauvoo päevist alates on üksteist armastava ja inspireeritud külustusõpetuse kaudu teeninud. Sellega, kuidas sa oled armastavalt külustanud minu vähemaktiivset miniat, oled sa üles näidanud just sellist teenimist ja armastust.

Täna sind! ■

Vanem
L. Tom Perry
(1922–2015)

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

PREESTERLUS: KINDEL ANKUR

L. Tom Perry 28. mail 2015, kaks päeva enne surma, jagamiseks noorte preesterluse hoidjatega.

Suurim jõud minu elus on olnud Jumala preesterlus. Ma usun, et see on ka teile, noored mehed, kindel ankur. Kuid et sellel oleks teie elus väge, peate te õppima seda kasutama.

Varajased kogemused preesterlusega

Ma kasvasin üles Utah' osariigis Loganis mugavates tingimustes. Ma ei pidanud lapsepõlves muretsema toidu, ulualuse või hariduse pärast. Kuid ehk just selle tõttu, et elu oli kerge, vajasin ma midagi, mis oleks mulle ankruks.

Minu jaoks oli see ankur Jumala preesterlus. Üles kasvades olin ma ebaharilikus olukorras. Mu isa kutsuti piiskopiks, kui olin aastane, ja ta oli minu piiskop 19 aastat. Tema isalik ja vaimne juhatus oli mulle suureks abiks.

Ma arvan, et see oli peamine põhjus, miks ma ootasin ärevusega 12. sünnipäeval Aaroni preesterluse saamist. Mäletan seda erilist päeva, mil tundsin isa käsi oma pea peal, kui

ta mind preesterlusse pühitses. Pärast seda liikusin ma edasi Aaroni preesterluse ametites ja sain kutseid, mis mulle väga meeldisid.

Minu jaoks oli väga eriline sakramenti jagada. Oli näha, kuidas inimesed pühendusid, et kuuletuda Issandale ja pidada Tema käske, kui nad Tema keha ja vere sümbolitest osa võtsid.

Preesterluse mõistmises kasvamine

Aja möödudes lõpetasin ma keskkooli ja seejärel pärast üht kolledžiaastat kutsuti mind misjonile. Ma nautisin selle igat minutit ja armastasin oma kaaslast. Eriti üks nendest oli mulle suureks toeks. Kui me oma kohustusi täitsime, õppisin ma temalt palju.

Kuna meie riik osales sõjas, ühinesin ma misjonilt naastes Ameerika Ühendriikide mereväega. Pärast sõja lõppu naasin ma kolledžisse, abielusin ja lõin pere. Head erialalised valikud viisid mind paljudesse paikadesse kogu Ameerika Ühendriikides, kus ma erinevates preesterluse kutsetes teenides palju õppisin. Lõpuks jäin ma pidama Massachusettsi osariigis

Bostonis, kus teenisin vaiajuhatajana. Sealt kutsuti mind Kaheteistkümne assistendiks ja siis, 17 kuud hiljem, Kaheteistkümne Apostli Kvoorumisse.

Apostlina saadud õppetunnid

Mida olen õppinud Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmena?

Ma olen õppinud, et preesterluses leiame juhiseid, pidepunkti ja kaitse.

Preesterlus on alati olemas olnud.

Enne kui Aadam maa peale tuli, oli tal preesterlus. Kui Aadama järglased koos preesterlusega hajutati, oli vajalik korraldada, kuidas preesterlust edasi anda. Selleks kutsus Issand Aabrahami

juhtima oma pere preesterluse hoidjaid. Organisatsioon jätkus Iisaki ja Jaakobi juhatusel, kelle nimi hiljem muudeti Iisraeliks.

Sajandeid hiljem elas Iisraeli rahvas vangistuses. Issand saatis Moosese neid päästma, kuid pärast seda näitasid rahva teod, et nad pole Melkise-deki preesterluse saamiseks valmis. Seega jäeti nad Aaroni preesterlusse kuni Päästja tulemiseni.

Minu jaoks on väga huvitav, mida Päästja oma teenimistöö alguses esimesena tegi. Ta organiseeris Melkise-deki preesterluse. Ta kutsus kaksteist apostlit ja õpetas neile preesterluse seaduseid ja korda. Ta kutsus Peetruse

vanemapostliks, seades sisse oma Kiriku volitusliini. Nii tol ajal kui ka tänapäeval on Jeesus Kristus see, kes valib oma Kirikut juhtima vanemapostli, ja see on Päästja, kes teda preesterluse kohustustes juhatab.

Seega on preesterlusel otseliin meie Issanda ja Päästja juurest vanemapostli kaudu teiste apostliteni ja edasi teiste Kiriku preesterluse hoidjateni. Volituse võtmed antakse apostlitele ja senikaua, kui need võtmed on maa peal, juhib Issand meid isiklikult. See jumalik juhatus kaitseb meid ja kinnitab meile, et Kirik ei kaldu tõest kõrvale. See püsib järjekindlana, kuna seda ei juhi maine inimene. Seda juhib Issand.

Õppige preesterluse õpetusi

Suurim nõu, mida tahan teile anda, noored mehed, on see, et te õpiks preesterluse õpetusi, mõistaks väge, mis teil on preesterlust rakendades, ja õpiks, kuidas see võib õnnistada nii teie kui ka teiste elu.

Ma luban, et kui te õpite preesterluse õpetusi ja täidate oma preesterluse kohustusi, on preesterlus kindlaks ankruks, mis kaitseb teid vaimselt ja toob teile suurt rõõmu. Olge tõeline preesterluse kvoorum. Toetage oma sõpru ja tooge nad enda kvoorumisse. Looge oma kvoorumis vendlus, millest saab teie elus kindel alus. ■

Vanem Ronald A. Rasband

ANDEKAS JUHT,
PÜHENDUNUD ISA

Vanem M. Russell Ballard

Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist

Ron Rasband ei kahelnud kunagi selles, et teenib põhimisjonil. Ainus küsimus, mis sel 19-aastaselt noor-mehel misjonikutset avades mõtteis mõlkus, oli, et *kus* ta misjonil teenib.

„Minu isa teenis misjonil Saksamaal. Vanem vend teenis misjonil Saksamaal. Mu tulevane õemees teenis misjonil Saksamaal,” meenutas ta. „Ma arvasin, et lähen Saksamaale.”

Kuid Issandal olid teised plaanid. Ron kutsuti teenima hoopis idaosariikide misjonile, mille peakorteriks oli New Yorgi linn Ameerika Ühendriikides. Pet-tunult läks ta misjonikutsega oma tuppa, põlvitas voodi kõrvale, lausus palve, avas pühakirjad juhuslikust kohast ja hakkas lugema:

„Vaata, ja ennäe – mul on palju inimesi selles paigas, ümberkaudsetel aladel; ja sellel *idapoolisel maal*, ümberkaudsetel aladel, avatakse uks viljarikkaks tööks.

See pärast, olen mina, Issand, lasknud teil tulla sellesse paika; sest nõnda on minule otstarbekas hingede päästeks.” (ÕL 100:3–4; rõhutus lisatud)

Otsekohe kinnitas Püha Vaim Ronile, et tema kutse idaosariikide misjonile ei olnud eksitus.

„Pettumusest kasvas välja esimene paljudest vaimsetest kogemustest, et Issand soovis

mind just sinna teenima,” meenutas ta. „See oli minu jaoks pöördelise tähtsusega vaimne kogemus.”

Tema misjon idaosariikidesse oli esimene paljudest Kiriku kutsetest, mis teda ootamatutesse paikadesse viisid. Ja iga kutsega – õpetaja, piiskopi, kõrgema nõukogu liikmena, misjonijuhatajana, Seitsmekümne liikmena, Seitsmekümne vanemjuhatajana ja Issanda Jeesuse Kristuse apostlina – on vanem Ronald A. Rasband Jumala lapsi teenides allunud Issanda tahtele ja jätkanud Tema Vaimule toetumist.

Ülal paremal: vanem Ronald A. Rasband 1998. a New York Citys misjonijuhatajana. Paremal ääres: vanem Rasband koos õe Nancy Schindleri, ema ja vendade Russelliga ja Neiliga. Paremal: seitsmeaastase poisina koos vanematega.

Sündinud headest vanematest

Esimeses kõnes Jeesuse Kristuse apostlina väljendas vanem Rasband südamlikkku tänu oma esivanemate eest. „Ma [olen] sündinud headest vanematest,” ütles ta, „ja nemad omakorda headest vanematest kuue sugupõlve jooksul.”¹

Tema ema Verda Anderson Rasband oli armastav juht, kes kasvatas noores Ronis armastust pühakirjade vastu. Tema isa Rulon Hawkins Rasband oli ustav preesterluse hoidja, kes näitas eeskujuga raske töö väärtust.

Ronald A. (Anderson) Rasband sündis 6. veebruaril 1951 Salt Lake Citys Utah' osariigis Ameerika Ühendriikides ja oli oma vanemate ainus ühine laps. Mõlemad vanemad olid olnud varem abielus ja lahutanud ning Ron kasvas lisaks kahe vanema venna ja ühe vanema õe hoolitseva käe all.

„Ta oli kombinatsioon meie vanematest, seega me kõik armastasime teda,” räägib tema õde Nancy Schindler. „Ron ei

lasknud emal ja isal kunagi teineteise kõrval seista või koos istuda, ilma et oleks nende vahele pugenud.”

Ron oli üldjuhul hea poiss, kuid möönab, et vahel oli ta ka üleannetu.

„Enam kui paaril korral käisid mu [Algühingu] õpetajad minu ema, vaia Algühingu juhtaja juures ja ütlesid, et Ronnie Rasband on ulakas poiss,” ütles ta. „Kuid nad ei andnud minu suhtes alla. Nad näitasid minu vastu üles suurt armastust ja kutsusid mind alati tundi tagasi.”²

Roni lapsepõlv oli keskendunud Kirikule: koguduse koosolekutele, koguduse pidudele, koguduse õhtusöökidele ja koguduse spordivõistkondadele.

Kui ta ei olnud tegevuses Cottonwoodi esimese koguduse hoones, tegi ta juhutöid, osales skaudiprogrammis ja veetis aega sõpradega. Kodus keskendus pere aeg pühakirjade, mängude ja koduste tööde ümber.

„Isa õpetas mulle, mida tähendab tööd teha, oma eeskujuga,” ütles ta. „Ema õpetas mind töötama, pannes mind ennast tööle.”

Roni isa sõitis leivaautoga. Ta tõusis igal hommikul kell 4.00 ja jõudis koju alles hilja õhtul. Roni ema oli kodune ja kasvatas lapsi, teenides pere sissetulekule lisa portselannukke valmistades ja müües.

Roni sünnipäraseks võimed juhtida, delegeerida ja asju ära teha – mis on olnud talle abiks nii elukutsega seotud kui ka kiriku kohustusi täites – osutusid juba varakult kasulikuks.

„Ronile anti ülesandeks muru niita,” meenutab tema õde. Kuid Ron, nagu Mark Twaini raamatutegelane Tom Sawyer, veenis sõpru ennast abistama.

„Ma vaatasin õue ja seal oli tema parim sõber tema eest muru niitmas,” rääkis Nancy. „Järgmisel nädalal niitis muru üks teine sõber. Tema istus verandal nendega naerdes ja naljatades, samal ajal kui sõbrad tema töö ära tegid.”

Roni vanematel oli rahalisi raskusi, kuid nende perel oli evangeelium. „Meil polnud kunagi palju raha,” meenutab Ron, „kuid see ei mõjutanud minu õnne.”

Usaldusväärsed sõbrad ja juhid

Kui Ron üles kasvas, õnnistati teda heade sõprade ja usaldusväärsete preesterluse juhtidega, sealhulgas oli tema poisipõlve vaiajuhataja James E. Faust (1920–2007), kes teenis selles kutses 14 aastat ja kutsuti hiljem Kaheteistkümne Apostli Kvoorumisse ja Esimese Presidentkonna liikmeks. Roni perel oli president Fausti ja tema perega lähedane suhe. „Ta rääkis minust alati kui ühest oma Cottonwoodi poisist, sest oli aidanud mind üles kasvatada,” ütleb Ron.

Ronil polnud keskkoolis aega sporti teha, kuna ta käis tööl, kuid alati leidis ta aega ustavate sõprade jaoks, millest kasvasid välja elukestvad sõprussidemed.

„Olen alati Roni imetlenud, kuid ta polnud kaugeltki täiuslik,” ütleb lapsepõlvesõber Kraig McCleary. Naeratades lisab ta: „Olen talle õelnud, et kui tema taevasse läheb, siis lähen sinna ka mina, sest me tegime üles kasvades samu rumalusi.”

Ron läks misjonile 1970. aasta alguses, kuid Kraig kaalus misjoniteenistuse edasilükkamist kuni tolle aasta sügisese jahihooaja lõpuni. Siis helistas Ron talle misjonilt.

„Ma ei tea, kuidas ta sai loa mulle helistada, kuid ta noomis mind, et ma polnud kohe misjonile mineku üle rohkem elevil,” meenutab vend McCleary. „Muidugi ei lükanud ma seda edasi.”

Ron nimetab oma misjonit fantastiliseks kogemuseks. „Issand õnnistas mind mitmete imeliste, usku tugevdavate kogemustega,” ütleb ta. „Misjon tegi minu vaimsele elule palju head.”

Ron veetis osa oma misjonist Bermuda saartel. Tema misjonijuhataja Harold Nephi Wilkinson saatis sinna ainult neid misjonäre, kes

Juba abielu algusest on vanem ja õde Rasband pannud Issanda esikohale. Nad abiellusid 4. septembril 1973 (all) ja lõpuks õnnistati neid nelja tütre ja ühe pojaga (ülal). Vastasselekülg: Jon Huntsman vanem, vanem Rasbandi endine äripartner ja mentor, kutsus vanem Rasbandit ülimalt lojaalseks andekaks juhiks.

olid väga kuulekad, kuna sai neid vaid harva külastada.

„Me olime täiesti omapäi, kuid misjonijuhataja ei pidanud meie pärast muretsema,” meenutab Ron. „Me saime töö tehtud.”

Delta Phi „unelmate tüdruk”

Pärast misjonilt naasmist 1972. aastal leidis Ron töökohta, astus tol sügisel Utah’ ülikooli ja liitus Delta Phi Kappa vennaskonnaga, mis koondas koju naasnud misjonäre. Vennaskonna üritustel ei jäänud talle märkamata veetlev noor naine nimega Melanie Twitchell. Melanie oli üks Delta Phi valitud „unelmate tüdrukutest”, kes olid abiks vennaskonna teenistusprojektide läbiviimisel.

Nagu Ron, nii tuli ka Melanie aktiivsest viimse aja pühade perest. Tema sõjaväehvitserist isa ja tema ema ei lasknud pere sagedastel kolimistel saada põhjuseks mitte kirikus käia.

Melanie’le avaldas muljet Roni lahkus, viisakus ja teadmised evangeeliumist. „Ma ütlesin endale: „Ta on nii imeline mees, et sel pole tähtsust, kui ma temaga iial kohtamas ei saa käia. Ma tahan lihtsalt tema parim sõber olla.””

Nende suhte arenedes kinnitas Vaim tema muljeid Roni kohta ja Roni pühendumist Issandale. Peagi kasvas sõprus Melanie sõnul muinasjutuliseks romaaniks.

Vanem Rasband leiab, et nad on teineteise jaoks loodud. „Melanie oli minuga igast küljest võrdne nii evangeeliumile pühendumises kui evangeeliumipärandis. Meist said parimad sõbrad ja siis palusin ma ta endale naiseks.”

Nad abiellusid 4. septembril 1973 Salt Lake City templis. Sellest ajast peale on vanem Rasbandi sõnul tema „isetu igavene kaaslane .. aidanud mind voolida nagu pottsepa savi üha lihvitumaks Jeesuse Kristuse jüngriks. Mulle annab jõudu tema ning meie 5 lapse, nende abikaasade ja 24 lapselapse armastus ja toetus.”³

„Lähme!”

Teenides abielus tudengite koguduses vanemate kvoorum juhatajana tutvus Ron Jon Huntsman vanemaga, koguduse kõrgema nõukogu nõustajaga. Jonile avaldas otsekohe muljet, kuidas Ron kvoorumit juhtis.

„Tal olid suurepärased juhtimis- ja organiseerimisvõimed,” meenutab vanem Huntsman, kes teenis aastatel 1996–2011 piirkonna seitsmekümnena. „Minu jaoks oli ebatavaline näha, et noor mees, kes ikka veel ülikoolis õppis, suutis sellisel viisil kvoorumit juhtida.”

Mitme kuu jooksul jälgis Jon, kuidas Ron preesterluse kohustusi täites ideid teoks tegi. Kui Joni firmas – millest sai hiljem Huntsmani keemiakorporatsioon – avanes vanemturundusjuhi koht, otsustas ta, et Ronil on selleks vajalikud oskused, ning pakkus seda kohta talle. Töö pidi algama järgneval nädalal Ohio osariigis Ameerika Ühendriikides.

„Ma ütlesin Melanie’le: „Ma ei kavatse kooli pooleli jätta ja kolida,”” meenutab Ron. „Olen terve elu tööd teinud, et ülikool lõpetada, ja olen lõpuks oma eesmärgini jõudmas.”

Melanie tuletas Ronile meelde, et ta käis koolis, et endale hea töökoht leida.

„Mille üle sa muretsed?” küsis ta. „Ma oskan pakkida ja kolida. Olen seda terve elu teinud. Ma luban sul igal õhtul emale helistada. Lähme!”

Joni usk Roni osutus õigustatuks. Joni mentorluse all saatis Roni kasvavas firmas kiiresti edu ja 1986. aastal sai temast firma president ja COF. Ta reisis firma nimel palju – nii kodus kui ka võõrsil. Vaatamata tihedale graafikule püüdis Ron nädalavahetustel kodus olla. Ja mõnikord võttis ta reisidele kaasa pereliikmeid.

„Kui ta kodus oli, aitas ta lastel tunda, et nad on erilised ja armastatud,” räägib Melanie. Alati kui võimalk, käis ta nende üritustel ja spordivõistlustel. Üks nende neljast tütrest, Jenessa MacPherson ütles, et pühapäeviti ei saanud isa tihti oma kiriklike ülesannete täitmise pärast Kiriku koosolekul koos nendega istuda.

„Me vaidlesime omavahel, kes saab Kirikus tema kõrval istuda, kuna oli haruldane, kui ta oli koos meiega,” rääkis ta. „Mäletan, kuidas panin käe tema kätte ja mõtlesin endamisi, et kui õpiksin olema tema moodi, siis oleksin õigel teel ja saan rohkem Päästja-sarnaseks. Ta oli alati minu kangelane.”

Roni ja Melanie poeg Christian meenutab hardalt isaga koosveedetud aega. Pere saagedase kolimise tõttu vahetusid sõbrad tihti, räägib ta, „kuid mu isa oli alati minu parim sõber” – kuigi väga võistlusaldis.

Oli see siis korvpalli visked Christianiga, tütardega lauamängude mängimine või koos pere ja sõpradega kalal käimine, meeldis Ronile võitjaks tulla.

„Meie lapsepõlves ei *lasknud* ta kunagi kellelgi võita,” räägib Christian. „Me pidime võidu välja teenima, kuid see muutis meid paremaks. Ja see traditsioon jätkub ka tema armastatud lastelastega.”

Aastate jooksul ei jäänud Roni perele märkamata, kuidas Kiriku juhtkonnas teenimine suurendas tema võimet armastust ja kaastunnet näidata, avaldada Vaimu tundeid ja innustada teisi endast parimat andma. Pärast Roni ja Melanie lapselapse Paxtoni sündi toetus perekond suuresti Roni vaimujõule ja toele.

Paxton, kes sündis haruldase geneetilise haigusega, kannatas paljude terviseprobleemide käes, mis panid pere nii füüsiliselt,

emotsionaalselt kui ka vaimselt proovile. Vanem Rasband nimetas teekonda, mis järgnes Paxtoni sünnile, „eriliste igavikuga seotud õpetuste õpikojaks”.⁴

Kolme lühikese aasta jooksul, mis Paxton siin maa peal veetis – kui küsimusi oli palju ja vastuseid vähe –, seisis vanem Rasband vaimse toesambana, juhtides oma pere ammutama jõudu Jeesuse Kristuse lepitusest.

Paljud tema pereliikmed ja sõbrad ei olnud üllatunud, kui teatati tema uuest kutsest. „Need meist, kes teda kõige paremini tunnevad,” ütleb Christian, „tõstsid käe kõige kõrgemale, kui teda apostlina toetati.”

Ma lähen ja teenin

1996. aastal, kui Ron oli 45 ja tegi edukat karjääri, esitati talle kutse teenida New Yorgis New Yorgi põhjamisjoni juhatajana. Nagu muistsed apostlid, „[jättis ta] kohe võrgud maha” (Mt 4:20).

„Kutse vastuvõtmine võttis aega vaid sekundi murdosa,” ütles vanem Rasband. Ta ütles Issandale: „Sa soovid, et ma lähen ja teenin, siis ma lähen ja teenin.”

Ron võttis kaasa tähtsa õppetunni, mille oli oma töökogemusest õppinud: „Inimesed on

Ülal vasakul: vanem ja õde Rasband Kiriku liikmetega New Delhis Indias 2015. a novembris. Ülal: vanem ja õde Rasband New Yorgis 1996–1999 a. misjonijuhatajana teenides; koos oma lapselapse Paxtoniga, kes aitas perel õppida „erilisi igavikuga seotud õpetusi”; Sacramento California templi nurgakivi tseremoonial.

tähtsamad kui kõik muu.”⁵ Selle teadmisega ja tema lihvitud juhtimisoskustega oli ta valmis alustama põhiteenistust Issanda kuningriigis.

Ron ja Melanie leidsid misjonitöö New Yorgis olevat nii väljakutsuva kui ka värskendava. Ron delegeeris kiirelt vastutuse misjonäridele – inspireerides nende lojaalsust ja neid selle protsessi käigus õpetades, ülesehitades ja vaimselt tõstes.

Aastal 2000, vaid kaheksa lühikest kuud pärast seda, kui Ron ja Melanie olid oma misjoni lõpetanud, kutsuti Ron Seitsmekümne Kvoorumisse, kus tema ettevalmistus, kogemus ja paljud anded on Kirikut õnnistanud. Seitsmekümne liikmena on ta teeninud nõuandjana Kesk-Euroopa piirkonna juhatuses, aidates juhtida tööd 39 riigis. Kuigi ta lahkus kolledžist rohkem kui 40 aasta eest, on ta jäänud töösimeelseks õpilaseks, võttes heameelega vastu järjepidevat mentorlust oma vanematelt vendadelt Kaheteistkümnest, kui ta juhtis Põhja-Ameerika lääne ja loode piirkonda ning kolme Utah’ piirkonda, teenis templiosakonna täitevjuhina ja Seitsmekümne juhtkonnas.

Hiljuti tegi vanem Rasband tähelepaneku: „Milline suur au on olla vähim Kaheteistkümne seas ja õppida neilt igal moel ja igas olukorras.”⁶

„Mida nemad teadsid, tean ka mina”

Vanem Rasbandi kontoriseinu kaunistab kaks maali. Üks on mormooni misjonäridest, kes õpetavad üht perekonda Taanis 1850datel aastatel. Teine on algusaegade misjonärist Dan Jonesist kuulutamas evangeeliumi kaevukaanel Briti saartel. Need maalid (paremal ülal) meenutavad vanem Rasbandile tema enda esivanemaid.

Ta on tunnistanud, et „need algusaegade teerajajad andsid kõik, mis neil oli, et elada Jeesuse Kristuse evangeeliumi järgi ja jätta oma järeltulijatele maha pärand, mida järgida”.⁷ See, mis andis vanem Rasbandi esivanematele katsumuste ja tagakiusamise ajal jõudu, on see, mis teda ennast uue kutse jaoks ette valmistas: kindel teadmine ja tunnistus Issandast ja Tema tööst.

„Mul on oma uues kutses palju õppida,” ütles ta. „Ma tunnen selle koha pealt suurt alandlikkust. Kuid üht

asja oma kutses võin ma teha. Ma võin olla „Kristuse nime erilisteks tunnistajateks kogu maailmas” (ÖL 107:23). Ta elab!”⁸

Teerajajate lapselapsena lisab ta: „Mida nemad tundsid, tunnen ka mina. Mida nemad teadsid, tean ka mina.”⁹

Ja teerajajate lootused oma järeltulijate suhtes on täitunud vanem Ronald A. Rasbandi elus, õpetustes ja teenistuses. Ta järgib nende eeskujut ja austab nende pärandit Issanda ühe erilise tunnistajana. ■

VIITED

1. Ronald A. Rasband. Oi, Jeesuse halastuses leian varju ma. – 2015. a sügisene üldkonverents.
2. Ronald A. Rasband. Friend to Friend: Golden Nuggets. – Friend, okt 2002, lk 8.
3. Ronald A. Rasband. Oi, Jeesuse halastuses leian varju ma. – 2015. a sügisene üldkonverents.
4. Ronald A. Rasband. Special Lessons. – Liahona, mai 2012, lk 80.
5. Ronald A. Rasband, pressikonverents, 3. okt 2015.
6. Ronald A. Rasband, tunnistus. Preesterluse ja perekonna osakond, 1. dets 2015.
7. Ronald A. Rasband. Oi, Jeesuse halastuses leian varju ma. – 2015. a sügisene üldkonverents.
8. Ronald A. Rasband, tunnistus.
9. Ronald A. Rasband, Teerajajate päeva kõne, Tabernaakel, Salt Lake City, 24. juuli 2007.

*Kuna ma olin aastaid tagasi ebaaktiivne olnud, ei suutnud üks mind
tol ajal tundnud liige uskuda, et mind kutsuti piiskopiks.*

Patrick J. Cronin III

Preesterluse täitevkomitee koosolekul teatasid meie põhimisjonärid, et kohtusid liikmega, kelle liikme-kaart polnud meie koguduses. Kohe tundsin ma tema nime ära ja mainisin, et olime aastaid tagasi kuulunud samasse kogudusse.

Üks misjonäridest ütles: „Jah, piiskop, ta mainis seda ja oli päris üllatunud, et teie olete piiskop.”

Ma küsisin neilt: „Mida ta ütles?”

Nad vastasid, et ta oli väga üllatunud ja ütles: „Kas *tema* on piiskop?”

Ma naersin ja selgitasin, et too öde tundis mind kolmkümmend aastat tagasi, kui ma olin väga teistsugune inimene.

Kui ma selle intsidendi üle hiljem mõtisklesin, mõtlesin, kui palju oli minu elu muutunud viimase kolmekümne aasta jooksul, mil olime perega Kiriku liikmed olnud. Ma olen tundnud paljusid meie koguduse liikmeid kakskümmend aastat ja olen teeninud koguduse juhataja ja piiskopina, kuid keegi neist ei tundnud mind kolmkümmend aastat tagasi. Kuigi ma jagan mõnikord lugusid oma minevikust, et õpetada meeleparandusest ja Jeesuse Kristuse lepitusest, ei tea enamik koguduse liikmetest, milline imeline teekond on olnud minu elu Kirikus.

Meie pere tutvus Kirikuga 1979. aasta mais ja ma teadsin kohe, et see on meie õige koht. Me saime ristitud juunis ja olime esialgu aktiivsed, kuid ei läinud kaua aega, kui ma lakkasin kirikus käimast ja pöördusin tagasi oma vanade harjumuste juurde. Mul polnud kunagi kahtlusi evangeeliumi ja taastamise tõelisusest, kuid ma ei arvanud, et mul on küllalt südikust, et olla hea Kiriku liige.

1982. aastal andis minu naine, kes polnud oma usku hüljanud, minu pideva alkoholi kuritarvitamise pärast sisse lahutuspaberid. Tol ajal elas meie pere Ameerika Ühendriikides Oklahoma osariigis, kuid mina olin naasnud Illinoisi osariiki, kus on minu sünnikodu. Ma olin jõudnud punkti, kus olin kaotamas ainsat asja, millest ma tõeliselt hoolisin: oma peret.

Hakkasin hommikul ja õhtul põlvili paluma Jumalat, kelle olemasolus ma enam kindel polnud või arvasin, et kui Ta ka olemas on, unustas Ta mind juba ammu. Siiski palvetasin ma ustavalt kolm kuud. Ühel varahommikul, kui olin sügavas palves, valdas mind suur rahutunne ja ma teadsin, et Jumal elab ning tunneb ja armastab mind. Teadsin samuti, et ma ei puuduta enam kunagi ühtegi tilka alkoholi.

Sel samal õhtul helistas mulle mu naine, kes teatas, et saadab mulle allkirjastamiseks lahutuspaberid. Äkitselt ütles ta vestluse ajal: „Sinu juures on midagi väga teistmoodi.

KAS *tema* ON PIISKOP?

Ma ei usu, et sa enam kunagi alkoholi tarbid, ja ma rebin need lahutuspaberid puruks." Me saime taas kokku ja kaks aastat hiljem sündis meile kolmas poeg.

Võiks arvata, et ma pöördusin tagasi aktiivsesse Kiriku ellu, kuid ma olen kangekaelne mees. Naasin mõneks ajaks ja sain isegi kutse vanemate kvoorumi õpetajana. Kuid peagi hakkasin tundma, et ei ole võimeline õpetama, ja jäin jälle ebaaktiivseks.

1991. aastal kolisime väikesesse kogudusse. Mõni kuu enne meie noorima poja kaheksandat sünnipäeva küsis minu naine, kes teenis Algühingu juhatajana, keda poeg soovib oma ristimist läbi viima. Muidugi tahtis poiss, et seda teeks tema isa. Mu naine vastas talle, et seda vist ei juhtu. Poiss ei olnud selle vastusega rahul ja asus oma isa tagasi aktiivsesse kirikuellu tooma. Ta oli päris järeleandmatu ja peatselt teenisin ma skaudijuhina ning hiljem ristasin oma poja ja kinnitasin ta Kiriku liikmeks.

Kaheksa kuud pärast minu naasmist

Kirikusse olid sündmusterohked.

Meid pitseeriti perena Chicago Illinoisi templis ja mind kutsuti taas teenima vanemate kvoorumi õpetajana, ainult et seekord ma enam alla ei andnud. Seejärel kutsuti mind nõuandjaks koguduse juhatuses ja viis kuud hiljem kutsuti mind teenima koguduse juhatajana. Kuu aega pärast kutse saamist mäletan, kuidas mõtlesin: „Kas *mina* olen koguduse juhataja?”

Olen aastate jooksul ütelnud paljudele heitlevatele pühadele, et kui mina suudan evangeeliumis areneda, siis suudavad seda kõik. Tuleb vaid mõista Päästja ja Tema lepituse tõelist väge ja astuda samme, et tulla Tema juurde.

Ma olen igavesti tänulik oma naisele ja lastele ja ustavatele koduõpetajatele, kvoorumi juhtidele, piiskoppidele ning teistele pühadele, kes mulle imelist eeskuju näitasid. On olnud au need viimased kakskümmend aastat Issandat ja pühasid teenida.

Minu elu on õnnistatud rohkem, kui oleksin suutnud ettegi kujutada. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Illinoisi osariigis.

PÜHAKIRJADE TÕLKIMINE

OMA südame keelde

See kogemus on tuttav neile, kes on olnud seotud pühakirjade tõlkimisega inglise keelest teistesse keeltesse. Seda juhtub üha uuesti ja uuesti.

Noor armeenlane, käes hiljuti tema emakeelde tõlgitud Mormoni Raamat, astub ühe tõlketööd assisteerinud meeskonna liikme juurde: „Täna teid,” ütleb ta. „Olen lugenud Mormoni Raamatut inglise keeles. Olen lugenud Mormoni Raamatut vene keeles. Olen lugenud seda ukraina keeles. Aga enne, kui sain seda lugeda armeenia keeles, ei mõistnud ma seda täielikult.

Kui ma seda armeenia keeles lugesin, sain sellest lõpuks aru. See oli nagu koju jõudmine.”

Koju jõudmine

Kui Jeesuse Kristuse evangeelium on meie vaimne kodu, siis on igati loomulik, et see tundub mugava ja tuttavana. Kodus me puhkame. Me kosutame endid. Me räägime oma armastatutega keeles, mida meile õpetas meie ema. See on meie südame keel ja kuna evangeelium peab jõudma justnimelt südameni, on oluline, et loeme pühakirju oma südame keeles.

Õpetus ja Lepingud ütleb sedasama. Seal ilmutab Issand, et võtmete kaudu, mida hoiab Esimene Presidentkond „Issanda käsivars paljastatakse väes, et veenda rahvaid .. nende pääste evangeeliumis.

**LOENDAMATUD KOGEMUSED NÄITAVAD ISSANDA
KÄTT TEMA PÜHAKIRJADE TÕLKIMISTÖÖS.**

R. Val Johnson
Kiriku ajakirjad

*Pühakirjad puu-
dutavad südant
võimsamalt, kui
neid loetakse
emakeeles – oma
südamkeeles.*

Terviklikult on Mormoni Raamat avaldatud 89 keeles ja osaliselt on tõlgitud veel 21 keelde.

Sest sel päeval sünnib, et igaüks kuuleb evangeeliumi täiust vastavalt omaenda kõneviisile ja omaenda keeles nende kaudu, kes on pühitsetud sellesse väesse – Trööstija teenimise kaudu, mis valatakse nende peale välja, et ilmutada neile Jeesust Kristust” (ÕL 90:10–11).

Jim Jewell, kes töötas Kiriku peakorteris pühakirjade tõlkimise meeskonnas, rääkis, kui lähedaseks võivad pühakirjad saada, kui need on tõlgitud südame keelde.

„Tõlkides Mormoni Raamatut sotho keelde, mida kõneldakse Aafrikas lesotho rahva seas, pidime leidma kellegi, kes aitaks meil anda hinnangu tõlkemeeskonna tööle. Projekti ülevaataja Larry Foley leidis Lesothost pärit Kiriku liikme, kes oli Utah’ osariigi ülikooli magistrant. Lesothos antakse haridust inglise keeles, seega oli see naine ja tema lapsed õppinud inglise keeles alates esimesest klassist, kuid kodus rääkisid nad sotho keeles.

Ta nõustus tõlget kontrollima. Tema hinnang peatükkidele, mis me talle saatsime, oli tõepoolest abiks. Me küsisime temalt sõnavara ja keelestruktuuri kohta tihti spetsiifilisi küsimusi, millele ta abivalmilt vastas. Kuid märkasime, et ta on märgistanud kollasega palju salme, mis ei olnud meie küsimustega seotud. Kui me temalt selle kohta küsisime, ütles ta: „Oh, need on salmid, mis minu südant sügavalt puudutasid ja

mida ma inglise keeles kunagi täielikult ei mõistnud. Ma märkisin need ära, et võiksin neid oma lastega jagada.”

Pühakirjade tõlkimise mudel

Piibli tõlkel on pikk ja huvitav ajalugu, mis algab Vana Testamendi osade tõlkimisega heebrea keelest kreeka keelde. Hiljem tõlgiti Piibel kreeka keelest ladina keelde ning ladina,

heebrea ja kreeka keelest inglise keelde ja paljudesse teistesse keeltesse.¹ Selle tulemusena ei tõlgi Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik Piiblit eri keeltesse, vaid võtab omaks versiooni, mida vastavat keelt kõnelevad kristlased juba kasutavad.²

Enamik pühakirjade tõlkimise tööst, mida Kirik ette võtab, on seega seotud Mormoni Raamatu (mis tõlgitakse

„SEST SEL PÄEVAL SÜNNIB, ET IGAÜKS KUULEB EVANGEELIUMI TÄIUST VASTAVALT OMAENDA KÕNEVIISILE JA OMAENDA KEELES NENDE KAUDU, KES ON PÜHITSETUD SELLESSE VÄESSE” (ÕL 90:11).

PÜHAKIRJADE TÖLKEPROTSESS

Tölke heakskiit

- Pühakirjade tõlget taotleb piirkonna juhatus, kui seda keelt kõnelevate Kiriku liikmete arv on kasvamas ja kui põhilised Kiriku materjalid on sellesse keelde tõlgitud.
- Taotluse vaatab üle mitu Kiriku peakorteri komiteed, sealhulgas Kaheteistkümne Apostli Kvorum ja Esimese Presidentkonna liikmed.

Tölkefaasid

Tutvustusfaas:

- Kiriku kasutuseks valitakse olemasolev piiblitõlge.
- Esiteks tõlgitakse põhimaterjalid: „Evangeeliumi alused” (mis sisaldab põhiõpetusi ning ka Kiriku nime, sakramendipalveid, ristimispalvet ja usuartikleid), brošüür „Prohvet Joseph Smithi tunnistus” ja veebileht LDS.org.
- Tõlkida võib ka üldkonverentsi kõnesid.

1. faas:

- Mormoni Raamat, Õpetus ja Lepingud ning Kallihinnaline Pärl (umbes 10 aasta jagu tööd).
- Alustekstid nagu „Perekond: läkitus maailmale”, „Elav Kristus: apostlite tunnistus”, valitud kirikulaulud ja „Jutlusta minu evangeeliumi”.

esimesena), Õpetuse ja Lepingute ning Kallihinnaline Pärl tõlkimisega. Need raamatud tõlgitakse inglise keelest, sest see on keel, milles prohvet Joseph Smith need ilmutused sai, tema südamkeel. Kirikuajaloo õpilastele peaks olema tuttav protsess, kuidas pühakirju inglise keelest teistesse keeltesse tõlgitakse. See sarnaneb protsessiga, mida prohvet kasutas, et Mormoni Raamatut inglise keelde tõlkida.

Joseph Smith oli alandlik ja suures osas harimatu talupoiss. Kuid tal olid omadused ja potentsiaal, mida Issand selle töö tegemiseks vajas. Tõepoolest, Joseph ja tema pere olid selle töö tegemise jaoks ettevalmistatud ja paika seatud.³

Joseph sai nefilaste ülestähenduse tõlkimisel ka abi – nii taevast kui maist. Ingel Moroni külastas Josephit kord aastas nelja aasta jooksul, enne kui lubas tal ülestähenduse peidupäigast välja tuua. Me ei tea kõike, mida Moroni prohvetile õpetas, kuid tema külaskäigud valmistasid Josephit nii vaimselt kui ka hingeliselt eesseisvaks ülesandeks ette.⁴

Issand oli varem ette valmistanud ka „tõlkijad”, et tõlkida kadunud keelt. Neid kirjeldatakse kui kahte läbipaistvat metallraamidele kinnitatud kivi; need ja nendesarnased instrumendid, mida kutsutakse nägijakivideks, aitasid prohvetil nefilaste ülestähenduse inglise keelde tõlkida. Prohvet ei

selgitanud selle protsessi üksikasju, vaid lihtsalt tunnistas, et tõlkis Mormoni Raamatu „Jumala anni ja väega”.⁵

Lisaks jumalikule abile, mida Joseph hile anti, sai ta abi ka surelikelt – kirjutajatelt, kes kirjutasid üles tõlke, mille teised trükiplaatidele seadsid ja trükkisid, mille eest maksid ja mida levitasid.

Sarnaselt ettevalmistusele ja abile, mida sai Joseph oma tõlketöös, valmistab Issand ette ja annab nii jumalikkudele kui surelikkudele abi ka neile, kellele tänapäeval antakse ülesanne pühakirju tõlkida.

Ilmutuslik töö

Keerulist tõlkeprotsessi mõjutab enim vaimne energia, mida võiks kõige paremini kirjeldada kui „ilmutust nõupidamise kaudu”. Need kaks või kolm inimest, kes valitakse tõlkijaks, teevad selles töös koostööd teistega. Nad töötavad koos Kiriku peakorteri juhendajate, kohalike ülevaatajate ja viiteleksikoniga⁶; koos tõlkejuh-tide, arvutiprogrammide ja kirikliku toega, mis läheb välja kuni Esimese Presidentkonnani. (Vt kaasas olevat tabelit.) Kui Esimene Presidentkond annab tõlkele lõpliku heakskiidu, siis seatakse tõlge trükivalmis, trükitakse raamatud ja hakatakse neid inimestele jaotama. Kuna töö valmistatakse ette digitaalfirmaadis, siis pannakse see üles ka veebilehele LDS.org ja evangeeliumi raamatukogu rakendusse.

Need ühised jõupingutused on ühtaegu nii intensiivsed kui ka inspireeritud. Nende käigus pööratakse tähelepanu tõlke sisu ja raamatu lõpliku füüsilise formaadi kvaliteedile. Tõlget kontrollitakse mitmel tasandil, eriti vaimsel, mille käigus sellele küsitakse Issanda heakskiitu. Alles seejärel, kui heakskiit on saadud, hakatakse tõlget trükkima. Kuigi see protsess ei ole otseselt ilmutuslik, nagu oli ajal, kui Joseph Smith Mormoni Raamatut tõlkis, juhib seda protsessi ilmselgelt Issand – Tema anded ja vägi.

See ei tähenda, et esialgne tõlge on täiuslik, kui see valmis saab. Aja möödudes soovivad pühakirju uurivad inimesed, mida peaks parandama grammatikas ja sõnastuses või leitakse vormi- või kirjavigu. Harva tehakse muudatusi õpetuse selgitusse. Kui neid tehakse, siis Esimese Presidendi juhatusel.

Issand tagab

Issand toetab seda tõlkimistööd ka teistel viisidel. Tihti kuuleme Kiriku peakorteris lugusid, kuidas vajaduse tekkides annab Issand sellele lahenduse.

Üks paljude näidete hulgast on see, kui oli vaja leida tõlkija Kiriku materjalide tõlkimiseks ja salvestamiseks mami keelde, mis on Guatemalas kõneldav maia keele järglane. Esimeste misjonäride seas, keda Guatemalasse

teenima kutsuti, oli üks vanem, kelle vanaisa oli rääkinud mami keelt. Misjonär ise oli kasvanud linnas ja rääkis ainult hispaania keelt. Kuid igal ööl ilmus talle unes vanaisa ja õpetas talle mami keelt. Sellest noorest vanemast sai peamine mami keele tõlkija Kirikus.

Tihti peale tehakse tõlketööd suure isikliku ohverdusega. Olenevalt rahalisest olukorrast töötavad mõned tõlkijad vabatahtlikuna ja teistele makstakse, et neil oleks aega tõlkimisele pühenduda.

Mees, kellest sai üks urdu keele tõlkijatest, pöördus Kirikusse, kui töötas Pakistanis õpetajana. Kirikusse pöördumise tõttu kaotas ta töö, kaotas oma kodu, mille oli saanud kooli kaudu, kus õpetas, ja tema lapsed kaotasid võimaluse samas koolis edasi õppida. Kiriku tõlketöö juhendaja võttis temaga ühendust, et ta teeniks tõlkijana, ja pakkus talle väikest tasu. Pärast mõnda kuud tõlkijana töötamist külastas mees juhendajat ja küsis arglikult, kas too ostaks talle uue pastaka. Tema eelmine pastakas oli tühjaks saanud. Alles seejärel avastas ja parandas juhendaja ametniku tehtud vea, mille tagajärjel oli see tõlkija saanud tunduvalt väiksemat tasu, kui talle oleks pidanud makstama.

Kuid just nagu Issand õnnistas Joseph Smithi viisil, mis võimaldas tal oma töö lõpuni viia, õnnistab Issand

2. faas:

- Võib taotleda paljusid teisi materjale, nagu ajakirja Liahona, seminari ja instituudi käsiraamatuid, pühapäevase õppekava käsiraamatuid, kirikulaule, lastelaule, templi ja pereajaloo materjale ning vaia ja regionaal-konverentside tõlget.

Olulised töörühmad

Tõlkemeeskond:

- Kaks või kolm templiväärilist Kiriku liiget, kellel on piisavalt teadmisi evangeeliumi kohta.
- Neid abistavad üksikasjalik tõlkejuht, leksikon ja tõlke juhendaja Kiriku peakorteris.

Kiriklik arvustuskomitee:

- Kolm kuni viis meest ja naist, kes on vastavas piirkonnas Kiriku juhid.
- Neid kutsutakse ja asetatakse ametisse, aitamaks arvustada tõlke loetavust ja õpetuslikku täpsust.
- Muutusi sõnastuses ei tehta enne, kui kõik komitee liikmed on nõus ja muudatused on kooskõlas tõlkejuhiga.

Liikmetest ülevaatajad:

- Ka kohalikud Kiriku liikmed vaatavad tõlke üle.
- Nad annavad tagasisidet sõnastuse selguse ja sobivuse kohta.
- Tõlke selgus kindlustab, et Püha Vaim võib tunnistada õpetuse õigsusest.

*Pühakirjade tõlkeprotsess kaasab nii
pead kui ka südant, nii vaimseid oskusi
kui ka hingelist kaemust.*

ka oma tõlkijaid. Näiteks inimene, kes tõlkis pühakirjad läti keelde, oli jurist, kes oli õppinud juurat Venemaal, kus ta pöördus taastatud evangeeliumisse. Lätisse naasnuna hakkas ta rajama oma äri. Samuti teenis ta koguduse juhatajana. Tal oli palju tegemist, kuid Kirik vajas teda ja tema inglise keele oskust.

Ta palus, et võiks selle ettepaneku üle palvetada, kuna selle vastuvõtmine, nagu ta Kiriku esindajale ütles, võtaks toidu tema laste suust. Pärast selle üle palvetamist võttis ta väljakutse vastu, kuid palus, et Issand õnnistaks teda võimalustega teha seda keerulist, vaimselt nõudlikku ja ajamahukat tööd.

**ISSANDA PÜHAKIRJADE TÕLKE KALLAL TÖÖTADES TULEB
ILMSIKS, ET SEE ON TEMA TÖÖ. TEMA VALMISTAB ETTE INIMESI,
ANNAB NEILE TÖÖ KIIRENDAMISEKS VAJALIKUD VAHENDID
NING INNUSTAB JA ÕNNISTAB NEID TÖÖ KÄIGUS.**

Ta tegi algust, minnes igal hommikul tund aega varem oma juurapraksisesse ja kasutades seda tundi, et Mormoni Raamatut tõlkida. Tavaliselt võtab see protsess aega viis aastat, tema lõpetas palju varem. Tegelikult oli tema tõlge üks kiiremate hulgas sellest ajast alates, kui Joseph Mormoni Raamatu umbes 60 päevaga tõlkis.

Võiks jagada paljusid teisigi kogemusi, mis näitavad Issanda kätt Tema pühakirjade tõlkimistöös. Kõik need kuulutavad selgelt, et see on Tema töö ja Ta hoolib sellest väga. Ta valmistab inimesi oma töö tegemiseks ette. Ta valmistab vahendeid, mida nad vajavad, et tööd kiirendada. Ja Ta inspireerib ja õnnistab neid sellel teel.

Selle tulemuseks on maailm, mis on rikastatud Jumala sõna kaudu, mis antakse Tema lastele südame keeles. ■

VIITED

1. Vt kaeheksaosalist Lenet H. Readi artiklite seeriat „How the Bible Came to Be”. – Ensign jaan – sept 1982.
2. Vt näiteks „Church Edition of Spanish Bible Now Published”, mormonnewsroom.org.
3. Vt Matthew S. Holland. The Path to Palmyra. – Liahona, juuni 2015, lk 14–19.
4. Vt Kent P. Jackson. Moroni's Message to Joseph Smith. – Ensign, aug 1990, lk 12–16.
5. Joseph Smith, Mormoni Raamatu sissejuhat. Lisakirjeldust selle kohta, kuidas Joseph Smith tõlkis Mormoni Raamatu, saate lugeda veebilehelt topics.lds.org. Gospel Topics, „Book of Mormon Translation”.
6. Et tõlkijad võiksid paremini mõista sõnade tähendust, on leksikonis defineeritud iga ingliskeelsete pühakirjade sõna. Tihti on sõnadel rohkem kui üks tähendus, seega peab tõlkija toetuma kontekstile, inspiratsioonile ja meekonnatööle, et leida õige lahendus. Mõnikord lahendab tähenduse küsimusi ainult Esimene Presidentkond.

**Juhataja
Russell M. Nelson**
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumi
juhataja

Seeniormisjonäride

*Üks parimaid viise, kuidas
vanemad abielupaarid
saavad luua oma ellu
imelisi mälestusi, on
teenida koos misjonil.*

HETKED

Kui meie 60- või 70-aastased sõbrad midagi unustavad, viitame me sellele naljatades kui „seeniorhetkele”. Kuid ma sooviksin arutada teistsugust seeniorhetke – hetke, mis on nii imeline, et mälestus sellest kestab igavesti. See on hetk, mil seeniormisjonäride paar mõistab, et see, mida nad teevad, on just see, mida Issand soovib, et nad teeksid. Sellistel meeldejäävatel hetkedel mõistavad nad, et

- Neil on terve eluaegne kogemuste pagas, mida jagada, ning andeid, oskusi ja arusaamine evangeeliumist, mida nad saavad teiste õnnistamiseks kasutada.
- Nende eeskuju on õnnistus nende lastele ja nende lastelastele.
- Kui nad teenivad, sõlmivad nad kestvaid sõprussidemeid.
- Nende abielu muutub iga päevaga tugevamaks.
- Tema nimel teenimine on sulnis kogemus.

Kogetud hetked

Minu vanemaealistest abielupaaridest sõbrad, paljud teist peaksid selliseid hetki kogema. Mõelge loole, mida jutustas vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist selle kohta, mida suutis ära teha üks Tšiilis teeniv seeniorpaar. Ühe noore misjonäri lapsevanem suri. Misjonijuhataja oli liiga kaugel ega jõudnud kiiresti tema juurde.

„Kuid seal piirkonnas teenis üks kena [küpses eas] misjonäripaar,” ütles vanem Holland. „Nad tulid ja istusid selle noore misjonäriga, hoolitsesid tema eest südamliselt ja lohutasi teda, kuni misjonipresident tema juurde jõudis. Meie misjonil oli palju toremaid misjonäre, kuid ükski noor vallaline misjonär ei oleks suutnud teha selle vanema heaks seda, mida suutis see seeniormisjonäride paar.”¹

Nende oskus oli hädasolijat vajalikul hetkel lohutada. Nad ei muretsenud muu keeleoskuse kui kristliku armastuse keele pärast. Nad ei muretsenud, et jäävad ilma lastelaste sünnipäevadest või õnnistamistest, olgugi et ka need sündmused on tähtsad. Nad muretsesid selle pärast, et olla seal, kus Issand võiks neid kasutada oma laste elu õnnistamiseks. Ja kuna nad seda soovisid, võis Issand lasta neil ennast esindada.

Teenimine on harva mugav

Tegelikult ei leia ükski seeniormisjonär, et on väga mugav kodust lahkuda. Seda ei leidnud ka Joseph Smith, Brigham Young, John Taylor ega Wilford Woodruff. Neil olid lapsed ja ka lapselapsed ning nad armastasid oma peresid just nagu meie. Kuid nad armastasid ka Jumalat ja soovisid Teda teenida. Ühel päeval võime kohtuda nende tegusate inimestega, kes aitasid sellele evangeeliumi ajajärgule aluse panna. Kui me seda teeme, siis oleme rõõmsad,

et ei pugenud teenimisvõimaluse eest peitu.

Mõni võib eelistada teenida oma kodus edasi elades. Pärast seda, kui insult Aase Schumacher Nelsoni (sugulusside puudub) rätastooli aheldas, kartis ta, et tema eluaegne soov koos abikaasaga misjonil teenida ei täitu. Siis aga rääkis nende naaber neile Kiriku teenistusmisjonist piiskopi varaaidas. Sellest innustatuna vestlesid nad varaaida ülevaatajaga, täitsid vajalikud blanketid ja nad kutsuti kahel päeval nädalas teenima lähedal asuvas varaaidas.

„On kerge mõelda, et oh, mind ei ole enam kellelegi vaja,” ütles Aase Nelson. „Kuid nüüd tunnen ma, et ma olen vajalik. Ja see on olnud mulle tunnistuseks.”

Teid on tingimata vaja

Kui te kaldute arvama, et teid pole vaja, siis laske mul endale kinnitada, et teid on vaja. Kirikus pole ühtegi misjonijuhatajat, kellele ei meeldiks saada misjonile teenima veel mõnda seeniorpaari. Seeniormisjonärid tugevdavad nooremaid vanemaid ja õdesid. Nad pakuvad tuge, mis aitab teistel paremini oma kohustusi täita. Ja kas suudate ette kujutada, mida tähendab ühe juhi jaoks, kes on olnud liige vaid mõne aasta, kui talle on toeks Kiriku kauaaegsed liikmed, kellelt nõu küsida? Seeniorpaarid on tihti otsene vastus piiskoppide ja koguduse juhatajate palvetele.

Me innustame misjonijuhatajaid otsima välja paare, kes saaksid aidata nende misjoni vajadusi rahuldada. Piiskopid peaksid leidma paare, kes võiksid teenida. LDS.org veebilehelt leiab seeniorpaaridele lehekülgede kaupa võimalusi. Kuid ennekoike peaksid paarid laskuma põlvili ja küsima

Seeniorpaar Lõuna-Koreas Seoulis naudib koos teenimise rõõmu.

Taevaselt Isalt, kas neil on õige aeg koos misjonil teenida. Kõikidest teenimisnõuetest kõige tähtsam on *soov* teenida (vt ÕL 4:3).

Kui ma ülistan seeniormisjonäride tööd, mõistan ma, et on paljusid, kes sooviksid teenida, aga ei ole võimelised seda tegema. Realistlikult tuleb hinnata nii neid piiranguid, mida seab kõrge iga või halb tervis, kui ka pereliikmete tähtsaid vajadusi. Kui teie rinnus põleb teenimissoov, kuid teil on mainitud piirangud, siis võivad teised olla teie käteks ja jalgadeks ning teie võite anda selleks vajaminevat rahalist toetust.

Vanemad paarid, kes või kus te ka ei ole, palun palvetage võimaluse üle luua koos suurepäraseid hetki seeniormisjonäridena. Taevane Isa aitab teil teada, mida te saate teha. ■

VIIDE

1. Joseph Walker. Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries. – Deseret News, 14. sept 2011, lk 3.

Üleval: Malmrose'id kohtuvad regulaarselt juhataja Robinsoniga, et arutada, kuidas oma andeid teiste teenimiseks kasutada. All: Noored misjonärid Accra Ghana koolituskeskuses ütlevad, et vanem ja öde Malmrose'i tugi annab tunde, nagu oleksid nende kõrval teine ema ja isa.

KODUS VÕI KODUST EEMAL

Toimugu teenimistöö siis kas kodus või kodust eemal, vanemaealised abielupaarid saavad tulla ja aidata kogudustes, misjonikontorites, külastuskeskustes, templites, linnasisestel misjonitel, meditsiinalastes ülesannetes, tööhõivekeskustes, enesega toimetuleku ja sõltuvustest taastumise programmides, pereajaloo vallas, ülestähenduste säilitamises, Kiriku Haridussüsteemis, avalikes suhetes, humanitaarabi vallas ja paljudes muudes valdkondades. Vajatakse järjest enam abielupaare.

Vanemaealised misjonärid:

TEID VAJATAKSE,
ÕNNISTATAKSE JA
ARMASTATAKSE

*Misjonäripaarina
teenimine võib olla
paindlikum, odavam
ja toredam kogemus,
kui arvatagi oskate.*

Richard M. Romney

Kiriku ajakirjad

„KAS SAATE APPI TULLA?”

See on küsimus, millele Gerald ja Lorna Malmrose Ameerika Ühendriikidest Washingtoni osariigist olid ka varem vastanud. Nad vastasid jaatavalt, kui nende endine piiskop, tolleaegne misjonijuhataja, palus neil teenida endaga koos Lääne-Indias. Nad vastasid uuesti jaatavalt, kui vaiajuhataja kutsus neid teenima teenistumisjonil Kiriku peakorteris Salt Lake Citys Utah' osariigis Ameerika Ühendriikides, kus nad töötasid arvutite ja personaliosakonnaga.

Kui nende endine piiskop ja misjonijuhataja Reid Robison kutsuti teenima Ghanasse Accra misjonäride koolituskeskuse juhatajaks, palus ta taas Malmrose'ide abi.

„Me teadsime, et võime Issandat usaldada,” ütles vanem Malmrose. „Seega otsustasime usalduse taas Temale panna.” Nad vastasid jah, täitsid taotlusblanketid, said kutse ja olid peagi Ghanas.

Abielupaarina teenimine

Malmrose'ide kogemused näitlikustavad vanemaealiste abielupaaride misjonil teenimisest põhimõtteid, mida kõik ei pruugi mõista.

- *On kahte tüüpi misjoneid.* 1) Kiriku president kutsub vanemaealisi paare teenima oma kodukohas või kodust eemal. 2) Vaiajuhataja kutsub Kiriku teenistumisjonäride paare täitma kohalikke või regionaalseid vajadusi 8-32 tundi nädalas. Tavaliselt elavad ja teenivad nad kodukohas, kuid võivad teenida ka kodust eemal.
- *Misjonijuhatajaid innustatakse leidma paare, kes võiksid täita nende misjoni vajadusi, ja paarid võivad ise oma eelistused öelda.* „Me ei ütle, et paarid võivad ise oma misjoniülesandeid valida,” selgitas vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. „Kutse on ikka kutse. .. [Kuid] me räägime vanemaealiste paaridega nende eelistustest ja teeme kõik võimaliku, et nad saaksid teenida, kus ja kuidas nad teenida soovivad.”¹
- *Misjonijuhatajad peavad paaridega nõu, kuidas nende oskusi ja võimeid kõige paremini kasutada.* „Selleks et vanemaealise paari kogemus oleks võimalikult sisukas,” ütles juhataja Robinson, „peab neil olema võimalus töötada piirkonnas, kuhu neid teenima tõmbab ja kus nad tunnevad, et neil on oskusi, mida seal rakendada.”

TEHKE NII, ET SAAKSI- TE TEENIDA MISJONIL

„Me vajame palju, palju rohkem abielupaaridest misjonäre. ..Tehke nii, et saaksite .. teenida misjonil. .. Mõned korrad elus on aeg, mil naudite sulnist vaimu ja rahulolu, mis tuleb koos abikaasaga täiskohaga Õpetaja töö tegemisest.“

President Thomas S. Monson. Taas kohtudes. – 2010. a sügisene üldkonverents.

Näiteks teadis juhataja Robinson, et kasuks võib tulla vanem Malmrose'i prantsuse keele oskus, kuna paljud aafriklased kõnelevad prantsuse keelt. „Ma kujutasin teda ette tegelemas reisimisega seonduva ning viisadega,” ütles juhataja Robinson. „Ent kui ta sinna jõudis, tunnetasin, et see teda ei kõida. Nii palusin ma tal rakendada arvutioskusi. Ta on säästnud palju tunde, lihtsustades meie süsteeme ja arendades vajalikke aruandeid.” Vanem Malmrose aitab ka misjonäridel, eriti prantsuse keelt kõnelevatel misjonäridel, valmistada ette nimesid, et teha nende perekondade eest templitööd. Õde Malmrose, kes on erialalt meditsiiniõde, määrati töötama misjonil koos arsti ja õega.

Tema valmistab ette tee

Sarnaselt Malmrose'idele on ka paljud teised paarid leidnud, et kui nad usaldavad Issandat, valmistab Tema neile tee. Sama kogesid ka Alvin ja Corazon Rieta, kes on pärit Filipiinidelt Cavite linnast.

„Kaks aastat enne otsust teenida hakkasime oma perefirma asju korda ajama,” selgitab vanem Rieta. „Meie poeg ja tütar olid kolledži lõpetanud ja pidid firma üle võtma, ent me tundsimme muret, kes hakkab äriga seotud probleeme lahendama ja mida võivad meie plaanidest arvata kliendid.”

Õde Rieta muretses ka oma eaka ema mahajätmise pärast. „Kartsin, et ta võib meie ära olles siitilmast lahkuda,” ütles ta. „Samuti tundsin, et ei ole evangeeliumi õpetamise väljakutseks valmis.”

Nad pidasid nõu oma piiskopi ja ühe hiljuti Davaos teeninud paariga. „Kõik tunnistasid jõuliselt, et Issand juhib igat paari teadma, kuidas oma kodu, perekonda ja misjoni rahastamist puudutavaid asju korda seada,” ütles õde Rieta.

„Kui otsisime juhatust,” lausus vanem Rieta, „leidsid meie mured lahenduse

– meie äri edenes väljakutsetest hoolimata, meie kliendid olid rõõmsad ja toetavad ning perekond hoolitses ühtselt meie eaka ema eest. Hakkasime mõistma, et Issand tõepoolest aitab meid.”

Rietad teenivad nüüd liikmete ja juhtkonna tugiisikutena Filipiinide Cagayan de Oro misjonil.

Asju, mida teha saate, on palju

Mõned paarid tunnevad muret füüsiliste piirangute pärast, kuid Keith ja Jennilyn Mauerman Ameerika Ühendriikide Utah' osariigist seda ei tee. Aastaid tagasi, neli kuud pärast Californias Los Angelese templis abiellumist, värvati Keith lahingutegevusse. Kuna ta oli lennusalga patrull-lendurite ülem, kõndis ta teiste sõdurite ees, kui lõhkes maamiin. Ta jäi ilma mõlemast jalast. Kui ta koju jõudis, tormas Jennilyn ta juurde.

„Teadsin, et ei pea muretsema,” ütles Keith, „kuna meie abielu on igavene. Mu naine on mulle alati toeks olnud. Ta toetab mind nüüdki iga päev.”

Kui õde Mauerman pensionile jäi, otsustasid nad teenida misjonil. Ent kas vanem Mauerman, kellel oli kaks jalga amputeeritud, saaks sellega hakkama? „Alati on asju, mida ma teha *ei saa*,” ütles ta, „kuid on ka palju sellist, mida ma teha *saan*. Teadsime, et küllap leidub koht ka meie jaoks.”

Soovitusblankette täites märkis ta ära ka kastikese, kus küsiti, kas ta on teeninud sõjaväes. Peagi said nad kutse Kiriku sõjaväesuhete osakonnast. „Mul oli ID-kaart, millega pääsesin sõjaväebaasidesse, niisiis küsisid nad, kas oleme nõus, kui meid soovitada sõjaväesuhete misjonile.”

Mauermanid kutsuti teenima Ameerika Ühendriikide Põhja-Carolina osariigi sõjaväebaasi. Vanem Mauerman on meenutanud:

„Väraval seisis silt „Braggi kindlus, lennusalga kodu”. Kui vahtkond tervitas meid lennusalga motoga, milleks on „Kogu tee lõpuni”, oli see esimene kord pärast pikki aastaid, mil seda taas kuulsin. Tundsin end nagu kodus, kuigi polnud Braggi kindluses kunagi käinud. Teadsin, et misjonikut-se sobib meile täiuslikult ja et Issand on minust teadlik.”

„Õpetasime, kuidas enesega toime tulla, vormi säilitada ja abielu tugevdada,” ütles õde Mauerman. „Algselt ei soovinud me enda lugu jagada, ent leidsime, et selle rääkimine just kõige parem oligi. Sõdurid ja nende

vanem Romrell oli Brasiilias ka noore misjonärina teeninud, oli ta lasknud oma portugali keelel ununeda. Ja õde Romrell ei osanud portugali keelt üldse. Kuid õppimise ja raske töö tulemusena sai vanem Romrellile portugali keel taas selgeks ja ka õde Romrell tegi edusamme. Kaasa aitas ka ukulele.

„Mul ei olnud alguses plaanis seda kaasa võtta,” ütles õde Romrell, „kuid vanem Romrell tundis inspiratsiooni seda teha ja see on andnud võrratuid tulemusi. Kui õpetame Kirikuga tutvujaid, kui töötame väheaktiivsetega või püüame pakkuda tuge liikmetele, on tore lasta neil

Vanem ja õde Rieta, kes said finantsprobleemid lahendatud, teenisid oma kodumaal Filipiinidel.

Mauermanide jaoks oli sõjaväesuhete vallas teenimine täiuslik lahendus. „Näib, nagu oleksime jõudnud koju,” ütlevad nad.

Romrellid, kes tundsid inspiratsiooni võtta kaasa ukulele, kasutavad seda, et suhelda kodusid külastades ja kirikulauldes muusika universaalses keeles.

kaasad vaatasid meid ja ütlesid: „Kui teie seda suudate, siis suudame ka meie.”

Mauermanidel oli Põhja-Carolinas nii tore, et nad küsisid, kas võiksid seal uuesti teenida. Nüüd sõidavad nad kahel korral nädalas oma kodust Oremist Salt Lake Citysse, see teeb umbes 60 kilomeetrit, et teenida Kiriku sõjaväesuhete kontoris. Nad õpetavad välja ka vanemaealisi paare Provo misjonäride koolituskeskuses, kus nad on mõistnud, et igas rühmas on keegi, kes on teenimise nimel pidanud ületama raskusi.

Universaalsed keeled

Kui Utah't pärit Randy ja Lou Ellen Romrell Brasiiliasse Cuiabá misjonile kutsuti, olid nad üsna murelikud. Kuigi

kirikulaule laulda. Meie õpime seeläbi keelt ja kirikulaule lauldes on tunda rohkelt Vaimu.”

Kuigi õde Romrelli portugali keele oskused veel arenevad, on ta juba praegu osav muusika vallas. „Muusika ühendab,” ütleb ta. „Isegi kui ma ei mõista kõike, mida nad külaskäigu ajal ütlevad, siis lauldes tunneme me ühtsust.” Romrelle paluti koolidesse rääkima Ameerika tänapäevakommetest ning nad laulsid ukulele saatel tänulikkuse-teemalisi kirikulaule. Õde Romrell kasutab ka märksa levinumat pilli, klaverit, et saata kirikulaule.

Ja portugali keel? „Isegi kui keeleoskus pole sorav, aitab ka see, kui õppida ära vaid mõned sõnad,” ütleb ta. „Juba see on väga hea, kui osata öelda tere. Tuleb neile mõista anda, et sa alles õpid. Tuleb asju lihtsalt võtta ja toetuda

„MIS SA OOTAD MU'LT, OLEN SEE”

„Kui mõtlen, kui väga on vaja vanemaealisi misjonäre, meenub mulle alati armastatud kirikulaul „Ei mäe tippu pea minema” (Kiriku lauluraamat) ja selle sõnum „Mis Sa ootad mu'lt, olen see”.”

Vanem Dallin H. Oaks
Kaheteistkümne Apostli
kvoorumist

VAJATAKSE ABIELUPAARE

„Meie sõnum kõikidele vanemaealistele abielupaaridele on lihtne: me väga vajame teid. Me anname endast parima, et muuta see teie jaoks võimalikult mugavaks. ... Praegune aeg nõuab seda. Paljud inimesed vajavad teid. Palun minge!”

Vanem Jeffrey R. Holland
Kaheteistkümne Apostli
Kvoorumist. – Deseret News,
14. sept 2011.

Vaimule.” Vaim on loomulikult veel üks keel, mida kõik võivad jagada.

Kodus teenimine

Paul ja Mar Jean Lewis Utah'st olid teeninud koos juba kolmel misjonil (New Yorgis Palmyra templis; Hiinas Hong Kongi templis ning Horvaatias, Serbias ja Sloveenias seminaride ja instituutide vallas). Nad valmistasid, et teenida veel ühel misjonil, kui vaiajuhataja

kes on rajalt kõrvale kaldunud. Imeline õnnistus on näha, kuidas nad tagasi tulevad, talitused saavad ja templisse lähevad.”

„Paljud paarid on misjonil teenimisele möeldes mures, mis saab nende kodust ja autost või äkki nad jäävad mõnest olulisest peresündmusest ilma,” sõnas vanem Lewis. „Meie aga oleme saanud elada edasi oma endises kodus ja sõita omaenda autoga. Meid innustatakse käima pereüritustel, seni kuni need ei sega

Lewised, kes teenivad oma kodukohas, tunnevad rõõmu võimaluse üle saada tuttavaks põhimisjonäride ja oma vaia liikmetega.

Sorensenid on andnud Cooki saarte koolilastele väikesed kivid ja tuletanud neile meelde, et nad püsiksid Kristuse kaljul.

neilt küsis: „Kas oleksite nõus teenima siinsamas, meie oma vaia, et toetada oma kodukoha misjonit?”

„Olime seal uued, nii et see oli suurepärane võimalus,” teatas õde Lewis. „Me teenime koos noorte misjonäridega, käime tihedalt läbi misjonijuhatajaga, osaleme tsoonikoosolekutel ja teeme koostööd koguduse misjonitöö juhtidega.” Samuti külastavad nad Kirikuga tutvujaid ja väheaktiivseid liikmeid.

„Oleme kohtunud võrratute inimestega, keda me poleks muul moel kunagi kohanud,” ütles õde Lewis, „teiste seas nendega,

misjonitööga seotud kohustusi. Me olime siin ka siis, kui sündis meie lapselaps.”

Pereõnnistused

Samas Jill ja Kent Sorensen, kes on pärit samast vaia, on õelnud, et üks parimaid viise oma perekonda tugevdada, on olnud teenida kodust eemal. Õde Sorensen ütles: „Põhiliste ettekäändetena, miks misjonile mitte minna, tuuakse lapselapsed, abieluraskustega lapsed, lapseootel tütreid ja vananevad vanemad. Perekont on tähtis ja sa tunned neist iga päev puudust. Ent misjonile minek annab vägeva sõnumi, et ka misjonitöö on tähtis.”

Pealegi täheldab vanem Sorensen: „Tänapäeval on nii palju viise, kuidas ühendust hoida. Kogu aeg on võimalik järele uurida, kuidas neil läheb.”

Sorensenide misjonitee sai alguse kolm aastat tagasi, kui nende piiskop palus neil korraldada igakuiseid küün-lavalgusõhtuid abielupaaridele, kes kaaluvad, kas teenida misjonil. „Kui olime sellest pidevalt rääkinud,” ütles õde Sorensen, „pidime ka ise minema!” Nad said kutse teenida Cooki saartel, kus olid 50 aastat tagasi teeninud Jilli vanavanemad.

Paarid kogu maailmas on kinnitanud, et peale teiste aitamise on koos teenimine tugevdanud ka nende abielu ja lähendanud neid Taevase Isaga.

Praegu on neil palutud muude ülesannete seas õpetada koolides piiblitunde.

„Me räägime sellest, et Kristus on meie kalju,” ütleb vanem Sorensen. „Me anname õpilastele väikese kivi ja julgustame neid püsima Kristuse kaljul. Nüüd öeldakse meile iga kord, kui meid nähakse: „Püsime kaljul.”

Tulge ja aidake

Kui mõtisklete, kas teenida põhimisjonil või Kiriku teenistusmisjonil, esitaksid kõik need abielupaarid teile sama küsimuse, mille esitas Gerald ja Lorna Malmrose'ile juhataja Robinson: „Kas saate appi tulla?” Ja nad ütlesid teile, et hoolimata sellest, kuidas te aidata saate, kehtib lubadus: Teid vajatakse, te saate aidata ning teid õnnistatakse ja armastatakse. ■

PALJU VIISE, KUIDAS TEENIDA

Vaadake, millised on praegused teenimisvõimalused, millised on praegu teenivate misjonäride muljed ja leidke vastuseid oma küsimustele veebilehelt lds.org/callings/missionary.

LIHTSAM KUI KUNAGI VAREM

Paindlikud eeskirjad muudavad abielupaaridele teenimise lihtsamaks.

- Kiriku teenistusmisjonärid võivad elada omaenda kodus ja teenida kohalikul tasandil.
- Abielupaarid võivad teenida kas 6, 18 või 23 kuud. Nad võivad teenida rahvusvaheliselt vähem kui 18 kuud, kui maksavad kinni reisikulud.
- Abielupaarid võivad seoses oluliste peresündmustega omal kulul ka misjonilt lühiajaliselt lahkuda (tavaliselt mitte kauemaks kui 7 kuni 10 päeva).
- Majutuskulud kaetakse. Abielupaaridel ei tule maksta majutuse, muuhulgas üüri, majapidamistarvete ja mööbli eest rohkem kui teatud kindel summa.
- Majutus on turvaline ja mugav. Misjonid ja piirkonna kontorid tagavad, et elukohad oleksid puhtad, tagasihoidlikult möbleeritud ja säästlikud.
- Päevakava ei ole nii pingeline. Abielupaaridelt ei oodata sama arvu töötunde ja samu tegevusi kui noortelt vallalistelt misjonäridelt.
- Perekonnad saavad omavahel tihedamalt suhelda. Abielupaarid võivad suhelda oma perekondadega tihedamini kui noored vallased misjonärid.

VIIDE

1. Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries. – Deseret News, 14. sept 2011, deseretnews.com.

Kui kodus on probleeme pornograafiaga, vajavad tervenemist NII MEES KUI KA NAINE

*Olen näinud omast käest,
et kui mehel on probleeme
pornograafiaga, siis
Päästja tervendab väga
võib aidata abielus nii
meest kui ka naist.*

Nimi avaldamata

Esimese kuue piiskopiks oldud kuu jooksul tulid eraviisiliselt minu jutule mitmed koguduse abielupaarid, et rääkida mehe probleemist pornograafia. Mõnel juhul oli naine sellest kohutavast saladusest äsja teada saanud ning alles šokist toibumas, teised teadsid juba kuid või aastaid.

Olen tundnud kaastunnet mõlemat sorti paaride vastu ning tundnud Päästja lunastavat väge, kui neist igat

venda regulaarselt ja peenetundeliselt nõustasin, et aidata neil „raputa[da] enestelt maha selle ahelad, kes tahab teid kõvasti kinni siduda” (2Ne 9:45).

Ent vahest kõige tugevamini on Vaim puudutanud siis, kui olen kohtunud nende vendade abikaasaga. Olen mõistnud, et kuigi osade haavad on alles värsked, teistel juba aastatepikkuse valu tõttu armistunud, püüavad kõik need õed tulla toime suure vaimse valuga, mida põhjustab küsimus: „Mida olen ma teinud, et ma talle enam ligitõmbav pole?” või „Miks tahab ta end kujutada ette kellegi teisega peale minu?”

Kuna mees on see, kes on üleastumise korda saanud, on piiskopil lihtne järeldada, et just tema vajab Päästja tervendavat väge kõige enam, kuid olen hakanud mõistma, et naise vajadus sellest valust ja traumast terveneda on sama suur kui mehe vajadus terveneda patust ja sundtegedest.

Jutluses nefilastele mõistis prohvet Jaakob hukka meeste truudusetuse oma naiste suhtes, „kelledest paljude tunded [olid] ülimalt õrnad ja puhtad ja hellad Jumala ees, mis on Jumalale meelepärane” (Jk 2:7). Ta jätkas: „Te olete mürdnud oma õrnade naiste südamed .. oma halva eeskuju pärast nende ees; ja nende südamete nuuksed tõusevad üles Jumalale teie vastu” (Jk 2:35). Olen neid nuukseid oma silmaga näinud. Need ei ole ajendatud üksnes naise sügavast reedetuse tundest, mille on põhjustanud mehe pornograafia tarbimine, vaid ka alandavatest sõnadest ja mornist käitumisest, millega nad mehe seesmiste heitluste tõttu on pidanud tihti kokku puutuma. Pole sugugi harv nähtus, et mees, kelle harjumus on päevavalgele tulnud, süüdistab oma käitumises naist, tuues välja kõik selle, mida too on teinud või tegemata jätnud. Kahjuks juhtub sageli ka seda, et naine hakkab neid süüdistusi omaks võtma või koguni uskuma.

Üks selline paar istus mu kabinetis kõigest paar päeva pärast seda, kui oli tulnud ilmsiks mehe pornograafia

vaatamise harjumus, mis oli painanud teda juba nooruspõlvest saadik. Tema naine, kes oli kuulanud Abiühingu tunnis õpetust, mis põhines öde Linda S. Reevesi 2014. aasta kevadisel üldkonverentsikõnel „Kaitse pornograafia eest – Kristusele keskendunud kodu”, hakkas õpetaja kirjelduses tundma ära oma abikaasa kriitilist hoiakut ja paljusid muid tunnusoone. Pärast tundi esitas ta mehele otsekoheise küsimuse ning too tunnistas üles saladuse, mida oli nii kaua aega varjanud. Naise niigi haavata saanud enesehinnangule lisandus nüüd ka kibestumus. Minuga esimest korda kohtudes oli neil suuri raskusi, et näha, kuidas võiks nende abielu üldse jätkuda. Kinnitasin, et neil on lootust, andsin esialgset

VIISID, KUIDAS PREESTERLUSE JUHID SAAVAD AIDATA

Kui juhid kohtuvad pornograafia probleemiga vaevlevate kliikmete abikaasaga, on väga oluline tagada, et viimased tunneksid, et neid kuulatakse ja mõistetakse. Mõtisklege järgmistest soovitude üle, mis on toodud välja ingliskeelses allikas „Ministering Resources” (ministering.lds.org):

- Kohtuge regulaarselt ja pakkuge tuge.
- Rõhutage, et Päästja on võimeline pornograafia kasutaja abikaasa isiklikult tervendama (vt Al 7:11 ja Mt 11:28–30).
- Kui see on teie meelest sobiv, paluge tal kaaluda, kas osaleda sõltuvusest taastumise programmi tugigrupis või mõnes sarnases tugigrupis.
- Aidake abikaasal mõista, et ta võib saada isiklikku inspiratsiooni, et teada, kuidas seada suhtes ja kodus kindlaid piire.
- Aidake abikaasal leida usaldusväärne sõber või pereliige, kes võib talle pidevalt toeks olla.
- Aidake pornograafia kasutajal võtta vastutus enda tegude eest ja oma abikaasat toetada.
- Kaaluge, kas paluda pornograafia kasutaja abikaasal otsida professionaalset abi või nõustamist. Leidke kohalikke vahendeid, mis pakuvad evangeeliumi põhimõtetele kooskõlas olevaid teenuseid.

All: Kui Kerri sai teada, et ta abikaasal on probleeme pornograafiaga, oli ta meeleheitel, kuid leidis Jeesusest Kristusest ja Tema lepitusest lootust ja tervendavat väge.

nõu ja kutsusin neid tulema tagasi ja kohtuma minuga kumbki eraldi.

Nendeks kohtumisteks valmis- tudes lugesin lisaks tulihingeliselt palvetamisele ka soovitusi veebi- lehelt LDS.org pealkirja alt „Min- istering Resources”, eriti materjale, mis käisid pornograafia kasutajate abikaasade toetamise kohta. Lugesin sealt järgmist: „Näidake üles armastust nii tema vastu eraldi kui ka tema abikaasa vastu. Selgitage, et tema ei ole oma abi- kaasa pornograafia tarbimises ega halvas käitumises süüdi ega pea kannatama väärkohtlemise all.”

Selle õega kohtudes järgisin seda nõu ning kinnitasin, et tema abikaasa ei käitu- mine ei sõltu temast ega olene sellest, mida tema on teinud või tegemata jätnud, vaid see on mehe enda sisemine heitlus. Nägin, kuidas naise südamest langes neid sõnu kuuldes ja Vaimu kaudu neile kinnitust saa- des justkui raske kivi. Vestluse lõpus küsis ta, kas annaksin talle preesterluse õnnistu- se. Mõistsin, et olen ainus, kelle poole ta saab õnnistuse saamiseks pöörduda, kuna ta eelistas oma olukorrast perekonnale ja sõpradele mitte rääkida.

Tervenemisprotsessile kaasa aitamiseks kutsusin meest osalema kohalikus viimse aja pühade sõltuvustest taastumise tugig- rupis ning innustasin, et tema naine võtaks osa vastavast abikaasadele ja pereliikmete- le loodud grupist. Naine rääkis, kui suurt

lohutust tõi koosviibimine teiste õdedega, kes mõistsid, mida ta peab läbi elama, ning kui lohutav oli näha paare, kes olid koge- nud samu katsumusi, ent kel oli õnnestu- nud neist koos välja tulla.

Minu esimesest kohtumisest selle paariga on möödunud mitu kuud ning minu armas- tus ja hool nende vastu on meie arvukate kohtumiste tõttu kasvanud. Kuigi mõistan, et nende tee ei kulge endiselt tagasilöökide- ta, on mul rõõm iga kuu näha, et mees on hoidunud himust pornograafia järele ning et naise eneseväärikus ja -kindlus silmanäh- tavalt kasvavad.

Hiljutistel vestlustel on algsete kohtumis- te ahastus ja pisarad asendunud sagedaste naeratuste ja koguni naeruga. Ent vahest kõige suurem saavutus on olnud lootus – lootus, et nende abielu võib jätkuda ning et sellel on potentsiaal kasvada millekski kauniks ja ülendavaks.

Kahjuks tuleb tõdeda, et mitte iga paar ei saavuta sama tulemust. Kui pornograafia kasutaja keeldub arenemast, võib mõni abi- elu lõppeda. Kuid hoolimata sellest, millise tee valib mees, olen hakanud mõistma, kui inspireeritud on nõuanne aidata ka naisi. Loodan, et ükski õde ei pea sellises olukor- ras kunagi tundma, et piiskop temale tähe- lepanu ei pööra või teda ei mõista. Piiskopi teenimine on põhiline kanal, mille kaudu Päästja teeb ilmsiks oma väe teha täielikult terveks iga süda, ka see, mis on sügavatest haavadest läbibistatud (vt Jk 2:35). ■

NÕU JA LOHUTUS ABIKAASADELE

„Meie kui juhid olemes samuti väga mures pornograafia sõltuvuse all kannatajate abikaa- sade ja perede pärast. Vanem Richard G. Scott palus: „Kui te ise olete vaba tõsisest patust, ärge asjatult kannatage teiste pattude tagajär- gede pärast. .. Te [võite] tunda kaastunnet. .. Siiski ei pea te võtma endale vastutust nende tegude eest.” Teadke, et te ei ole üks. Abi ei ole kaugel. On võima- lus osaleda sõltuvusest terveks ravimise koos- olekul, muuhulgas koosolekul, kus saab osaleda telefoni teel, mis võimaldab abikaa- sadel helistada ja kodust lahkumata koosolekul osaleda.”

Linda S. Reeves, teine nõuandja Abiühingu üldjuhatuses. Kaitse pornograafia eest – Kristusele keskendunud kodu. – 2014. a kevadine üldkonverents.

Vahimehed TORNIS

„Sinu müüride peale,
Jeruusalemm, olen
ma seadnud vahid;
kogu päeva ja kogu
öö ei tohi nad iialgi
vaikida! Jehoova
meenutajad, ärgu
olgu teil rahu.”

Jesaja 62:6.

Vahimehed

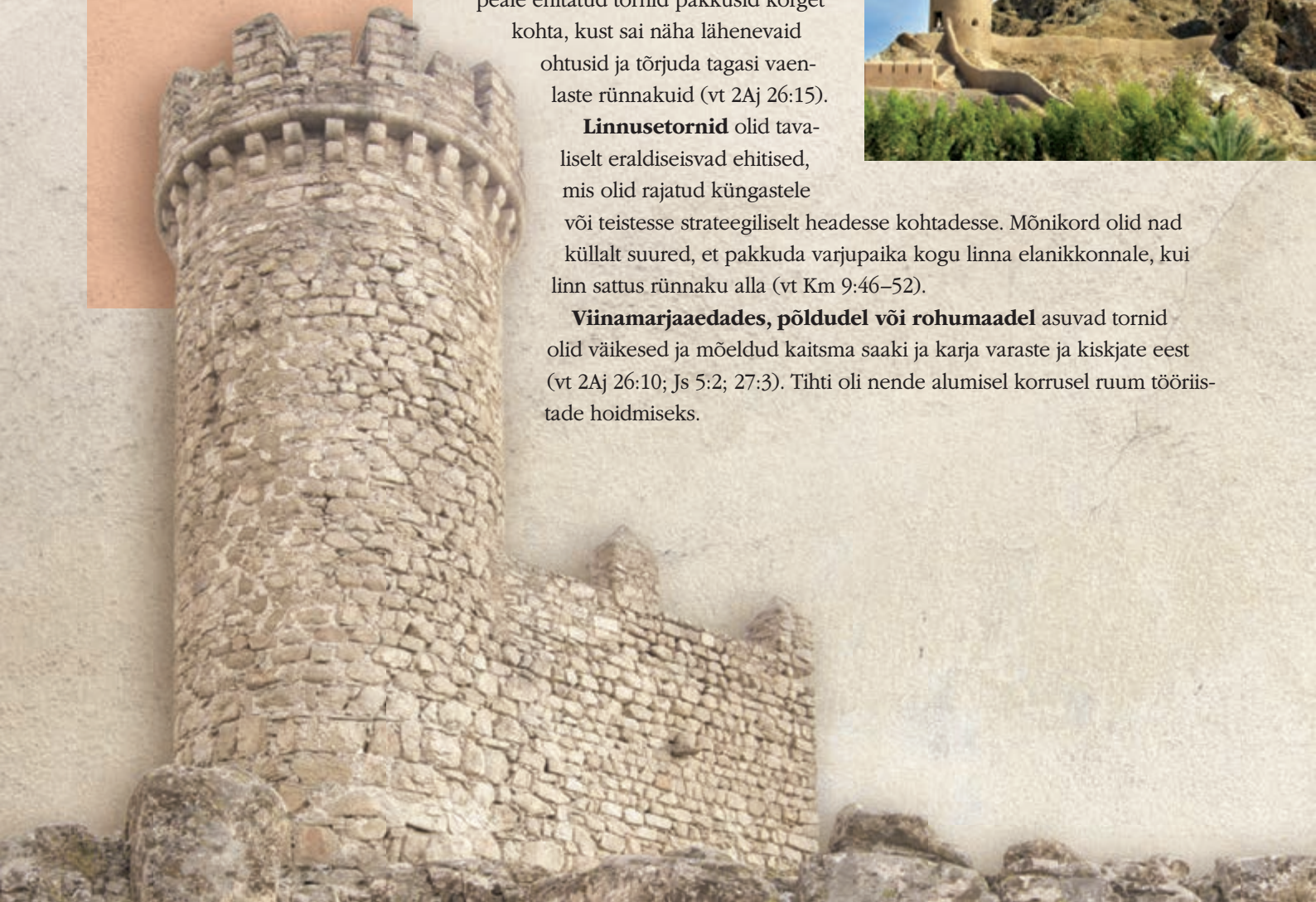
Vahimehed olid kaitsemüürile või -torni paigutatud valvurid, kes pidasid vahti ja hoiatasid kaugelt lähenevate ohtude eest. Neid palgati, et kaitsta nii linnu kui ka viinamarjaaedu, põlde või rohumaid.

Tornitüübid

Linnamüüri tornid ehitati tavaliselt väravate või müürinurkade peale (vt 2Aj 26:9). Väravate ja nurkade peale ehitatud tornid pakkusid kõrget kohta, kust sai näha lähenevaid ohtusid ja tõrjuda tagasi vaenlaste rünnakuid (vt 2Aj 26:15).

Linnusetornid olid tavaliselt eraldiseisvad ehitised, mis olid rajatud küngastele või teistesse strateegiliselt headesse kohtadesse. Mõnikord olid nad küllalt suured, et pakkuda varjupaika kogu linna elanikkonnale, kui linn sattus rünnaku alla (vt Km 9:46–52).

Viinamarjaedades, põldudel või rohumaadel asuvad tornid olid väikesed ja mõeldud kaitsma saaki ja karja varaste ja kiskjate eest (vt 2Aj 26:10; Js 5:2; 27:3). Tihti oli nende alumisel korrusel ruum tööriistade hoidmiseks.

KOHUSTUS VALVATA

„Sajandite jook-
sul on prohvetid
täitnud oma
kohust, hoiatades

inimesi neid varitsevate ohtude
eest. Issanda apostlid on kohusta-
tud valvama, hoiatama ja ulatama
abikäe neile, kes otsivad vastuseid
elu küsimustele.”

Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist. Jumal on tüüri juures. –
2015. a sügisene üldkonverents.

PIIBLI FAKTE

Vanas Testamendis
võrreldakse mõni-
kord Issandat linnu-
se või kaitsetorniga
(vt Ps 18:3; 61:4; Õp
18:10; 2Sm 22:3) ja
mõnikord võrrel-
dakse prohveteid

vahimeestega (vt Js 62:6; Jr 6:17;
Hs 3:17; 33:7; Ho 9:8; Mi 7:4).

„Inimesepoeg, ma olen sind pan-
nud vahimeheks israeli soole! Ja
kui sa kuuled sõna mu suust, siis sa
pead neid minu poolt manitsema!”
(Hs 3:17; vt ka Hs 33:1–7).

Vahimehed tornis:

Omavad paremat vaadet. Kui Jumal kutsub volitatud teenijaid, eraldatakse prohvetid maailmast, nad liginevad Talle ning neile antakse näha asju taevalikust vaatenurgast.

Näevad asju, mida teised ei näe. „Aga nägija võib teada asjust, mis on möödunud, ja ka asjust, mis on tulemas, ja nende kaudu ilmutatakse kõik asjad või õigemini – nende kaudu tehakse ilmsiks salajased asjad ja tulevad päevavalgele peidetud asjad ja tehakse teatavaks tundmatud asjad ning ka asjad, mida muidu ei teataks, tehakse nende kaudu teatavaks” (Mo 8:17).

On valvsad. Prohvetitel on püha kohustus meid hoiatada eesolevate ohtude eest ja nad jätkavad selle tegemist hoolimata avalikust arvamus-
est või ühiskonna trendidest.

Hoiatavad ohtudest, mis on veel kaugel. „Prohvet mõistab hukka patu ja ennustab selle tagajärgi. Ta jutlustab õigemeelsust. Mõnikord võivad prohvetid saada inspiratsiooni, et inimkonnale nende kasuks tulevikku ennustada.” (Pühakirjajuht, märksõna „Prohvet”, lds.org/scriptures/gs)

Pakuvad kaitset ohu eest. Prohveti hoiatustele kuuletudes võime leida kaitset ja vältida hädasid, mis saaksid meile kas individuaalselt või kogukondlikult osaks, kui me ei kuuletuks. ■

TEINE VÕIMALUS

Kui ma teda esimest korda kohtasin, hoidsin ma käes oma viiulit.

Kui ma, viiulikast vastu jalgu löömas, sööklasse jalutasin, kõndis ta minu kõrval.

„Viiul,” ütles ta mulle lähenedes.

„Jah,” vastasin.

Ma polnud varem rääkinud kellegagi, kellel on puue, ega teadnud, mida muud öelda. Ta tuli minu järel mu laua juurde, istus minu kõrvale ja osutas viiulikastile.

„Viiul,” ütles ta taas.

Ma tegin kasti lahti ja ta silmad löid särama. Ta tõmbas näppudega üle keelte – liiga jõuliselt. Mu süda jättis lööke vahele, kui kujutasin ette, kuidas viiulikeel katkeb, ja sulgesin aeglaselt viiulukasti. Enne lahkumist kallistas ta mind tugevalt.

„Viiul,” ütles William mulle lähenedes.

Pärast seda juhtumit nägin ma teda sagedasti.

Alati, kui ta mind nägi, embas ta mind ning tegi pealaele musi.

Kogu ülejäänud keskkooli aja püüdsin ma teda vältida. Kui ta mind märkas ning kallistuse te ja musidega üle kallas, kannatasin ma seda mõne sekundi, võlts naeratus näol, ning läksin siis sõnagi lausumata kiiresti ära.

„Oi, ei,” pomisesin, kui nägin teda keskkooli viimasel orkestrikontserdil. Pärast kontserti trügis ta läbi rahvahulga kohani auditoriumi ukse taga, kus ma sõpradega seisin.

Mu sõbrad tõmbusid eemale, kui ta käed laiali minu poole astus, lai naeratus näol.

„William!”

Ma pöörasin ringi ja nägin üht naist meie poole jooksmas.

„Vabandage,” ütles ta poissi käevangu võttes. „Williamile meeldivad viiulid. Ta anus mind, et ma ta täna siia kontserdile tooksin. Lähme, kallike.”

Kuni selle hetkeni ei

olnud ma kordagi

mõelnud, et ei tea

isegi tema nime.

Olin kohtunud

Williamiga kaks

aastat enne seda,

aga kulutanud

nii palju energiat

tema vältimiseks, et ei

olnud püüdnudki teda

tundma õppida. Kui ma vaata-

sin, kuidas William koos emaga

minema jalutas, valdas mind suur häbi.

Aastaid hiljem, kui olin abiellunud, sündis mulle ilus Downi sündroomiga poisslaps, kelle nimeks sai Spencer. Poega vaadates leidsin ma end tihti Williamile mõtlemas ja mõtisklesin, kas Spencer teeb läbi sarnaseid kogemusi. Kas inimesed väldivad teda, kuna ta neid liiga palju musitab või liiga tugevasti kallistab? Kas tema eakaaslased tunnevad end ta piirangute pärast ebamugaval?

Kui Spencer oli neljakuune, läksin ma temaga kohalikku haiglasse vastuvõtule. Kui ma ta autost välja võtsin, märkasin kahte inimest haiglast väljumast. Oma üllatuseks nägin, et need olid William ja tema ema.

„William!” hüüdsin ma lähemale jõudes, süda rinnus pekslemas.

„Tere!” Ta tuli üle parkimisplatsi, suur naeratus näol säramas. Ta sirutas käe, haaras mu käe oma pihku ja pigistas entusiastlikult.

„Kuidas sul läheb?” küsisin temalt.

„Viiul,” ütles ta, elevus pilgus.

Viiul. Ta mäletas mind ka. „Jah,” vastasin ma, naeratades läbi pisarate, „ma mängisin viiulit.”

Kui me rääkisime, avaldasin ma südames tänu Taevase Isa õrna armulikkuse eest, kes teadis, kui väga ma soovisin taas Williamiga kohtuda. Olen tänulik, et Jumal nägi mind – murelikku noort ema, keda koormasid poja terviseprobleemid ja mure tema tuleviku pärast – ja laskis mulle osaks saada sel kogemusel, mis tuletas meelde, et Tema on meist teadlik. ■

Kaylee Baldwin, Ameerika Ühendriigid, Arizona osariik

Kuulsin, kuidas naine pani arve maksmiseks lauale suure hulga peenraha.

MINE JA AITA TEDA

Seisin bensiinijaamas järjekorras. Minu ees seisev ema kahe väikese lapsega palus kolme dollari eest bensiini ja kaks vanillimaitselist vahvlijäätist.

Esimesest pilgust oli selge, et neil oli väga vähe raha. Lapsed olid paljajalu ja kandsid räbaldunud riideid.

Kuulsin, kuidas naine pani arve maksmiseks lauale suure hulga peenraha.

Kui olin bensiini eest maksnud, astusin välja ja märkasin selle ema autot. See oli vanem mudel, mis kulutab palju bensiini.

Tundsin sellele kahe lapsega emale kaasa, kuid käivitasin mootorratta ja sõitsin edasi.

Vähem kui minut pärast sõidu jätkamist kuulsin häält endale ütlemas: „Mine ja aita teda.” See õhutus tuli kaks korda.

Ma raputasin pead, mõeldes, et küllap on naine juba bensiinijaamast lahkunud. Mida ma talle ütleksin?

Hääl tuli selgelt ka kolmandat korda: „Mine ja aita teda.”

Pöörasin ringi ja naasin bensiinijaama, püüdes mõelda, mida ma naisele ütlen, kui ta veel seal on.

Kohale jõudes nägin, et tema autouksed on lahti. Naine istus juhiistmel ja tema kaks väikest last sõid tagaistmel isukalt oma jäätist.

Ma ütlesin väikese palve, küsides Taevasealt Isalt, mida öelda. Sama hääl

ütles mulle: „Tutvusta ennast ja küsi, kas tal on abi vaja.” Ma lähenesin naise autole ja tutvustasin ennast. Jagasin temaga, et tundsin õhutust küsida, kas tal on vaja abi.

Naine puhkes nutma ja lausus: „Ma just palvetasin Jeesuse poole, et Ta saadaks mulle kedagi appi.”

Taevane Isa oli vastanud tema palvele! Ma täitsin tema paagi bensiiniga ja andsin talle ühe vanemate kvoorumi liikme numbri, kes otsis parasjagu lisatöölisi. Ma ei tea, mis sellest noorest emast edasi sai, kuid olen tänulik, et järgisin õhutust teda aidata. ■

Thomas Robbins, Ameerika Ühendriigid, California osariik

ÄRA TULISTA!

Istusime Bobiga politseiautos ja ootasime, et tänava lõpust paistaks mingit liikumist. Olime alustanud varitsemist kahe tunni eest, kui märkasime autot, mida oli mainitud politseiraadio teates.

„Käimas on rööv,” oli teates öeldud. „Kaks relvastatud meest. Neid nähti

äsja oranžis autos. Tunnistaja sõnul on mehed jõhkrad ja valmis relva kasutama.”

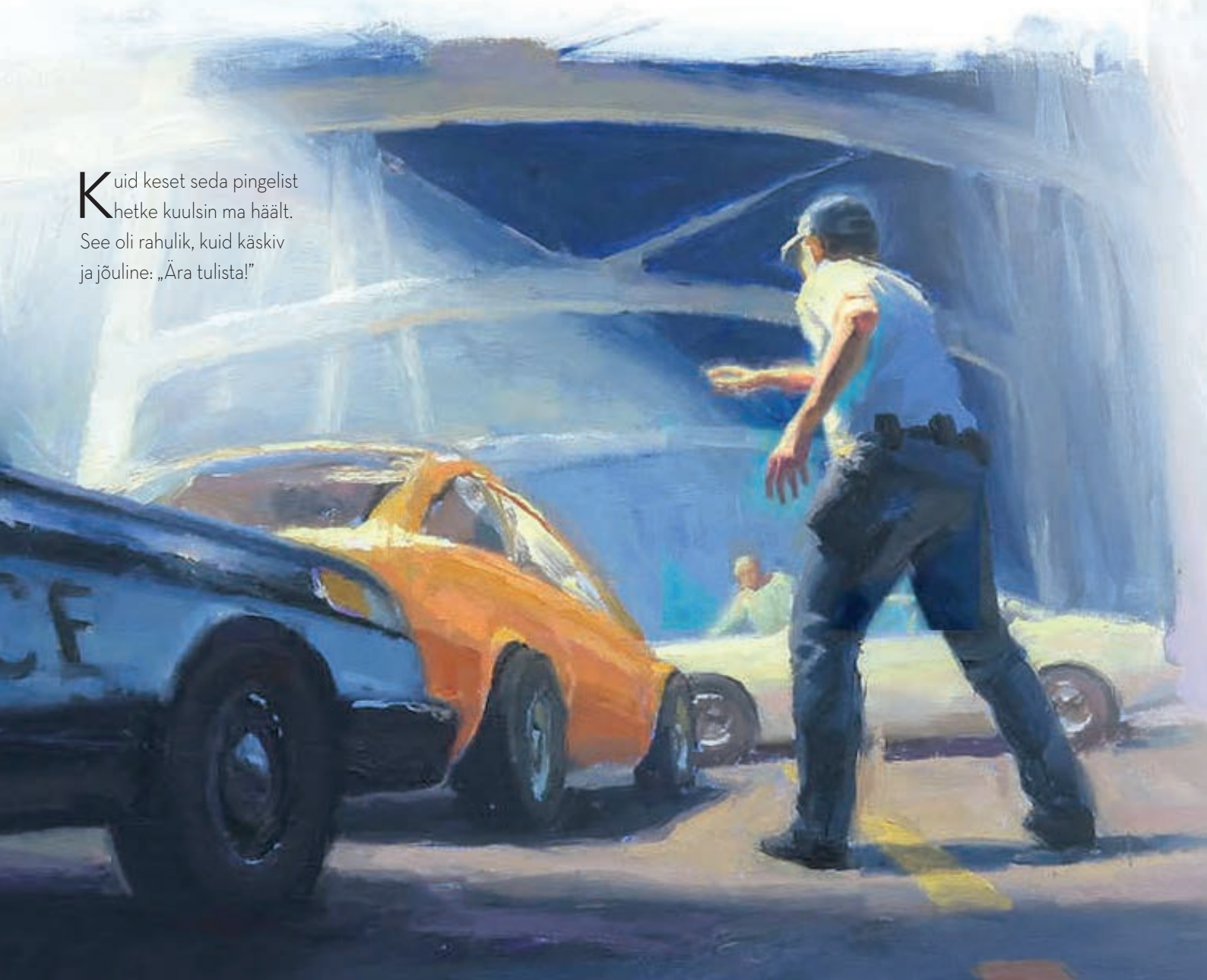
Piirkonnas oli hiljuti olnud mitu relvastatud röövi, kuid meie jõupingutustest hoolimata olid röövlid korduvalt põgenenud. Need mõtted kadusid mu peast kohe, kui nägin,

kuidas kaks kuju väljusid pimedal tänaval ühest majast ja istusid oranži autosse. Nüüd sõitsid nad meie poole.

„Palun saatke abivägesid,” ütlesin ma raadiosse. „Kahtlusalused sõidavad meie asukohast põhja suunas.”

Meie abivägi, kaks tsiviilriietes detektiivi märgistamata politseiautos,

Kuid keset seda pingelist hetke kuulsin ma häält. See oli rahulik, kuid käskiv ja jõuline: „Ära tulista!”

keeras autole ette, samal ajal kui meie Bobiga sellele järgnesime. Kui kõik kolm autot olid jõudnud sillale, peatus ees sõitev politseiauto risti sillal oranži auto ees ja meie peatusime selle taga, piirates niimoodi kahtlusalused sisse. Peaaegu kohe peatus oranž auto ja mõlemad autosistujad tõmbusid kõssi.

„Astuge autost välja, käed peakohal!” käskisin ma, kui olin oma autost väljunud. Keegi ei vastanud.

Valmis tulistama, kordasin ma käsku: „Astuge autost välja, käed peakohal! Tehke seda kohe!”

Ühtäkki ajas juht end istmel sirgu ja pöördus minu poole. Nägin tema käes metalselt helkivat eset.

Minu väljaõpe ja selge mõistus ütlesid, et ma oma elu päästmiseks päästikule vajutaksin. Kuid keset seda pingelist hetke kuulsin ma häält. See oli rahulik, kuid käskiv ja jõuline: „Ära tulista!”

Arvasin, et mind tabab iga hetk lask, kuid ootasin, et keegi autos olijatest esimesena tule avaks. Selle asemel tõstis autojuht käed üles, tõstis üle pea midagi püstolitaolist ja lasi käed sülle vajuda.

„Paigal!” ütlesin ja kiirustasin auto juurde. „Ärge liigutage!”

See hetk tundus kui televisiooni-saade – kuni avastasin, et autos olevad karmid kurjategijad on tegelikult kaks noort hirmunud tütarlast. Mida mina olin püstoliks pidanud, oli hoopis turvavöö klamber.

Peagi saime teada, et tüdrukud olid laenanud autot oma poiss-sõpradele. Neil polnud aimugi, missuguste mees-tega oli tegemist.

„Cal, ma arvasin, et sa saad surma!” ütles Bob mulle hiljem. „Ma oleks peaaegu tulistanud. Ma ei tea, miks ma seda ei teinud.”

Sedasama ütlesid ka kaks detektiivi märgistamata autos, kuigi keegi peale minu polnud kuulnud häält. Ma tean, et ainult taeva vägi võis päästa neid tüdrukuid surmast ja nelja politseinikku tegemast traagilist viga. See kogemus andis mulle kindla teadmise, et meie Taevane Isa on võimeline sekkuma ja sekkub, et meid kaitsta. ■

Nimi avaldamata

ÕPETAGE NEID MORMONI RAAMATUT LUGEMA

Kui me Šveitsis Genfi misjonil teenisime, kutsuti mind koguduse juhatajaks ja minu naine kutsuti Abiühingu juhatajaks. Koos töötasime me kogu jõust, et raskustes olevat kogudust taaselustada. Kuigi see kogudus oli loodud juba 1960-ndatel, ei olnud seal mitu aastat toimunud

ühtegi ristimist ning juba 15 aastat ei olnud sealt kedagi misjonile saadetud.

Oli selge, et meil on vaja Issanda abi, et leida lahendusi neile paljudele probleemidele, millega see kogudus silmitsi seisis. Kui ma olin palvetanud koguduse probleemide üle, ütles Issanda Vaim mulle: „Õpeta liikmeid Mormoni Raamatut lugema ja teid saadab edu.”

Otsekohe tegime plaani kutsuda kõiki liikmeid Mormoni Raamatut lugema.

Sellele järgnes midagi ebatavalist. Rahu ja Vaim naasid kogudusse. Kirikuga liitusid uued pered. Motiveerituna soovist teenida, läks üks noor mees misjonile. Mitmeid probleemides abielusid tugevdati ja pered said lähedasemaks. See kogudus areneb ka tänapäeval üha edasi.

Meie ja koguduse liikmed oleme tunnistajateks Mormoni Raamatu imelisele väele. See on tõepoolest päiskiviks meie usule ja tunnistusele Jeesuse Kristuse evangeeliumist. Me armastame seda kogu südamest. See on lõpmatu ja muutumatu teadmiste allikas.

See kogemus õpetas meile, et Mormoni Raamat on kõige kindlam viis, kuidas aidata meie vendadel ja õdedel maad katva vaimse pimeduse varjust välja tulla. See raamat toob rahu, rõõmu, õnne ja tugeva tunnistuse järgida Päästjat Jeesust Kristust. ■

Emilien Rioux, Quebec, Kanada

Saatana võltsingute äratundmine

Dennis C. Gaunt

Pistsin poes parasjagu paari USA dollarit oma rahakotti, kui miski nende rahatähtede juures mu tähelepanu köitis. Mulle tundus ühe rahatähe roheline värv teiste omadest kuidagi heledam, niisiis uurisin seda lähemalt. Siis märkasin, et president George Washingtoni kujutis ei olnud nii terav kui peaks. Isegi paber tundus teistsugune. Tegu oli võltsinguga. Müüja vahetas selle ehtsa dollarilise vastu ja andis võltsitud rahatähe poepidaja kätte.

Sellest ajast saadik olen võltsitud rahatähe peale palju mõelnud. Arutlesin endamisi, kui kaua see võis ringluses olla ja kui paljud inimesed olid selle tõttu aastate jooksul petta saanud. Õigupoolest oleksin ka ise õnge läinud, kui poleks sellele tähelepanu pööranud. Ent võrreldes seda ehtsa rahatähega ning keskendudes sarnasuste asemel erinevustele, oli näha, et tegu oli võltsinguga.

Mormoni Raamat on täis näiteid vaimsetest võltsijatest, kes on Saatan viisil teisi kasu saamise eesmärgil petnud. Ent nende kavalusi ja võtteid uurides hakkame märkama nende vigu ja valesid, samamoodi nagu treenitud silm märkab erinevusi ehtsa ja võltsitud rahatähe vahel. Mida enam treenime silma, et osata teha vahet erinevustel, seda paremini oleme valmis paljastama tänapäeva võltsijaid ja seisma vastu nende valedetele.

Luureinfo kogumine Saatana võltsingute kohta

Saatan püüab meid enda vaimsete võltsingutega ära juhtida ja kui me pole hoolikad, võime nende ohvriks langeda. President Joseph F. Smith (1838–1918) on hoiatanud: „Saatan on osav jäljendaja ja kui maailmale antakse järjest külluslikumalt evangeeliumi tõde, levitab tema samal ajal valeõpetuste võltsmünte. Olge tema valeraha

Kui seisame silmitsi vaimsete vade ja võltsingutega, võib Mormoni Raamat aidata meil teha kindlaks, mis on tõsi ja mis mitte.

suhtes ettevaatlikud, selle eest ei saa osta muud kui pettumust, häda ja vaimset surma.”¹

Parim viis end mitte Saatana võltsingutest petta lasta on olla võimalikult tuttav evangeeliumi tõdedega. Mida paremini tunneme tõde, seda lihtsam on märgata erinevusi, kui Saatan esitleb meile mõnda oma võltsingutest. Kui ta seda teeb, peame otsima erinevusi ja mitte sarnasusi, just nagu tegin

mina oma dollariga, kuna nii tulevad valed alati päevavalgele.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) on õpetanud: „Mormoni Raamat avalikustab Kristuse vaenlased. .. Jumal vormis oma lõputus ettenägelikkuses Mormoni Raamatut nii, et me võiksime eksitusi ära tunda ja teada, kuidas võidelda meie aja valede hariduslike, poliitiliste, usuliste ja filosoofiliste põhimõtetega.”²

Meil käib tänapäeval Saatanaga sõda. Nagu sõjaväele kohane, peame teadma, mida vastane plaanitseb. Näiteks võib hindamatu olla teadmine, kust ja millal vaenlane ründab. Seetõttu kutsutakse sellise teabe hankimist luureinfo kogumiseks. Vaenlast tundes saame temast targemaks. Mormoni Raamat võib aidata meil koguda luureinfot Saatana võltsingute kohta.

Üks võltsingutest on meelitatav kõne

Rohkem kui pooled Mormoni Raamatus esinevatest võltsijatest kasutavad oma eesmärkide saavutamiseks meelitusi ja karismaatilist isiksust. Näiteks oli Seremil „täiuslik teadmine inimeste keelest; mispärast, ta võis kasutada palju meelitusi ja suurt kõne võimu vastavalt kuradi võimule” (Jb 7:4). Kuningas Noa pahelised preestrid

kõnelesid „asjatute ja meelitavate sõnadega” (Mo 11:7), pannes sellega inimesi kummardama ebajumalaid ja muul moel patustama. Korihor saavutas oma päevil sarnase tulemuse, „juhtides ära paljude südamed” (Al 30:18). Amalikia ja Gadianton armastasid mõlemad meelitada ja kasutasid meelitusi, et koguda kokku paheliste järgijate armee (vt Al 46:10; Hl 2:4).

See ei juhtunud juhuse tahtel. Meelitamine on madal, ebasiiras, sisutühi ja ülepaisutatud. Nefi hoiatas nende eest, kes „õpetavad niiviisi valesid ja asjatuid ja rumalaid õpetusi ja on südameis iseennast täis ja püüavad kõvasti oma nõu Issanda eest peita; ja nende tööd on pimeduses” (2Ne 28:9).

Meelitusi kasutatakse tihti, et petta. Meelituste taga on tavaliselt mõni muu motiiv või varjatud plaan. Meelitused keskenduvad sisu asemel stiilile ning toidavad meis peituvat loomupärast inimese edevust ja uhkust. Ent Issanda prohvetid kõnelevad meile lihtsatest, kuid olulistest tõdedest, mida me kuulma *peame*.

Meelitamine on Saatana keel. Esimese Presidentkonna teine nõuandja president James E. Faust (1920–2007) on selgitanud: „[Saatana] hääl kõlab sageli väga mõistuspärasena ja tema sõnumit on kerge õigustada. See on ligitõmbav ja huviäratav hääl, mille toon paitab kõrva. See pole karm ega ebameeldiv. Kui Saatana hääl oleks karm või õel,

„[Saatana hääl] on ligitõmbav ja huviäratav hääl. .. Kui Saatana hääl oleks karm või õel, ei kuulaks teda ju keegi.”

ei kuulaks teda ju keegi.”³

Kui maailm tutvustab meile mõtet, filosoofiat või arvamust, mis näib köitvat ainult meie edevust või uhkust või mis lihtsalt kõlab liiga hästi, et olla tõsi, siis peaks see olema meie jaoks kohene ohumärk. Suhtuge neisse asjadesse kui võltsingutesse. Võrrelge neid tõdedega, mida on õpetanud Issanda prohvetid. Püüdke leida erinevusi, mitte sarnasusi, ning võltsing tuleb ilmsiks.

Nehor – populaarne võltsija

Saatana meelitusmeetodit kasutas kõhklematult ka Nehor. Uurigem tema näitel, milline on vaimne võltsija. Nehor, kelle õpetused näisid hõlmavat ka

lunastaja olemasolu, oli nefilaste seas populaarne ja karismaatiline jutlustaja. Nehor kogus palju järgijaid, õpetades, et „terve inimkond päästetakse viimisel päeval” ja kõik saavad igavese elu (Al 1:4).

Kas mõistame, miks Nehori sõnum nii paeluv oli? Ta õpetas, et Jumal on muretu suhtumisega, armastab kõiki ja igal juhul päästab kõik ära. Nii et lase aga käia ja tee, mis sulle meeldib, sest kõik on hea. See on ahvatlev filosoofia, mille paljud inimesed Nehori päevil omaks võtsid (vt Al 1:5). Sama teevad paljud ka tänapäeval. Tasuta pilet taevasse on ilmselgelt miski, mida väga tahetakse.

Ent mis oli Nehori sõnumi juures

valesti? Vaadakem uuesti üle tema väidete peamised punktid:

- Jumal lõi kõik inimesed – peab paika.
- Jumal armastab kõiki inimesi – õige.
- Me ei peaks Jumalat kartma – õige.
- Me peaksime rõõmustama päästmise võimaluse üle – õige.

Siiani on olnud Nehori õpetuste ja evangeeliumi tõdede vahel palju sarnasusi. Ent pidage meeles, et samamoodi nagu valeraha puhul, tuleb meil pidada silmas mitte sarnasusi, vaid erinevusi. Vaadakem Nehori viimast väidet:

- Jumal annab igavese elu igaühele – vale!

See on oluline erinevus, mis näitab, et Nehor oli vaimne võltsija. Kõigile on küll tagatud pääsemine füüsilisest surmast, kuid pääsemine vaimsest surmast sõltub meie valmisolekust parandada meelt. Kui parandame meelt, võime saada igavese elu (vt Jk 6:11). Kuid tasuta lõunasööke ei ole.

Giideon ja Alma tunnevad võltsija ära

Nehori pettus sai ilmsiks päeval, mil ta kohtas Giideoni – Jumala Kiriku õigemeelset õpetajat. Giideon oli aastaid varem astunud vastu kuningas Noale, niisiis oli tal vaimsete võltsijatega juba

kokkupuuteid olnud (vt Mo 19:4–8). Nehor „hakkas temaga ägedalt vaidlema, et ta võiks kiriku rahvast eksiteele juhtida; aga [Giideon] seisis talle vastu, manitsedes teda Jumala sõnadega” (Al 1:7). Giideon tundis ära, et Nehor on võltsija. Paljastatuna võttis Nehor kasutusele ühe teise Saatana meetoditest – mõrva. Kuid Giideon ei suranud asjata. Rahvas tõi võltsija Nehori kohtumõistmiseks Alma ette.

Alma mõistis, et Nehor ei olnud süüdi üksnes preestripettuses ja mõrvas, vaid kui jätta see teema sinnapaika, põhjustaks preestripettus rahva täieliku hävitamise (vt Al 1:12). Nii määrati Nehorile surmaotsus ning ta kannatas häbistavat surma (vt Al 1:15).

Giideon ja Alma on meile eeskujuks. Kui Vaim on meiega, võime näha ja kuulda asju, „nagu need tõepoolest on” (Jk 4:13). Me tunneme Saatana võltsiplaanid ja -skeemid ära „täiusliku teadmise, nii nagu päevavalgus erineb pimedast ööst” (Mn 7:15).

Meie võltsijast vaenlane on nutikas, kuid sarnaselt Giideonile ja Almale võime meie olla targemad. Nii nagu mina hakkasin järk-järgult tundma ära kahe dollari erinevusi, võime ajapikku treenida silma, meeli ja vaimu, et eristada tõde ja valesid. Seda tehes tunneme võltsingud ära ja suudame nende valedetele vastu panna. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

SAATAN LEVITAB VALESID

„Saatana, meie vastane, soovib, et me läbi

kukuksime. Et meie tõekspidamisi hävitada, levitab ta valesid. Ta väidab kavalalt, et kahtleja, skeptik, küünik on haritud ja intelligentne, samas kui need, kellel on usku Jumalasse ja Tema imedesse, on naiivsed, pimedad või ajupeetud. Ta kinnitab, et on lahe kahelda vaimsetes andides ja prohvetite õpetustes.”

President Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas. „Ära karda, usu vaid”. – 2015. a sügisene üldkonverents.

VIITED

1. Joseph F. Smith. Gospel Doctrine, 5. kd, 1939, lk 376.
2. Kiriku presidentide õpetused: Ezra Taft Benson, 2014, lk 132.
3. James E. Faust. The Forces That Will Save Us. – Liahona, jaan 2007, lk 4.

Mõõtes õnnistusi Madagaskaril

Mindy Anne Selu

Kiriku ajakirjad

Pärast tema naise esimese raseduse katkemist, mis põhjustas suurt südamevalu, tundis Solofo Ravelojaona, et nende palvetele vastati, kui naine aasta hiljem taas lapseootele jäi. Tema ja tema abikaasa Hary Martine peavad oma tütre sündi üheks suurimaks õnnistuseks. Solofo selgitas: „Kuna me palusime Jumalat ja Tema andis meile tütre, panime me talle nimeks Malagasy, mis tähendab Jumala vastus.”

Solofo, noor täiskasvanu Madagaskarilt, hoiab kinni teadmisest, et Jumal vastab palvetele ja õnnistab aja jooksul ustavaid. „Elu on raske,” ütleb Solofo, „ja kui inimesed ei saa, mida nad tahavad, siis hakkavad mõned küsima: „Miks see minuga juhtus?” Nad võivad Kirikust lahkuda või hakata kahtlema oma usus Jumalasse. Kuid kui me elame evangeeliumi järgi ja loeme pühakirju, on elu kergem. Kui sa tõepoolest evangeeliumi järgi elad, näed sa õnnistusi.”

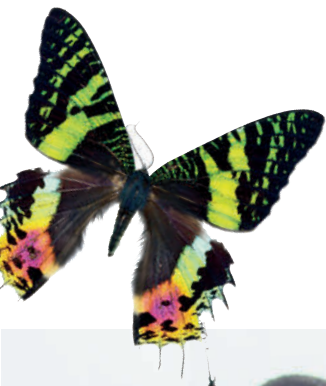
Elades riigis, kus valitsevad tõsised probleemid, näiteks suur vaesus, ebastabiilne valitsus, nõrk infrastruktuur ja looduskatastroofid, on selge, miks Solofo ütleb, et tema elu on raske. Kuid tema jaoks kaaluvad evangeeliumi järgi elamisest tulevad õnnistused üles igasugused raskused. „Senikaua kui ma evangeeliumi järgi elan, ei suuda ma kõiki sellest tulevaid õnnistusi isegi mitte kokku lugeda,” ütleb ta.

Kuna Kirik on Madagaskaril üpris uus (esimene kogudus loodi 1990. a), ütleb Solofo, et kõige raskem osa liikmeks olemisest on kuulujutud ja inimeste valearusaamad Kiriku kohta. Solofo räägib, et just nagu juhtus Lehhi unenäos elupuust, ei pruugi inimesed evangeeliumi omaks võtta, kuna tunnevad häbi oma sõprade ees ja kardavad, et nende pere nad hülgab. Solofo on teistest erinev, sest enda sõnul pole ta kunagi häbi tundnud. „Ma elan evangeeliumi järgi ja soovin seda alati oma töökaaslastega jagada, isegi kui mõned neist eriti huvitatud pole.”

Vaatamata riigi poliitilisele segadusele ja majandusraskustele toetub Solofo õnnistustele, mis tulevad evangeeliumi järgi elamisest.

Ta jagab tihti oma lihtsat tunnistust ja seda niivõrd, et töökaaslased kutsuvad teda pastoriks.

Keset majanduslikku ja poliitilist segadust toetuvad Solofo ja Hary Martine oma templilepingute õnnistustele (nad abiellusid Johannesburgi Lõuna-Aafrika templis aasta pärast misjonil teenimist – Solofo teenis Ugandas ja tema naine Madagaskaril) ja usaldavad Issandat. „Mul on evangeelium ja ma annan oma elu Jumala kätte,” selgitas Solofo. Ta toetub kindlale tunnistusele, kuna tal on juba usku Jumala vastustesse. ■

VEEL INFOT SOLOFO KOHTA

Millist toitu teile meeldib süüa?

Me sööme riisi – palju riisi. Mulle meeldib veel süüa ka *ravto-tot*. Me kasutame erilist tööriista, millega tambime manoki lehed väikesteks tükkideks ja sööme seda koos riisi ja sealihaga.

Mida meeldib teile vabal ajal teha?

Mulle meeldib mängida süntesaatorit, laulda ja lugeda. Kuna koguduse juhataja teadis, et mulle meeldib väga laulda ja et ma oskan klahvpille mängida, siis ütles ta, kui ma olin kogudusse tulnud: „Ah, ja meil on keegi, kes koori juhatab,” ning ma pühendasin sellele oma aega. Neil polnud varem koori, aga ma hakkasin neid õpetama ja nüüd neile meeldib kooris laulda.

FAKTE MADAGASKARI KOHTA

Keeled: prantsuse, malagassi
Pealinn: Antananarivo

ARVUD

22 005 222 elanikku
(2012. a loenduse järgi)
80 protsenti Madagaskari loomaliikidest ei eksisteeri kuskil mujal maailmas
Neljas suurim saar maailmas
60 protsenti maailma vanillist eksporditakse Madagaskarilt

KIRIK MADAGASKARIL

9190 viimse aja püha
37 kogudust ja harukogudust
2 vaia
1 misjon

**Vanem
Dale G. Renlund**
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

VAIMNE STABIILSUS: UPPUMATU LAEVA EHITAMINE

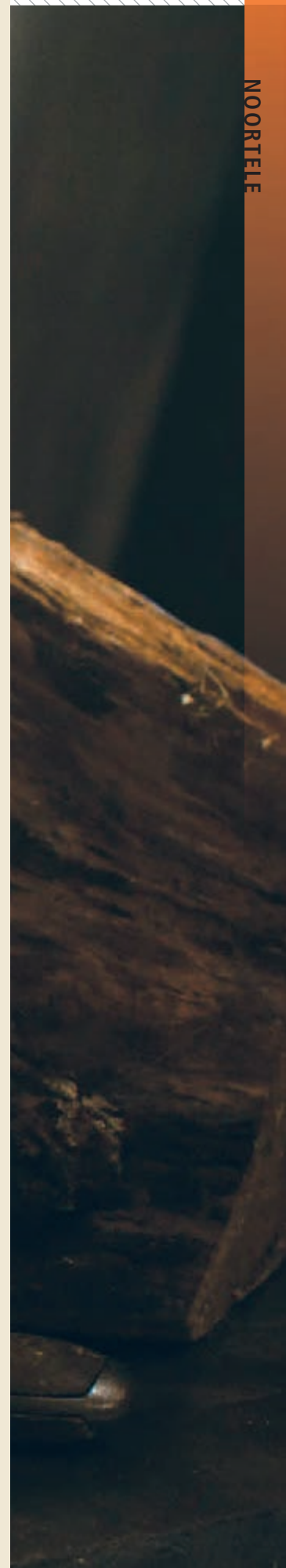
Selleks et surelikus elus edukalt navigeerida ja turvaliselt taevasesse koju naasta, vajame piisavat vaimset stabiilsust.

17. sajandil andis Rootsi kuningas Gustav II Adolf käsu ehitada sõjalaev, millele pidi pandama nimeks Vasa. Laev pidi tulema väga kallis, eriti seepärast, et see pidi ehitatama tammepuidust. Gustav Adolf jälgis hoolega ehitusprotsessi, püüdes tagada, et Vasa vastaks kõigile ootustele.

Pärast ehitustööde algust andis Gustav Adolf käsu, et Vasa tuleb ehitada pikemaks. Kuna laeva laius oli hinnaliste tammepuidust palkidega juba paika pandud, käskis kuningas suurendada laeva pikkust, laeva laiemaks tegemata. Kuigi laevameistrid teadsid, et sellega Vasa vastupidavus väheneks, ei soovinud nad kuninga le öelda seda, mida too kuulda poleks tahtnud. Nad nõustusid. Gustav Adolf andis ka käsu, et laeval ei peaks olema kõigest üks tekitäis relvi, vaid kolme teki jagu kahureid ning kõige raskemad kahurid kõige ülemisel tekil. Jällegi olid laevameistrid selle vastukäiva lahendusega nõus.

10. augustil 1628 alustas Vasa oma esimest reisi. Kui Vasa sadamast lahkus ja selle purjesid paisutas tugev tuul, hakkas laev kreeni minema. Peagi „vajus see täiesti külili ja vesi tulvas läbi kahuriavade sisse, kuni see aeglaselt heisatud purjede ja lipuga põhja vajus”.¹ Vasa esimene reis kestis umbes 1300 meetrit.

Gustav Adolfi soov luua silmatorkav staatuse sümbol nurjas kavandi, mille kohaselt oleks pidanud valmima võrratu veesõiduk, kõigi aegade vägevaim sõjalaev. Laevaehitajate tõrksuse tõttu oma arvamus välja öelda ja nende hirmu tõttu kuninga meelepaha ees jäi kuningas ilma olulisest teabest. Kõik asjaosalised lasid silmist ettevõtmise eesmärgi: kaitsta Rootsit ja seista selle huvide eest välismaal. Laev, mis püüab eirata loodusseadusi, lihtsalt ei püsi vee peal.

Selleks et surelikus elus edukalt navigeerida, et seista vastu vastutuultele ja -hoovustele, et teha vajalikke pöörded ja naasta turvaliselt taevasse koju, vajame me piisavat vaimset stabiilsust. Vaimse stabiilsuse tõstmise nimel saame nii mõndagi ära teha. Räägin täpsemalt neljast tegevusest.

✦ ***Jumala käskudele kuuletumine***

Esimeseks on Jumala käskudele kuuletumine. Nii nagu Vasa allus looduseadustele, allume me kõik vaimsetele seadustele. Mitte keegi pole erand. Peame kuuletuma nendele vaimsetele seadustele, mida nimetame Jumala käskudeks.

Laeva ehitamisel looduseadustega arvestamine võis näida Gustav Adolfile piirav, ent oleks Vasa nendele seadustele vastanud, poleks see enne oma missiooni algust põhja vajunud. Sel oleks olnud vabadust ja paindlikkust saavutada eesmärk, milleks ta mõeldud oli.

Samamoodi saame tänu Jumala seadustele säilitada vabaduse, paindlikkuse ja võime saavutada oma potentsiaal. Käsud ei ole mõeldud meid piirama. Kuulekus pigem suurendab vaimset stabiilsust ja pikaajalist õnne.

Kuulekus on valik. Jeesus on käskinud: „Vaadake, ma olen andnud teile käsud; seepärast pidage kinni minu käskudest.” (3Ne 15:10) Nii lihtne see ongi. Tehke otsus. Otsustage praegu olla täiesti kuulekas. Miski ei suurenda vaimset stabiilsust rohkem kui see. Miski ei anna meile suuremat vabadust täita oma elu missioon.

✦ ***Nõuannete järgimine ja elukestev õppimine***

Teiseks pöörake tähelepanu usaldatud allikatest saadud nõuannetele, järgige neid ja võtke nõuks kogu elu õppida.

Üks lõks, mis teadmiste omandamist takistab, on ülbus, mis võib tekkida, kui arvame, et teame juba nii palju, et meil pole enam midagi juurde õppida. Me oleme kõik näinud inimesi, kes on liiga kinni oma hiilgavatest teadmistes. Kõiketeadjat on väga raske õpetada.

Sellest ajendatuna on innukas eluaegne õppur president Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimesest Presidentkonnast, öelnud: „Olen endiselt laps, kel on palju õppida. Õpin midagi enamikult inimestelt.”² Kui president Eyring mind üldjuhiks kutsus, andis ta mulle olulise õppetunni. Ta ütles, et kui kuuleb kedagi jutustamas lugu, mida ta on juba varem kuulnud, või kasutamas pühakirjakohta, millega ta on väga tuttav, küsib ta endalt: „Miks soovib Issand seda mulle eriliselt südamele panna?” ja „Mida on mul sellest loost või pühakirjakohast veel õppida?” Kui soovime oma vaimset stabiilsust suurendada, oleme valmis õppima, ja piisavalt alandlikud, et hoolimata vanusest ja kogemustest teiste nõu kuulda võtta.

Valik on ju meie. Me võime Kiriku juhtide – eriti nende, keda toetame prohvetite, nägijate ja ilmutajatena –, vanemate ja usaldusväärsete sõprade nõuandeid kuulata ja neile kuuletuda või seda mitte teha. Me võime püüda kogu elu õppida või mitte. Võime suurendada oma vaimset stabiilsust või seda mitte teha. Kui me oma vaimset stabiilsust ei suurenda, võivad meist saada sellised laevad nagu Vasa, mis vee peal ei püsi.

✦ Teiste teenimine

Kolmandaks suurendab vaimset stabiilsust väljapoole suunatus, teistest hoolimine ja nende teenimine.

Kui keskendume teistele ja püüame aidata Taevase Isa lapsi, püsib igavik meil selgemini silme ees. Olen leidnud, et palju lihtsam on saada inspiratsiooni, kui palvetan, et saada teada, kuidas aidata kedagi teist, selle asemel, et palvetada vaid enda eest.

Võime uskuda, et oleme kunagi tulevikus paremini valmis, et teisi aidata. Tegelikult on see hetk käes just praegu. Eksime, kui arvame, et teiste teenimine oleks kergem, kui meil vaid oleks rohkem aega, raha või midagi muud. Hoolimata olukorrast tuleb meil valida, kas aitame teisi või mitte. Kui otsustame mitte aidata neid, kes meie abi vajavad, oleme ühes surelikkuse suurimas testis läbi kukkunud. Ent kui neid aitame, suurendame ka enda vaimset stabiilsust.

✦ Jeesuse Kristuse alusele ehitamine

Neljas, viimane ja kõige tähtsam – meie vaimne stabiilsus suureneb vastavalt sellele, kui võrd ehitame oma aluse Jeesusele Kristusele.

Ilma Kristuseta oleme kui laev, mis hulbib lainete meelevaldas. Meil pole väge, kuna meil pole purje. Me pole stabiilsed, eriti tormi ajal, kuna meil pole ankrut. Meil puudub suund või siht, kuna meil pole midagi, millega tüürida. Peame rajama oma aluse Kristusele.

Selleks et vastutuulte ja -hoovustega silmitsi seista, neist jagu saada ja end nendeks ette valmistada, peame kuuletuma Jumala käskudele, muutuma alandlikuks ning soovima kogu elu õppida, teisi teenida ja rajama oma elu Jeesusele Kristusele. Seda tehes suurendame oma vaimset stabiilsust. Erinevalt Vasast võime turvaliselt naasta sadamasse, olles saavutanud oma eesmärgi. ■

Brigham Youngi ülikooli pühaliku koosoleku kõnest, 16. sept 2014. Täispika ingliskeelse teksti leiab veebilehelt speeches.byu.edu.

VIITED

1. Kiri Rootsi Valduste Nõukogult kuningas Gustav II Adolfile. Tõlget on tsiteeritud Richard O. Masoni väljaandes „The Vasa Capsizes”, virtualschool.edu/mon/CaseStudies/Vasa/vasa.html. Vasa kohta on palju ülestähendusi, vt nt selle ajalugu veebilehelt vasamuseum.se/en ja teistelt linkidelt.
2. Henry B. Eyring. Tsiteeritud Robert I. Eaton ja Henry J. Eyringi väljaandes „I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring”, 2013, lk 409.

Õpi kümne minutiga KIRIKULAULU MÄNGIMA!

Koostanud ja mugandanud Daniel Carter

Kiriku muusika- ja kultuuriosakond

Kui sa pole varem klaverit mänginud, kuid soovid õppida, siis nüüd on sul selleks võimalus. Sul on vaja vaid klahvpilli. Kui sul kodus klahvpilli pole, võid võtta selle artikli kaasa kohta, kus on kas klaver või süntesaator, ja seal harjutada.

See õppetund on nii lihtne, et selle lõpuks oskad sa kirikulaulu mängida. On võimalik, et saad selles õppetunnis toodud kirikulaulu meloodia mängimisega hakkama juba 10 minuti pärast!

Valmis? Teeme algust!

Klaverimängimiseks valmistumine

1. Klaveri taha istudes aseta oma käed klahvidele ja liiguta klaveritool nii kaugele, et su küünarnukid oleksid natuke kõverdatud.
2. Istu pingi keskele, pink peaks olema klaviatuuri keskosa ees.
3. Istu pingi eesosas, hoia selg sirge ja suuna keharaskus ettepoole.
4. Toeta jalad põrandale.
5. Istu mugavalt ja säilita head rühti.
6. Vaata, et sul oleks küllalt valgust, et näha nooti ja klaveriklahve.

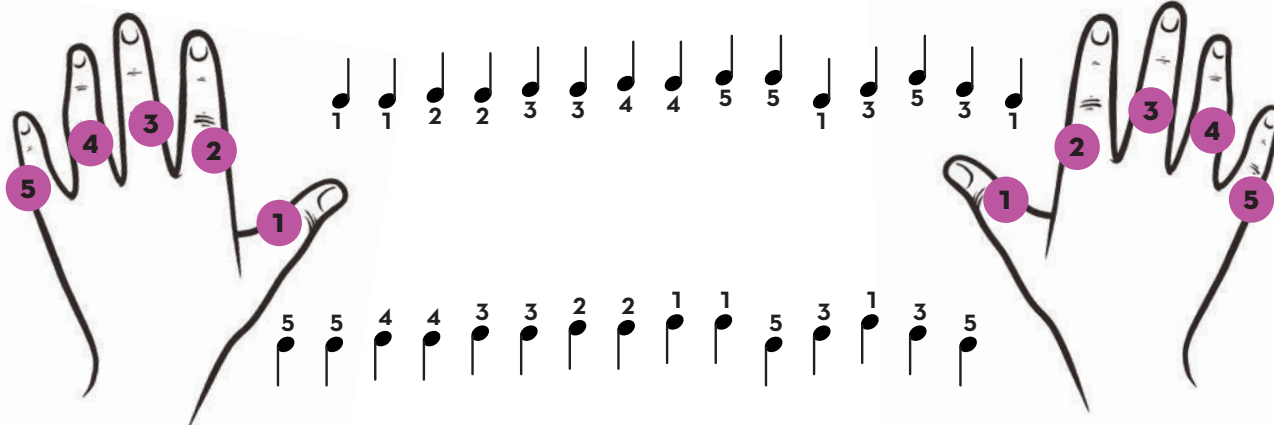

7. Tõuse püsti. Pane oma käed külgedele ja las nad lõdvaks. Pane tähele sõrmede loomulikku kõverust, just nagu hoiaksid palli peos. Uuesti istudes aseta oma sõrmed klahvidele, nii et see loomulik kõverus säiliks.
8. Tõsta käed klahvide kohale ja puuduta sõrmedega valgete klahvide keskk kohta.

Hoia oma peopesad klahvide kohal, kuid ära toeta neid klahvidele ega klahvide ees olevale puidust osale.

9. Puuduta klahve sõrmepadjakesega, mis on küünest natuke allpool. Hoia igat sõrme kaardus, tõstes seda oma käelabal asuvast sõrmenukist. Klahvi puudutades hoia sõrmed nukkidest kõverdatud.

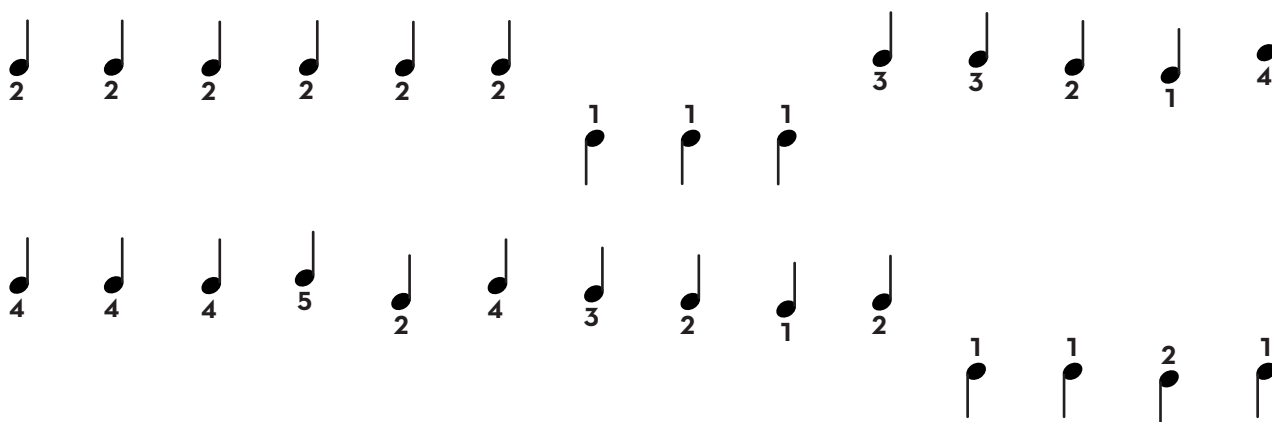

Sõrmenumbritega mängimine

Aitamaks sul panna õige sõrm õigele klahvile, on igale sõrmele määratud number, nagu siin on näidatud. Noodis on sõrmenumbriid kirjutatud nootide kõrvale.

Aseta oma käsi ükskõik millise viie klahvi kohale, hoides igat sõrme ühe klahvi kohal. Harjuta sõrmenumbreid, mängides igat klahvi õige sõrmega nagu näidatud. Noodid, mille varred on

ülespoole, on paremale käele. Noodid, mille varred on allapoole, on vasakule käele.

Laulu „Viib linnast välja mäele” mängimine

Aseta oma käed klahvidele nagu allpool näidatud.

Jälgi kahe või kolme kaupa asetsevad musti klahve, et leida õige positsioon.

Mängi seda kirikulaulu, järgides näidatud sõrmenumbreid. Noodid, mille varred on ülespoole, on paremale käele, ja noodid, mille varred on allapoole, on vasakule käele. Harjuta seda laulu, kuni tunned ennast selle mängimisel vabalt. Kasuta klavhvivajutustehnika

põhimõtteid, mis on toodud ühek-sapunktilises nimekirjas.

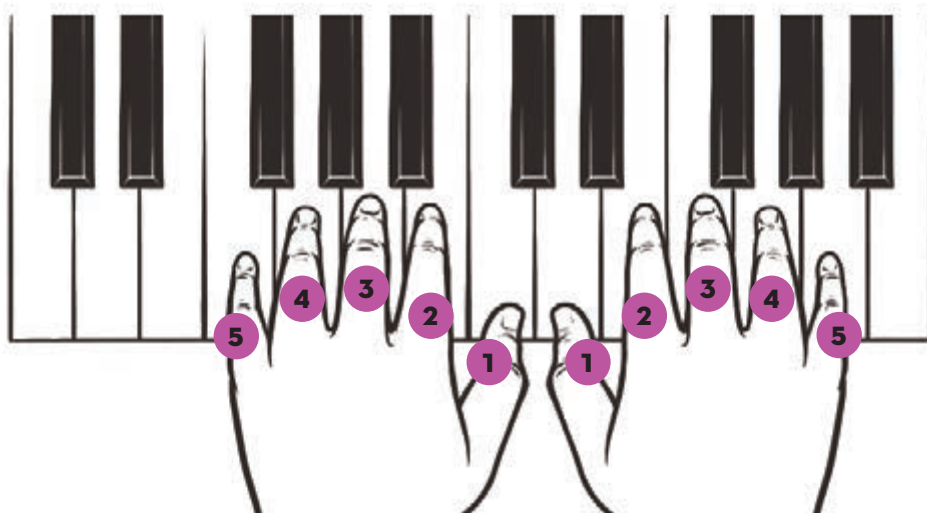
Nüüd oled sa tuttav klaverimängimisega ja õppisid mängima lihtsat kirikulaulu meloodiat. Et mängida teisi kirikulaule, pead õppima mõningaid lihtsaid põhimõtteid lööki-de, rütmi ja nootide kohta.

Kõige parem on asja juures see, et äsja õpitud õppetund on esimene Kiriku klaverikursusest, mis on kuues keeles saadaval Kiriku jaotuskeskuses.¹ Kergesti järgitav juhend aitab sul õppida kas üksi või grupiga. Võiksid isegi kaasata

klaveriõppimisse kogu pere ja harjutada pereõhtu tegevuse osana kõik koos. Kursuse võib läbida vaid kuue nädalaga.

Paljud uuringud näitavad, et muusika eratunnid aitavad parandada õpilaste keskendumisvõimet, akadeemilist edukust ja loogilist mõtlemist.²

Muusikaoskusi õppides arendame me Issanda antud anded, suurendame teadmisi ja õpi-me viise, kuidas oma teadmisi ja andeid kasutada, et ehitada Tema kuningriiki. ■

VIITED JA MÄRKUSED

1. Klaverikursuse juhise tellimiseks külasta veebilehte store.lds.org.
2. Vt Laura Lewis Brown. The Benefits of Music Education, pbs.org; Jessica Velasco. How the Arts Can Help Students Excel, the Science of Learning blogi, 11. dets 2012, scilearn.com/blog/how-arts-help-students-excel; Music Helps Children Learn Maths. *The Telegraph*, 22. märts 2012, telegraph.co.uk.

PÜHENDUNUD pooleli jätmisele

Minu klaverimängu oskused ei olnud paranenud isegi pärast aastatepikkust harjutamist. Vanemad lubasid mul õpingud poolele jätta ühel tingimusel. Ma pidin õppima mängima 50 kirikulaulu.

Gretchen Blackburn

Tormasin pärast järjekordset edutut klaveritundi koju, pisarad voolamas. Olin juba neli aastat klaverit õppinud ega olnud jõudnud kaugemale paarist lastelaulust. Mu õpetaja oli püüdnud minu kohutava klaverimängu kohta midagi head öelda, kuid see tegi mu enesetunde vaid hullemaks. Mu vanemad maksid klaveritundide eest, mida mina ei tahtnud ja mille õnnestumise suhtes mul suuri lootusi polnud.

Ma tahtsin, et mu vanemad lubaksid mul õpingud pooleli jätta. „Palun,” anusin ma neid. „Ma olen nõus tegema mida tahes. Mida ma pean tegema, et te laseksite mul klaveriõpingud pooleli jätta?”

Pärast selle omavahel arutamist ütlesid nad, et lubavad mul õpingud lõpetada, kui olen mängima õppinud 50 kirikulaulu.

Hakkasin kohe harjutama. Tahtsin klaveritunde nii väga pooleli jätta, et olin valmis selle nimel rohkem harjutama. Esimese kirikulaulu, milleks oli „Tänu, Looja, Sul prohvetitest” (Kiriku lauluraamat), selgeks õppimiseks kulus terve kuu. Olin ikka veel kindel oma soovis õpingud pooleli jätta ja seega jätkasin harjutamist.

Juhtus midagi huvitavat – kirikulaulude selgekssaamine muutus lihtsamaks. Ma tundsin ennast nädala jooksul õnnelikumana. Leidsin end päeva jooksul kirikulaule ümisemas ja sakramendikoosolekul valjemini kaasa laulmas.

Lõpuks ei pidanud ma enam arvet, mitu kirikulaulu olin selgeks õppinud. Kui ma klaverimängus osavamaks muutusin, mõistsin, et suudan uue kirikulaulu ära õppida vähem kui 30 minutiga.

Kui ma õpitud kirikulaulud lõpuks kokku lugesin, olin saanud selgeks kaugelt üle 50 pala. Ja ma ei tahtnud mingil juhul klaveriõpinguid pooleli jätta. Olin oma mängimisvõimetes palju enesekindlamaks muutunud ja tundnud kirikulaulude mõju oma elus.

Kirikulaulud on nagu pühakirjad, nad kõnelevad tõde. Kui ma kirikulaule mängin, tunnen, nagu süveneksin pühakirjadesse. Kirikulaulude mängima õppimine on pannud aluse minu tunnistuse ehitamisele ja tõe õppimisele. Ma leian ennast mõtisklemas eri kirikulaulude sõnadele, et päeva jooksul abi leida. Klaverimäng on tugevdanud minu tunnistust ja avanud mulle uksi kõikjal, kuhu ma lähen. ■

Autor elab Ameerika Ühendriikides New Yorgis.

VAPUSTUS, KURBUS JA JUMALA PLAAN

*Oma elu kõige kohutavamas kogemuses tundsin, et
Taevane Isa on minuga terve teekonna jooksul.*

Paola Çajupi

Oli varajane hommikutund aastal 2008, kui ema mind üles ajas, et ma kooli jõuaksin. Ma olin sel hommikul väga õnnelik, kuid mul polnud aimugi, et sellest saab mu elu kõige halvem päev või et see on viimane kord, kui olen koos emaga. Ma ei jõudnud tol koolipäeval kõikidesse tundidesse, kuna meie peresõber tuli mulle järele ja ütles, et mu ema tappis end ära. Ma olin ainult 12-aastane.

Mõtlesin: „Kuidas suudan ma elada ilma emata?“ Ta oli minu parim sõber.

Ma nutsin mitu kuud järjest. Mulle ei meeldinud koolis käia, kuna lapsed kohtlesid mind teistmoodi ja tundsid mulle kaasa. Mul polnud aimugi, mida ma pidin tegema, teadsin vaid, et pean olema tugev kõikide teiste pärast.

Ühel päeval, viis või kuus kuud pärast ema surma, olin üksinda oma toa akna juures, nutsin ja püüdsin mõista, mis eesmärgil ma siin olen. Ühtäkki kuulsin oma peas häält: „Sa oled minu tütar, ma ei lase sul kannatada.“ Teadsin, et see on Jumal. Kuid see üllatas mind, sest ma ei uskunud enam Temasse, kuna tundsin, et Jumal on minult võtnud ema. Kuigi ma ei teadnud, mida ta öelduga mõtles, tundsin ennast turvaliselt.

Kolm aastat hiljem läksin ma Itaaliasse Rooma oma onule külla. Tema rääkis mulle aina sellest kirikust, kus ta käis.

Ühel pühapäeval võttis ta mind endaga kaasa. Mulle jäab alati meelde, kuidas ma esmakordselt koos temaga kiriku uksest sisse astusin ja Taevase Isa armastust tundsin. Seal oli kodune tunne.

Hakkasin igal pühapäeval kirikus käima ja osalesin nädala sees igal üritusel. Mulle meeldis veeta aega Kiriku noortega. Nad tegid mind rõõmsamaks. Nad mõtlesid ja uskusid samu asju mis mina. Siis, kolm kuud hiljem, sai minu suvepuhkus läbi ja ma pidin naasma Albaaniasse.

Kui ma koju jõudsin, rääkisin isale, mida tundsin ja kui õnnelik olin kogu selle aja olnud. Talle see ei meeldinud. Ta ütles, et ei luba mul kirikus käimist jätkata ega selle kohta rohkem õppida. Seega pidin järgmised kolm aastat, kuni 18-aastaseks saamiseni, kannatlik olema. Siis võin ise end eest otsustada ja ristitud saada.

Selle aja jooksul õnnistati mind paljude inimestega, kes jutustasid, mida nad pühapäeval kirikus õppisid. Üks nendest oli Stephanie. Sel ajal, kui minu onu Kirikuga liitus, oli Stephanie elanud Itaalias, kuid oli siis naasnud koju Ameerika Ühendriikidesse. Minu onu arvas, et meil oleks hea teineteisele kirjutada, ja nii lisasin ma ta oma Facebooki sõprade sekka.

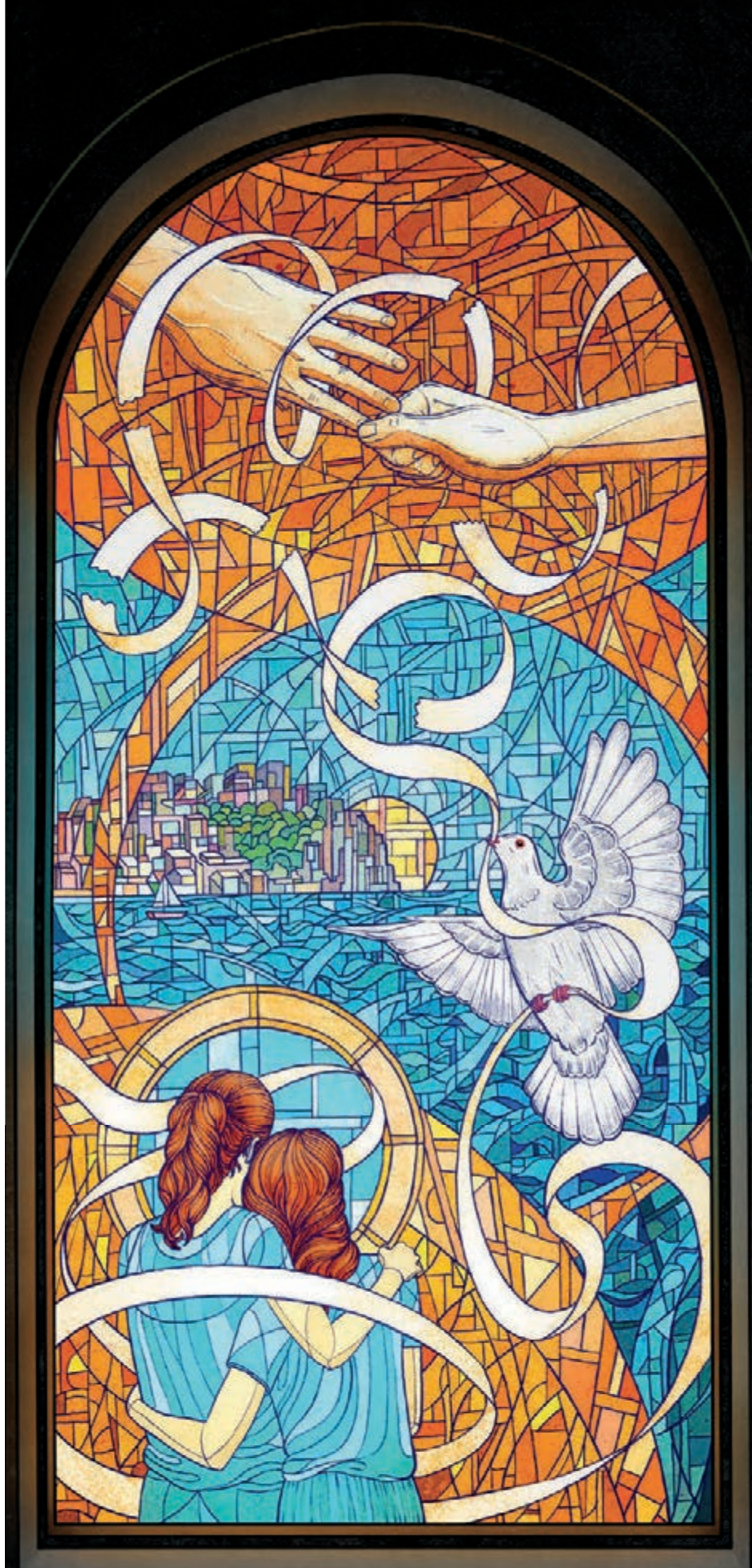
Kuigi me polnud kunagi isiklikult kohtunud, olen ma igavesti tänulik, et ta aitas mul usku kasvatada

ja Jeesuse Kristuse evangeeliu-
mist õppida. Ta kirjutas mulle
peaaegu igal pühapäeval ja rääkis
kõigest, mida oli kirikus õppi-
nud, seejärel vastas ta minu
küsimustele. Ta oli mulle
hea sõber.

Lõpuks, pärast aastatepikkust
kannatlikkust, sain ma vaid kaks
päeva pärast oma 18. sünnipäe-
va ristitud. Ja peagi jagan ma seda
õnne, mida tol päeval tundsin, oma
emaga, kuna saan ristitud ka tema
eest. Ma tean, et ta on uhke selle
elu üle, mille olen valinud.

Tunnen, et Taevane Isa on
mind õnnistanud, kuna Ta on
olnud nii mitmel viisil koos minu-
ga kogu teekonna ajal. Ma pidin
vaid kannatlikult ootama, sest Tal
oli minu jaoks plaan. Tema andis
mulle jõudu ületada kõik katsumu-
sed. Ta oli alati mu jaoks olemas,
aidates mul olla õnnelikum. ■

Autor elab Albaanias.

Vanem
José A. Teixeira
Seitsmekümnest

ISEGI KUI ..OLED HÄBELIK

*Usalda Issandat ja Ta õnnistab sind,
kui püüad evangeeliumi jagada.*

Kui ma olin uus misjonijuhataja Brasiilias, vestlesin ma mõnede vanematega. Ühel neist palusin ma endast rääkida.

„Ma olen väga häbelik,” ütles ta. Ta muretses, et häbelikkus saab talle teenimisel takistuseks.

Ma küsisin temalt: „Kas sa usud, et Issand võib aidata sul sellest hoolimata hea misjonär olla?”

„Ma usun, et Issand võib kõike.”

„Siis luba Tal ennast aidata. Kas sa arvad, et suudad seda teha?”

„Suudan,” vastas ta.

Pean tunnistama, et kui ta tookord lahkus, mõtlesin endamisi: „Loodan, et ta saab hakkama.”

Nädalad möödusid ja peagi saabus aeg uuesti samade misjonäridega vestelda. Sel korral ütles mulle häbeliku misjonäri kaaslane: „Juhataja, ma ei tea, mida te talle ütlesite, aga see tõi suure muutuse. Temast on saanud hea suhtleja.” Ja nii ootasin ma innukalt, millal saan temaga kohtuda.

Kui ta minu kontoris astus, oli ta pilk maha löödud.

„Mul on häid uudiseid,” ütles ta. „Ma olen ikka veel häbelik, aga palusin Issandal ennast aidata. Siis avasin suu ja hakkasin

DAVID MALANI ILLUSTRatsioon

inimestega rääkima. Ja teate, mis juhtus? Ma räägin nüüd inimestega kogu aeg. Ma isegi ei mäleta, mida neile ütlen. Kõige imelisem asi on, et inimestele meeldib minu jutt. Nad tunnevad Vaimu. Nad suhestuvad minu ja sõnumiga, mida nendega jagan.”

Ma olin üllatunud, nähes, kuivõrd see misjonär oli muutunud pärast seda, kui hakkas usaldama Issandat. Temast sai suurepärane tööriist, kes tõi rõõmu paljudele inimestele.

„Ma olen ikka veel häbelik, aga palusin Issandal ennast aidata.”

Hirmust ülesaamine

Evangeeliumi jagades tunneme end mõnikord ebakindlana. Kuid nagu see häbelik misjonär näitas, juhib meid Issand, kui me Teda usaldame. Püha Vaim aitab meil teada, mida ütelda (vt 2Ne 32:2–3), ja kui inimesed tunnevad Vaimu, reageerivad nad sellele tihti positiivselt. Paljud tunnevad huvi meie tõekspidamiste vastu ja soovivad nende kohta rohkem teada saada.

Suur rõõm

Mul on tunnistus sellest, et Taevane Isa juhib meid, kui püüame evangeeliumi jagada, ning et seda tehes tunneme me suurt rõõmu. Tegelikult ei tunne me rõõmu mitte ainult praegu, vaid ka tulevases maailmas. (Vt ÕL 18:16.) See on hea põhjus oma mugavustsoonist välja astuda, isegi kui oled häbelik. ■

KOLM HIRMU, MILLEST VÕID VÕITU SAADA

Peale häbelikkuse tean ma veel kolme hirmu, mis panevad mõnda meist ütlema: „Ma kardan, et kui ma evangeeliumist räägin, kaotan oma sõbrad.” Õnneks on usuga võimalik nendest hirmudest võitu saada.

1. MUL EI OLE KÜLLALT TEADMISI.

Kui sa ise evangeeliumist palju ei tea, võivad sind aidata põhimisjonärid. Nad võivad õpetada taastamise sõnumit, aidata meil tugevdada usku Issandasse Jeesusesse Kristusesse, mõista meeleeparandust, saada aru, kuidas seda oma ellu rakendada ning miks on tähtsad ristimine ja Püha Vaimu and. Veel üks hea teadmiste allikas on raamat „Jutlusta minu evangeeliumi”. Ma innustaksin igat noort meest ja noort naist omama seda raamatut ja kasutama seda igapäevasel pühakirjauurimisel.

2. MA POLE SEDA VAREM TEINUD.

Kui sul puudub kogemus, siis harjuta misjonäridega! Nad võivad aidata sul teada, mida teatud situatsioonides öelda või mitte öelda. Kui veedad aega misjonäridega, siis tunned seda armastust, mis neil on evangeeliumi ja ligimeste vastu. Nemad on leidnud julguse, et evangeeliumi jagada, nad võivad ka sind selles aidata.

3. MA KARDAN JAGADA.

Kui me jagame tunnistust, võime aidata oma sõpradel näha kõrgemaid asju ja nad hakkavad meid austama ja armastama teises valguses. See juhtub peaaegu iga kord. Paljud noored ütlevad: „Ma kartsin, kuid kui ma ausalt rääkisin, siis hakkas mu sõber mind usaldama ja esitas mulle rohkem küsimusi.” Me ei tohiks karta jagada seda, mis meil on. See on väärtuslik, kuna tuleb Jumalalt. Ja mis oleks parem viis näidata oma sõpradele armastust kui jagada nendega seda, mille tõesust me teame?

MEIE OMA

AUS KÕIGIS ASJADES

Alivsi H., Jalisco, Mehhiko

Iga koolisemestri alguses saame tasuta asju, mille hulka kuulub vihik, päevik ja mingi tootenäidis. Üks aasta seisin järjekorras, et saada kätte oma komplekt, ning avastasin, et tootenäidis oli mulle eriti kasulik.

Päeva lõpus nägin, kuidas jagati välja kahte sama toote näidist. Oleks olnud lihtne järjekorda astuda ja veel üks tootenäidis võtta ning ma otsustasingi seda teha. Need olid ju kõik tasuta ja mul oli seda asja just eriti vaja.

Käisin enne veel kiiresti tualettruumi läbi, kust leidsin mobiiltelefoni, mille keegi oli maha unustanud. See

oli üks viimaseid muudeleid ja ma olin enda telefoni just nädal varem ära kaotanud. Kuid mulle ei tulnud mõttesegi seda endale jätta. „See oleks varastamine,” ütlesin endale.

Minnes seejärel oma teise tasuta tootenäidise järele, mõistsin, et see oleks sama ebaaus kui telefoni endale jätmine, kuna oleksin pidanud valetama, et polnud varem näidist saanud.

Olin tänulik selle väikese kogemuse eest, mis andis mulle suure õppetunni. Viisin telefoni leiupaika ja läksin koju

ühe vihiku, ühe päeviku ja ühe tootenäidisega, kuid hea tundega, et olin olnud aus kõigis asjades, ükskõik kui väikestes. ■

KÜMNISE SEADUSE ÖNNISTUSED

Sabrina T., São Paulo, Brasiilia

Kui olin väike, oli meie perel palju rahaprobleeme, mis kehtsid, kuni sain kümneks. Mu isa ei suutnud leida muud tööd, mistõttu töötas ta tänavakaupmehena ja teenis väga vähe. Ema oli kodune ning hoolitses minu ja mu väikevenna eest.

Kuid isegi kõigi katsumuste kiuste oli meil tunnistus kümmise ja teiste annetuste maksmise kohta. Maksime ustavalt iga kuu oma kümnist ega tundnud kunagi millestki puudust. Teame kindlalt, et Issand oma lõputus lahkuses õnnistas meid pidevalt, kuna Ta peab lubadustest kinni, kui kuulame tema kāske.

Meie rahalised raskused said lõpuks mööda. Önnistused, mida Issand on meile nende viimaste aastate jooksul andnud, on olnud imelised.

Tean, et inimesed, kes maksavad ustavalt kümnist ja teevad annetusi armastusega, eesmärgiga õnnistada teiste elu, ei pea millestki puudust tundma ja võivad saada midagi veelgi paremat, nagu juhtus ka minu perega. Önnistused suurenevad. Ma tean seda. Ma kogesin seda. ■

PAISTAB HEA?

Vaata uuesti. Saatan soovib, et vahetaksime tõelise õnne pelga rõõmuilluiooni vastu, mis meid ial ei rahulda. Ära võta mitte ainumastki suutäit.

(Vt Dieter F. Uchtdorf. Tõuse kohe püsti! - 2013. a sügisene üldkonverents)

„Mind naeruvääristatakse koolis, kuna olen viimse aja püha. Ma tean, et peaksin oma uskumuste eest seisma, kuid seda on raske teha. Kuidas saada selleks julgust?”

Sul on õigus, et pead sellele situatsioonile julgelt vastu astuma. Sest on ju Jeesus Kristus käskinud: „Tõuske ja särage, et teie valgus võiks olla rahvastele lipuks” (ÕL 115:5). Kuid julgus oma valgusel särada lasta võib, kuid ei pruugi tähendada narrijatele vastu astumist.

Igal juhul võid lasta sellel vastuseisul inspireerida ennast paremaks saama. Kui teed kõvasti tööd, et oma tunnistust tugevdada, võid arendada endas vaikset julgust, mis aitab sul enda eest seista, või narrimisest hoolimata lihtsalt jätkata õigete tegude tegemist.

Narrimine võib tekitada meelehärmi, kuid pea meeles, et võid palvetada, täitumaks ligimesearmastusega, nii et teised saavad sinu kaudu tunda Kristuse armastust (vt Mn 7:48). Kuna iga situatsioon on unikaalne, püüa leida Vaimu juhatust, et teada, kuidas igas olukorras vastata kristlikult.

Olenevalt olukorrast võib olla parim kas rääkida eraviisiliselt nendega, kes sind narrisid, või ignoreerida ebasõbralikke pilkeid ja jätkata oma usu järgi elamist. Kui teised ei soovi kuulda, mida sul on öelda, võib sinu eeskuju lahkusest, andestusest ja siirusest olla parim sõnum, mida neile anda saad.

Näita tõelist julgust

Need, kes sinu üle naeravad, ei pruugi seda lõpetada, kui sa leiad julgust, et paluda neil see järele jätta, kuid nad võivad selle lõpetada, kui rakedad julgust elada viimse aja pühale kohast elu. Enne kui arugi saad, särab sinu peal meie Taevase Isa heakskiit, mis avab loodetavasti nende silmad taastatud evangeeliumile, mis on sinu elus.

Bright U., 17-aastane, Imo State, Nigeeria

Leia jõudu põhitõdedest

Palvetamine ja paastumine on tähtsad, kuna aitavad sul koolis taluda naermist ja katsumusi, just nagu Jeesus Kristus talus siin maa peal olles pilkamist. Need aitavad sul arendada inimeste vastu rohkem armastust ja kannatlikkust.

Walter C., 15-aastane, Jaén, Peruu

Otsi juhatust palve kaudu

Kaua aega olin ma oma koolis ainukene Kiriku liige. Minu kõige lähemad sõbrad said minust aru, aga teised koolisõbrad viskasid mu üle nalja. Ühel päeval ma palvetasin ja tundsin vajadust rääkida ühe koolivennaga, kes innustas teisi mind naeruvääristama. Selgitasin talle, et ei ole tema peale pahane, kuid palusin temalt austust, mida ta enda suhtes sooviks. Üks õpetaja, kes meie jutuaajamist pealt

kuulis, kaitses mind edaspidi alati, kui nägi midagi juhtuvat. Ma tean, et Issand on koos sinuga, kui sa nende inimestega räägid.

Shanela S., 14-aastane, Pangasinan, Filipiinid

Kasvata oma tunnistust

Esiteks saa tõeline tunnistus tõdedest, mida tahad teistega jagada. Seejärel püüa tunda armastust sinu üle naervate inimeste vastu ja ära nendega vaidle, kuna tüli ei ole kunagi Jumalast (vt 3Ne 11:29). Kõige tähtsam on püüelda selle poole, et Vaim oleks alati sinuga. Vaim aitab sul omada rohkem armastust ja julgust ning annab sinu sõnadele väge.

Julia F., 19-aastane, Hesse, Saksamaa

Armastage oma vaenlasi

Olen olnud sarnastes situatsioonides. Kui sul on usku ja alandlikkust, siis õnnistatakse sind jõu ja usuga, et võiksid armastada oma vaenlasi ja palvetada nende eest, kes sind taga kiusavad (vt Mt 5:44). Ma innustaksin sind uurima pühakirju, et leida vastuseid, kuidas olla tugev. Palveta, kui tunned, et oled oma usus üksi. Roomlastele 8:31 ütleb: „Mis me siis ütleme selle kohta? Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu?” Jumal on sinu poolel! Kõik on võimalik.

Reagan T., 15-aastane, Utah' osariik, Ameerika Ühendriigid

Ära karda

Räägi oma usust tihedamini või tee nimme asju, et see jutuks tuleks. Ma olin sarnases

olukorras ja kirjutasin oma seljakotile „Mulle meeldib olla viimse aja püha”. Nii tehes avasin ma ukse mitmele evangeeliumi jagamise võimalusele ja näitasin inimestele, et ma ei karda neile teada anda, et olen viimse aja püha. Mida sa ka ei teeks, ära lase kiusajatel ennast mõjutada. Palveta nende ja enda eest. Peagi leiad, et kui keskendud teiste hingede päästmisele, ei karda sa nendega Isa evangeeliumi tõde jagada.

Savanna P., 14-aastane, Texase osariik, Ameerika Ühendriigid

MEIE VEENDUMUSTEST LÄHTUV JULGUS

„Tihti on raske olla erinev ja teiste seas endale kindlaks jääda. On loomulik karta seda, mida teised võivad arvata või öelda. Meid lohutavad Laulude raamatu sõnad: „Jehoova on mu valgus ja mu pääste, keda ma peaksin kartma? Jehoova on mu elu võimas kaitse, kelle ees ma peaksin värisema?” [Ps 27:1]. Kui keskendame oma elu Kristusele, asenduvad hirmud veendumustest lähtuva julgusega.”

President Thomas S. Monson. Olge eeskujuks ja valguseks. – 2015. a sügisene üldkonverents.

JÄRGMINE KÜSIMUS

„Kuidas ma tean, et Jumal minu palveid kuulab?”

Saatke oma vastus ja soovi korral ka kõrge resolutsiooniga foto 1. maiks 2016 aadressil liahona@lds.org, e-posti aadressil liahona@lds.org või kirja teel (vt aadressi lk 3).

E- või tavakirjadele peavad olema lisatud järgmised andmed: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) ringkond ja sinu kirjalik nõusolek sinu vastuse ja foto avaldamiseks. Kui sa ei ole veel 18-aastane, siis sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri).

Vastuseid võidakse pikkuse ja selguse huvides toimetada.

Vanem
David A. Bednar
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

Mida apostlid teevad?

Apostlid on Issanda teenijad. Nad reisivad, et külastada Kiriku liikmeid kogu maailmas.

Kui mina esimest korda apostlina reisisin, kohtusin ma mehega, kellel oli raskusi Tarkuse Sõna järgi elamisega. Ütlesin talle: „Issand saatis mind siia, et anda sulle väga lihtne sõnum: „Sa suudad seda!” Luban sulle, et Ta aitab sind selles katsumuses.”

Kas Issand saadaks ühe oma apostlitest teisele poole maakera, et aidata ühtainumast inimest? Vastus on *jah!* Ta teeb seda kogu aeg. ■

Vanem ja õde Bednari näost näkku ülemaailmne ülekanne.

Carol F. McConkie

Esimene nõuandja
Noorte Naiste
üldjuhatuses

Rahu minu südames

Kui ma olin kaheksa-aastane, nägin prohvetit, president David O. McKayd (1873–1970). Ta tuli, et pühitseda uus Kirikuhoone Ameerika Ühendriikide New Yorgi osariigis Palmyras. Minu pere läks sellele pühitsemisele. Sinna tuli ka palju teisi inimesi. Olime kõik põnevil, et saame prohvetit näha.

Olin päris väike, mistõttu oli mul raske ümbritsevate inimeste seas midagi näha. Kuid ma tundsin president McKay armastust. Hetkeks nägin tema valgeid juukseid ja lahketa palet. Mõtlesin: „Selline näebki välja

Jumala prohvet.” Olin pühakirjadest prohvetite kohta lugenud, kuid see oli esimene kord, kui ma prohvetit või üldjuhti isiklikult nägin. Mõistsin, et prohvetid on tavalised inimesed. Ja nad armastavad meid. Mäletan alati, millist armastust ja rahu ma tol päeval tundsin.

Kui olin 11-aastane, oli mul teine kogemus, mis aitas südames rahu tunda. Vaia konverents oli tulemas ja mul oli võimalus laulda vaia kooris. Olin nii elevil! Kandsin kena valget särki ja mul oli eriline tunne. Laulus olid sõnad kirjakohast Johannese

14:27: „Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile; mina ei anna teile nõnda nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ja ärgu mingi araks!”

Need sõnad puudutasid mu südant ja on mul sellest ajast peale meeles. Kui neid sõnu laulsin, teadsin, et need on tõde. Tundsin Püha Vaimu mulle ütlemas, et Jeesuse Kristuse järgimine aitab meil tunda rahu. Sellest ajast peale, millal tahes on mul katsumusi, meenub mulle see pühakirjakoht, mis toob rahu. Tõde, mille õppisin nooruses, on mind terve elu jooksul õnnistanud. ■

Ethani TUNNISTUS

Larry Hiller

Põhineb tõestisündinud lool

*„Kuula, kuula, nii Püha Vaim mul
sosistab. Kuula, kuula vaikset tasast
häält” (Children’s Songbook, lk 106).*

Ethan istus ühishetke tunnis ja
vaatas, kuidas tema parim sõber
Sam jagas tunnistust. Tema sõber
Sarah ootas oma korda, et ka tun-
nistust jagada. Sam rääkis, et tal on
tunnistus teenimisest. Sarah jagas
tunnistust peredest. Ethani õpetaja
jagas samuti oma tunnistust. Ta
rääkis templitööst. Kõik nad
tunnistasid, et Kirik on õige.
Tundus, nagu oleks kõigil
peale Ethani tunnistus.

„Mille kohta minul tunnis-
tus on?” mõtiskles Ethan.

Ta meenutas, kuidas teda
ja ta sõpru oli mõni aasta va-
rem ristitud. Tema Algühingu õpeta-
ja õde Calder oli pidanud kõne Pühast
Vaimust.

„Püha Vaim võib anda sulle südames
põletava tunde. Ta aitab sul teada, mis
on õige,” oli ta öelnud. „Ja niimoo-
di saad sa tunnistuse selle kohta,
mida usud.”

Ethan püüdis teha, mis on õige,
et ta võiks tunda Püha Vaimu. Ta
luges pühakirju ja palvetas. Kuid
ta polnud kunagi tundnud põletavat
tunnet, millest inimesed

*Tundus, nagu oleks
kõigil peale Ethani
tunnistus.*

rääkisid. Kas see tähendas, et tal polnud tunnistust?

See küsimus vaevas Ethanit kogu järgmise päeva. Ta mõtles sellele ka veel siis, kui nad pärast kooli Samiga koos ruladega sõitsid. Ta mõtiskles, kuidas sellest Samiga rääkida.

„Hei, Sam!” küsis Ethan lõpuks, „kas sa kartsid, kui eile oma tunnistust jagasid?”

Sam hüppas oma rula pealt maha ja jalutas muruplatsile. „Mitte eriti,” ütles ta maha istudes. „Ma olen oma tunnistust varem pereõhtul jaganud.”

Ethan istus tema kõrvale ja hoidis oma rula süles. „Aga kuidas sa teadsid, et sul on tunnistus?”

„Ma palvetasin ja tundsin end selle suhtes hästi.”

Ethan noogutas aeglaselt ja hakkas käega rula ratast pöörutama. Ta soovis samuti sellist tunnet tunda.

Tol õhtul, kui maja oli pime ja vaikne, põlvitas Ethan oma voodi kõrvale palvetama.

„Taeवानe Isa,” ütles ta, „palun aita mul tunnistust saada. Aita mul teada, et Kirik on õige. Et Joseph Smith oli prohvet. Ning et Mormoni Raamat on tõde.”

Ethan peatus keset oma palvet. Ta mõtles natuke. Siis küsis ta endalt: „Noh, kas ma tean juba midagi?”

Ja siis valdas teda vaikne rahu-tunne. See polnud tugev põletav tunne. Aga Ethan teadis, et see oli Püha Vaim.

Ethani pähe tuli mõte: „Ma tean, et ma tean.” Ja kui ta selle üle mõtles, mõistis ta, et oli rahutunnet ka varem tundnud.

Alati kui ta Mormoni Raamatut luges, tundis ta, et see on hea ja õige. Nüüd teadis ta, et see tunne oli Püha Vaim, mis talle tunnistas. Kui ta Kirikusse läks ja tundis, et see on hea ja õige – ka see oli Püha Vaim. Ta oli juba tunnistuse saanud!

Ta ei pidanud kõike kohe teadma. Kuid ta teadis, et Püha Vaim oli tõeline ning võis aidata tal oma tunnistust suurendada.

Ethan hakkas uuesti palvetama. Aga seekord selleks, et tänu avaldada. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

Peesod Taevasele Isale

Angela Peña Dahle

„Pea ikka käske! Neist oleneb
su rahu ja õnn” (Children’s
Songbook, lk 146).

Ana mälus oma viimast
tortilja-ampsu. See oli
nii pehme ja maitsev. Anale
meeldisid vanaema tortil-
jad. Need oli hommiku-
söögi parim osa.

Ana vaatas, kuidas
vanaema Abuela
nõusid pesi.

Oli tavaline hommik. Kuid üks
asi oli teisiti.

Tavaliselt käis Abuela turul, et
toitu osta. Kuid täna mitte. Täna
polnud neil raha, et toitu osta.

„Mida me homme sööme?”
mõtiskles Ana.

Siis meenus Anale, et ta teadis,
kus oli veel natuke raha! Eelmisel
öhtul oli ta näinud, kuidas Abuelo
peitis mõned peesod valgesse
rätikusse.

„Abuelo, kas sa unustasid?
Sul on raha, et toitu osta.”

„Mis raha?” küsis Abuelo.

Ana jooksis raha järele. Ta võttis
väikese mündikoti. *Kõlks! Kõlks!*

Abuelo naeratas. „See on meie
kümnis, Ana. See on *Tema* raha.”

„Aga mida me homme sööme?”
küsis Ana.

„Ära muretse,” lohutas Abuela.
„Mul on usku, et Taevane Isa
aitab meid.”

Järgmisel hommikul andis Abuela
Anale viimase maisitortilja. Seejärel
ta istus. Ta tikkis kleidile punaseid

lilli ja jutustas lugusid oma lapsepõlvest. Ta ei paistnud muretsevat.

Siis kuulis Ana koputust. Ta jooksis ust avama.

„Onu Pedro!”

„Tundsin, et peaksin teid külastama,” ütles onu Pedro. Ta pani kolm kotti lauale. Ühes oli maisijahu tortiljade valmistamiseks. Teises oli liha. Kolmandas värsked turult toodud köögiviljad.

„Oh, mu kallis poeg,” kiitis Abuela. „Keedan sulle oma parimat lihapallisuppi!”

„Sinu supp on maailma parim,” nõustus onu Pedro.

Ana naeris ja plaksutas käsi.

Kuid järsku ta peatus. Oli üks küsimus, mida ta teada tahtis. „Abuela, kas sa teadsid, et onu Pedro täna tuleb? Kas sa seepärast ei muretsenudki?”

„Ei,” vastas Abuelo. „Kui ma kümnest maksan, on mul usku, et Taevane Isa mind õnnistab. Ja Ta tegi seda!”

Ana kallistas Abuelat. Ta tundis, et on kõige õnnelikum tüdruk

Mehhikos. Tal ja Abuelal oli usku Taevasesse Isasse. Nüüd ei suutnud ta oodata, millal saab Abuela maitsvat suppi süüa! ■

Autor elab Põhja-Carolinas Ameerika Ühendriikides.

Prohvetite ja apostlite järgimine

Jenna Koford

Jumal kutsub prohveteid ja apostleid, et meile õpetada, mida Jumal soovib, et teaksime. Pühakirjadest võime lugeda selliste prohvetite kohta nagu Noa, Nefi ja Joseph Smith, ning selliste apostlite kohta nagu Peetrus ja Paulus. Meil on prohvetid ja apostlid ka tänapäeval.

CLARK K. PRICE, ÕSAND TÄDAB KÕIK OMA SÕNAD, FRAGMENT; DANQUART A. WEGGELAND, JOSEPH SMITH, JR., FRAGMENT; PAUL MANN, UUE TESTAMENDI LOOD, FRAGMENT; JERRY THOMPSON, NEFI JA LEHHI JUHIVAD LAEVA EHTITAMIST, FRAGMENT; GARTH BRUNERI ILLUSTRATSIOONID

Kes on prohvet, nägija ja ilmutaja?

Prohvet kõneleb Jumala nimel.

Nägija võib näha minevikku, olevikku ja tulevikku.

Ilmutaja ilmutab (või avaldab) meile Jumala tahet.

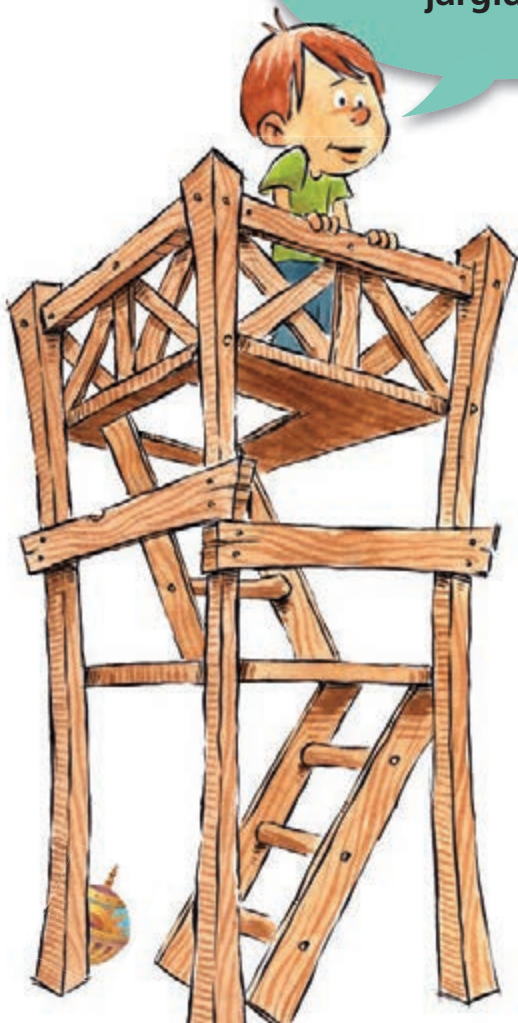
- Kõik Esimese Presidentkonna liikmed on prohvetid, nägijad ja ilmutajad. Seda on ka kõik apostlid.
- Ainult Kiriku presidendil on Jumala volitus juhtida tervet Kirikut.
- Kui palju elavaid prohvelteid, nägijaid ja ilmutajaid on meil kokku?

12 15 3 1

ST. MARY'S

Miks on tähtis prohvetit järgida?

Prohvet on nagu keegi, kes peab vahitornis vahti (vt ka lk 38). Ta näeb lähenevat ohtu ja hoiatab meid selle eest. Ta aitab meil Jeesust Kristust järgida.

Mida on prohvet meil teha palunud?

Meie prohvet tänapäeval on president Thomas S. Monson. Järgnevad mõned asjad, mida ta on meil teha palunud.

- Järgige Jeesuse eeskju ja armastage kõiki.
- Makske kümnist ja annetage misjonifondi.
- Hoiduge halbadest filmidest, telesaadetest ja muust meediast.
- Riputage igasse magamistuppa templi pilt.
- Uurige üldkonverentsi kõnesid.
- Külstage vanureid ja olge hea naaber.

Valige nimekirjast üks asi, mida saate sel kuul teha. Mida te otsustate teha? ■

Alma parandas meelt

Alma oli pahelise kuningas Noa preester. Ta kuulas prohvet Abinadi õpetust käskudest. Alma teadis, et pidi paheliste asjade tegemise asemel oma eluviisi muutma ja Jumalat järgima. Ta kirjutas üles Abinadi õpetused. Ta hakkas teistele evangeeliumi õpetama. Hiljem lõi ta perekonna ja pani ühele oma poegadest nimeks Alma.

Ma olin väravavaht ja mul läks päris hästi. Siis meenus mulle, et pidin parandama meelt millestki halvast, mida eelmisel päeval öelnud olin. Pidin seda tegema, aga mängisin parasjagu jalgpalli. Siis meenus mulle midagi. Me võime palvetada kõikjal, kus seda ka vaja poleks. Pärast seda, kui palvetasin, tundsin ennast hästi, et olin meelt parandanud.

Peter G., 8-aastane, Utah' osariik, Ameerika Ühendriigid

Damon B., 8-aastane, Utah' osariik, Ameerika Ühendriigid

Lõika väljakutse kaart välja, voldi kokku ja hoia alles!

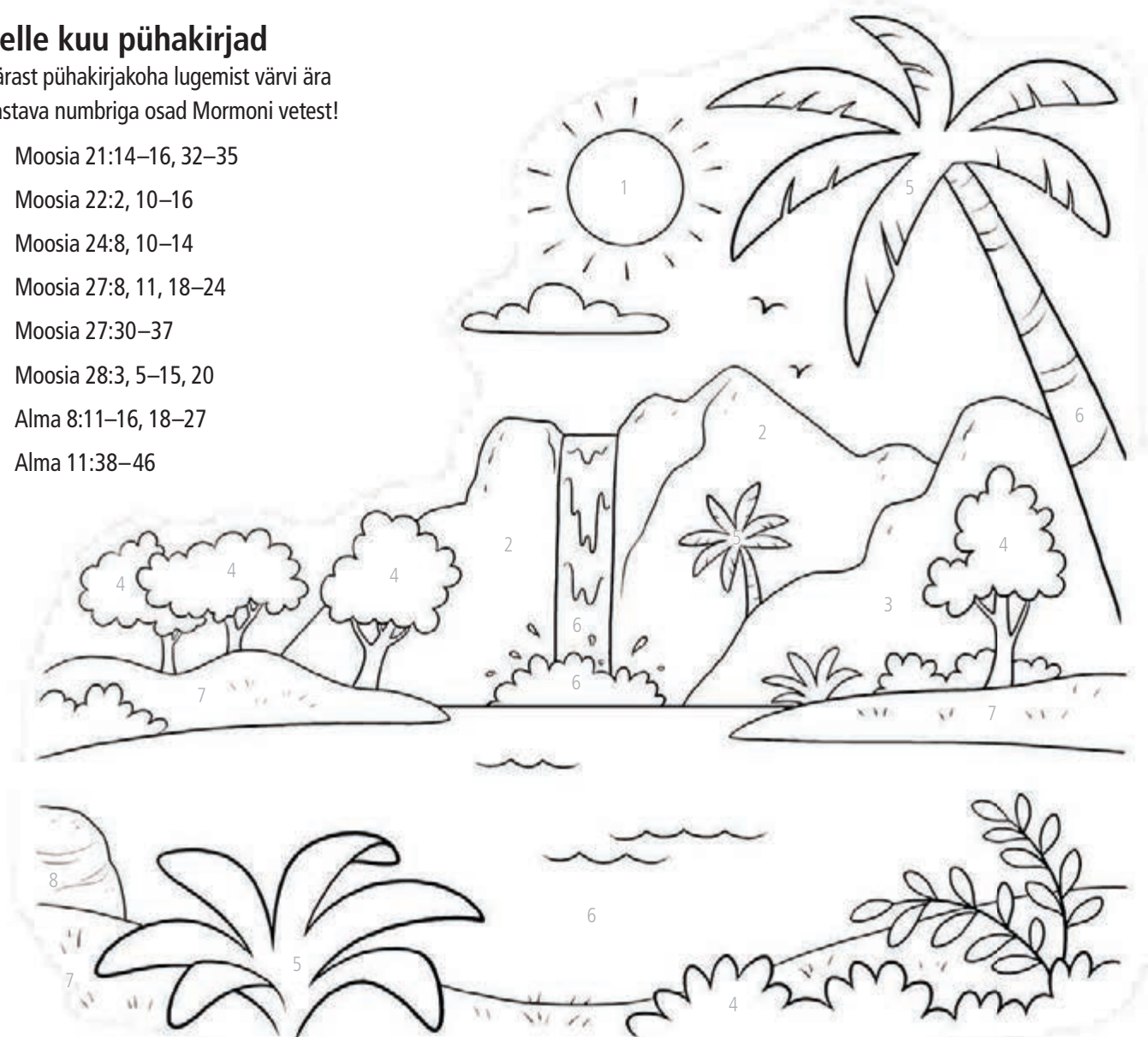
Ma võin meelt parandada!

- ☐ Õpi pähe Moosia 18:9.
- ☐ Kirjuta või joonista midagi, mida prohvet üldkonverentsil ütles.
- ☐ Vali üks viis, kuidas võid paremaks muutuda. Püüa seda käesoleval kuul teha.
- ☐ Esitan endale väljakutse ...

Selle kuu pühakirjad

Pärast pühakirjakoha lugemist värvi ära vastava numbriga osad Mormoni vetest!

- 1 Moosia 21:14–16, 32–35
- 2 Moosia 22:2, 10–16
- 3 Moosia 24:8, 10–14
- 4 Moosia 27:8, 11, 18–24
- 5 Moosia 27:30–37
- 6 Moosia 28:3, 5–15, 20
- 7 Alma 8:11–16, 18–27
- 8 Alma 11:38–46

Mormoni veed

Alma peitis ennast pahelise kuningas Noa eest rahulikku paika Animega Mormoni veed. Paljud inimesed tulid kuulama, kuidas Alma evangeeliumi õpetas. Nad tahtsid ristitud saada. Kui Alma neid ristas, andsid inimesed samu lubadusi ehk tegid lepinguid, mida teeme meie, kui meid ristitakse. Järgmisel lehel võite nende lubaduste kohta rohkem lugeda. ■

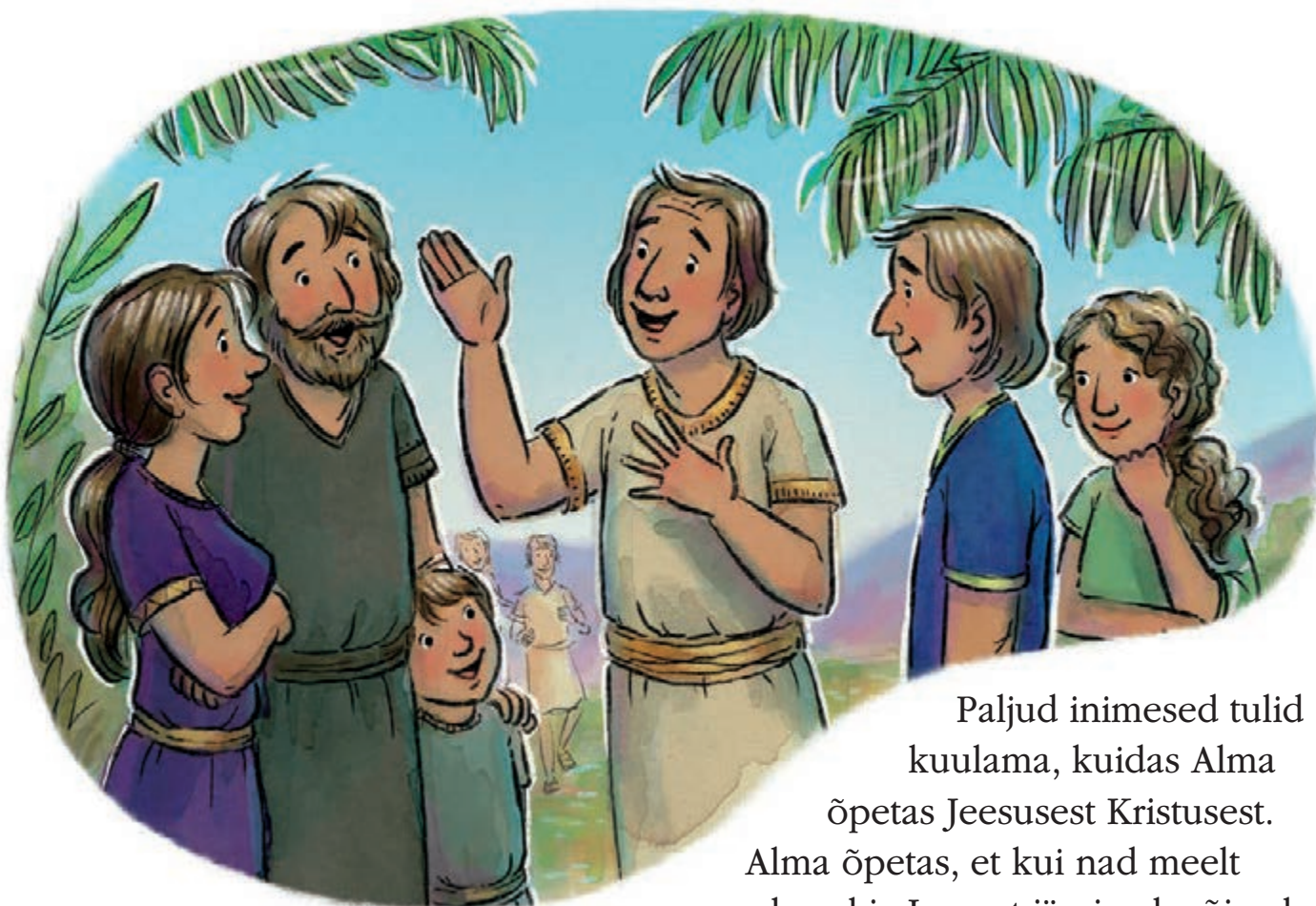
Alma ristib paljusid

Abinadi oli prohvet. Ta õpetas, et inimesed peavad Jeesusesse uskuma ja mitte tegema halba. Paheline kuningas nimega Noa oli Abinadi peale pahane. Noa ei tahtnud meelt parandada.

Mees nimega Alma uskus Abinadit. Ta põgenes ja peitis ennast vihase kuninga eest. Ta tundis kahetsust, et oli teinud halba, ja parandas meelt, just nagu Abinadi oli õpetanud.

Paljud inimesed tulid kuulama, kuidas Alma õpetas Jeesusest Kristusest. Alma õpetas, et kui nad meelt parandavad ja Jeesust järgivad, võivad nad ristitud saada.

Inimesed löid rõõmust käsi kokku. Nad lubasid teisi lohutada. Nad lubasid Jumalat armastada ja Temast teistele rääkida. Nad olid valmis saama ristitud.

Alma ristis neid ükshaaval. Nad oli rõõmsad, et saavad olla Jeesuse Kiriku liikmed.

Kui saame ristitud, anname samu lubadusi kui Alma rahvas. Ja saame samuti Jeesuse Kiriku liikmeks. ■

Kirjakohast Moosia 16–18.

Hingamispäev on eriline päev

**President
George Q. Cannon
(1827–1901)**

Esimene nõuandja
Esimeses
Presidentkonnas

VAIMUANDIDE OTSIMINE

Kui paljud teist püüavad saada osa andidest, mida Jumal on lubanud meile anda?

Iga mees ja naine Kristuse Kirikus võib saada Jumala Vaimu ande, mida antakse vastavalt usule ja Jumala tahtele. ...

Kui paljud teist .. püüavad saada osa andidest, mida Jumal on lubanud meile anda? Kui paljud teist paluvad, et teile antaks ande, kui te pereringis või salapaigas oma Taevase Isa ees pea langetate? Kui paljud teist paluvad Isa Jeesuse nimel, et Ta ilmutaks ennast vägede ja andide kaudu? Või veedate oma päevi nagu hingedel pöörav uks, ilma et neis asjus midagi tunneksite, ilma mingisugust usku rakendamata? Kas olete rahul ristimise ja Kiriku liikmeks olemisega ja arvate, et teie päästmine on kindel, kuna olete ristitud ja Kiriku liige? ..

Ma tean, et Jumal on valmis haigeid tervendama, et ta on valmis andma meile vaimude eristamise

anni, tarkuse, teadmiste ja prohvetliku kuulutuse ande ning teisi ande, mida meil võib vaja olla. Kui keegi meist on ebatäiuslik, on meie kohus palvetada, et saada ande, mis meid täiuslikuks teevad. Kas minul on ebatäiusi? Mul on neid palju. Mis on minu kohus? Paluda, et Jumal annaks meile ande, mis ebatäiused parandavad. Kui olen vihane mees, on mu kohus paluda ligimesearmastust, mis on pikameelne ja lahke. Kas olen kadetsev mees? Sel juhul on mu kohus paluda ligimesearmastust, mis ei kadesta. Nii on kõikide

evangeeliumi andidega. Just selleks need mõeldud ongi. Keegi ei peaks ütleva: „Ma ei saa sinna parata, selline on minu loomus.” Neil ei ole õigus, sest Jumal on lubanud anda meile jõudu, et asju parandada, ja anda ande, mis pahed meist välja juurivad. Kui inimesel on puudu tarkusest, on tema kohus paluda Jumalalt tarkust. Sama kehtib kõige muu kohta. See on Jumala eesmärk Tema Kiriku suhtes. Ta soovib, et Tema pühad oleksid tões täiuslikud. Sellel eesmärgil annab Ta ande ja valab neid inimeste peale, kes neid saada soovivad. Inimesed võiksid olla maa palge peal täiuslikud hoolimata paljudest nõrkustest, kuna Jumal on lubanud anda ande, mis on vajalikud, et nad võiksid täiuslikuks saada. ■

Teosest The Latter-day Saints Millennial Star, 23. apr 1894, lk 258–261.

TÄHELEPANEKUD

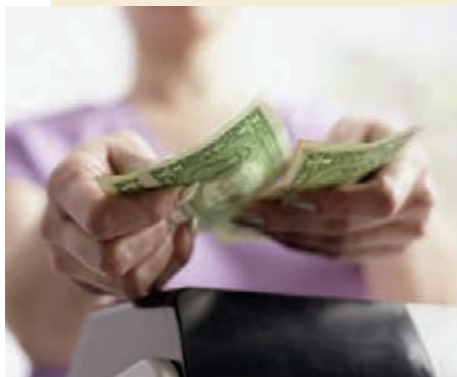

Kuidas kasvab varajane usk teadmiseks ja tunnistuseks?

„Ma ei mäleta, et ma poleks Taevasesse Isasse ja Jeesusesse Kristusesse uskunud. Olen Neid armastanud sellest ajast alates, kui õppisin Neist oma inglisanase ema põlvedel, kes luges pühakirju ja evangeeliumi lugusid. Nüüdseks on sellest varajasest usust saanud teadmine ja tunnistus armastava Taevase Isa kohta, kes kuuleb meie palveid ja vastab neile.”

Selle väljaande teemad

NOORTELE TÄISKASVANUTELE

Saatana võltsingute äratundmine

lk44

Siin on üks viis, kuidas eristada Saatana
valesid Issanda tõdedest.

NOORTELE

lk60

ISEGI KUI OLED HÄBELIK

Kas oled kunagi häbenenud või
kartnud evangeeliumi jagada?
Anname kolm soovitusi.

LASTELE

Prohvetite ja apostlite järgimine

lk72

Mis on üks asi, mida saad sel kuul teha, et järgida
prohvetit, president Thomas S. Monsonit?